

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

2 neljännes 2018

Kokemuksia kuninkaiden ja valtiomiesten kanssa 2 osa

Ystävykset vakavasti koeteltuina

”Kaikkina aikakausina uskon sankareita on leimannut uskollisuus Jumalalle, ja heidät on tuotu huomattavalla tavalla maailman eteen, jotta heidän valonsa loistaisi pimeydessä oleville. Daniel ja hänen kolme toveriaan ovat kuvaavina esimerkkeinä kristillisestä sankaruudesta.... Heidän kokemuksistaan Babylonin hovissa me voimme oppia sen, mitä Jumala tekee niille, jotka palvelevat Häntä täydestä sydämestään.” *My Life Today*, p. 68.

Esitys inhimillisestä ylpeydestä

1. Saavutettuaan voittoja ja suuruutta, mitä kuningas Nebukadnessar määräsi rakennettavaksi ja pystytettäväksi Duuran lakeudelle? Ketkä hän kutsui sen vihkimistilaisuuteen?

Dan. 3:1,2. Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan, jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää, ja pystytti sen Duuran lakeudelle Baabelin maakuntaan. Ja kuningas Nebukadnessar lähetti kokoamaan satraapit, maaherrat, käskynhaltijat, neuvonantajat, aarteiden hoitajat, lainoppineet, tuomarit ja kaikki muut maakuntain virkamiehet, että he tulisivat sen kuvapatsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

“Jumalan lakien tilalle korotetaan laittomuuden ihmisen lait – lait, joita pitää kunnioittaa samoin, kuin babylonialaisten piti kunnioittaa Nebukadnessarin kultaista patsasta. Tehtyään tämän suuren patsaan Nebukadnessar määräsi, että kaikkien, suurten ja pienten, ylhäisten ja alhaisten, rikkaiden ja köyhien, tuli osoittaa sille kunnioitusta.” (Manuscript 24, 1891) *Manuscript Releases*, vol. 19, p. 243.

“Runsaan aarteistonsa varoilla Nebukadnessar teetti suuren kultaisen kuvapatsaan. Se oli ulkomuodoltaan samanlainen kuin unessa nähty patsas ja poikkesi siitä vain ainekoostumukseltaan. Niin tottuneita kuin kaldealaiset olivatkin jumaluksiensa mahtaviin kuviin, he eivät olleet koskaan aikaisemmin valmistaneet mitään niin majesteettisen kunnioitusta herättävää kuin oli tämä häikäisevä kuvapatsas, »jonka korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää». Eikä ole lainkaan ihmeteltävää, että maassa, missä kaikkialla palvottiin epäjumalia, tämä upea ja arvaamattoman kallis kuvapatsas vihittiäisiin palvottavaksi, kun se sijoitettiin Duuran lakeudelle edustamaan Babylonin loistoa, suuruutta ja valtaa. Tätä varten suoritettiin tarpeelliset valmistelut ja annettiin käsky, että patsaan vihkiäispäivänä kaikkien tuli kumartamalla kuvapatsasta osoittaa olevansa ehdottoman uskollisia Babylonin vallalle.” PK. s. 348.

2. Mitä kuninkaan määräys vaati jokaiselta läsnäolijalta? Mitä kansojen edustajat siksi tekivät, kun musiikki alkoi soida?

Dan. 3:4-7. Ja kuuluttaja huusi voimallisesti: "Teille, kansat, sukukunnat ja kielet, julistetaan: heti kun te kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, langetkaa maahan ja kumartaen rukoilkaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. Mutta joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin." Sentähden, heti kun kaikki kansat kuulivat torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, lankesivat kaikki kansat, sukukunnat ja kielet maahan ja kumartaen rukoilivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

“Vakava koettelemus tuli ... näille nuorukaisille, kun Nebukadnessar sääti julistuksen, joka kutsui kaikki valtakunnan virkamiehet kokoontumaan suuren kuvapatsaan vihkimistilaisuuteen, ja kaikkien soitinten äänen kuuluessa kumartamaan ja palvomaan sitä. Jos joku kieltäytyisi tekemästä niin, hänet heitettäisiin välittömästi palavaan tuliseen pätsiin. Babylonin viisaat olivat suunnitelleet kuvapatsaan palvomisen saadakseen heprealaiset nuorukaiset liittymään epäjumalanpalvontaan. He olivat hyviä laulajia, ja kaldealaiset halusivat heidän unohtavan Jumalansa ja alkavan palvella Babylonin epäjumalia.” *My Life Today*, p. 68.

Uskollinen kuuliaisuus Jumalalle

3. Kaikista läsnä olevista edustajista ja mahtimiehistä, ainoastaan ketkä eivät kumartaen rukoilleet kultaista kuvapatsasta? Minkä syytöksen jotkut virkamiehet heti tekivät näitä kolmea uskollista heprealaista vastaan?

Dan. 3:8-12. Silloin astui heti kaldealaisia miehiä esiin syyttämään juutalaisia. He lausuiivat ja sanoivat kuningas Nebukadnessarille: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että jokainen, joka kuulee torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, langetkoon maahan ja kumartaen rukoilkoon kultaista kuvapatsasta, ja että joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään tuliseen pätsiin. On juutalaisia miehiä, joiden hoitoon sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon, Sadrak, Meesak ja Abednego: nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas; he eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt."

“Sovittu päivä tuli, ja musiikin kuuluessa valtava yleisö, joka oli kokoontunut kuninkaan käskystä, 'kumartaen rukoilivat kultaista kuvapatsasta'. Mutta nämä uskolliset nuorukaiset eivät kumartaneet...” *My Life Today*, p. 68.

“Tuona vaiheikkaana päivänä pimeyden vallat näyttivät saavan merkittävän riemuvoiton; oli hyviä toiveita siitä, että kultaisen kuvapatsaan kumartaminen liittyisi pysyväisesti niihin vakiintuneisiin epäjumalanpalvonnan muotoihin, jotka maassa tunnustettiin valtion uskonnoksi. Saatana toivoi siten saavansa estetyksi sen suunnitelman, jolla Jumala toivoi Israelin maanpakolaisuuden koituvan siunaukseksi kaikille pakanakansoille. Mutta Jumala sääti toisin. Eivät kaikki notkistaneet polviaan

tuon inhimillistä valtaa edustavan epäjumalankuvan edessä. Patsasta palvovan väenpaljouden keskellä oli kolme miestä, jotka päättivät lujasti, olla siten häpäisemättä taivaan Jumalaa. Heidän Jumalansa oli kuningasten Kuningas ja herrain Herra, eivätkä he kumartaisi ketään muuta.” PK. s. 348.

4. Kuinka kuningas reagoi? Tuotuin raivostuneen hallitsijan eteen, mitä nämä heprealaiset nuorukaiset vastasivat hänelle

Dan. 3:13,14,16-18. Silloin Nebukadnessar vihan vimmassa käski tuoda Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Kun nämä miehet oli tuotu kuninkaan eteen, lausui Nebukadnessar ja sanoi heille: "Aivanko tahallanne te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaen rukoilla kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt?... Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle tähän sanaakaan. Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt."

“Heprealaisten seistessä siinä kuninkaan edessä tämä oli vakuuttunut siitä, että heillä oli jotakin sellaista, mitä hänen valtakuntansa muilla viisailloilla ei ollut. He olivat suorittaneet tunnollisesti kaikki tehtävänsä. Siksi hän antaisi heille vielä yhden tilaisuuden. Jos he vain ilmaisivat haluavansa kumartaen palvoa kuvapatsasta yhdessä muun väen kanssa, ei heillä olisi mitään hätää. »Mutta ellette kumarra», hän lisäsi, »niin teidät heti paikalla heitetään tuliseen pätsiin.» Sitten hän kohotti kätensä uhkaavasti ylöspäin ja kysyi: »Ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun kädestäni?» ... Isiensä historiasta he olivat oppineet, että tottelemattomuus Jumalaa kohtaan johtaa häpeään, perikatoon ja kuolemaan ja että Herran pelko on viisauden alku ja kaiken tosi menestyksen perustus. ...Heidän uskonsa vahvistui sitä mukaa kuin he julistivat, että heidän vapauttamisensa tuottaisi kunniaa Jumalalle, ja vahvassa uskossaan häneen he lisäsivät: »Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt.»” PK. s. 349,350.

5. Suunniltaan raivosta, minkä määräyksen hallitsija antoi? Mitä näille kolmelle uskolliselle miehelle tapahtui?

Dan. 3:19-22. Silloin Nebukadnessar tuli kiukkua täyteen Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan ja hänen hahmonsansa muuttui. Ja hän käski ja sanoi, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. Ja hän käski sotajoukkonsa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abednegon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. Silloin nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. Koska nyt kuninkaan sana oli niin ankara ja pätsi niin kovin kuumennettu, tappoi tulen liekki ne miehet,

jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon.

“Kun kuningas näki, että hänen tahtoaan ei ollut noudatettu Jumalan tahtona, hän 'tuli kiukkua täyteen' ja hänen hahmonsansa muuttui näitä miehiä kohtaan. Saatanalliset piirteet saivat hänen kasvonsa näyttämään paholaisen kasvoilta; ja kaikella vallassaan olevalla voimalla hän määräsi, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti ja että kaikkein vahvimmat miehet sitoisivat nämä nuorukaiset ja heittäisivät heidät pätsiin. Hän tunsikin, että tarvittiin tavallista enemmän voimaa näiden jalojen miesten hoitelemiseksi. Hänen mieleessään oli voimakkaana ajatus, että jotakin epätavallista tapahtuisi heidän hyväkseen, ja hänen vahvimmat miehensä määrättiin hoitelemaan heidät.” *Signs of the Times* May 6, 1897.

Ihmeellisesti puolustettuina ja suojeltuina

6. Mitä hämmästynyt kuningas Nebukadnessar näki tapahtuvan edessään?

Dan. 3:23-27. Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin. Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästytti ja nousi kiiruusti ylös ja lausui hallitusmiehilleen sanoen: "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Totisesti, kuningas!" Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulella, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika." Silloin Nebukadnessar meni tulisen pätsin aukolle, lausui ja sanoi: "Sadrak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne." Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat silloin ulos tulesta. Satraapit, maaherrat, käskynhaltijat ja kuninkaan hallitusmiehet kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut mitään näiden miesten ruumiille, etteivät heidän päänsä hiukset olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vioittuneet; eikä heissä tuntunut tulen käryä.

“Nämä uskolliset heprealaiset olivat luonnostaan hyvin taitavia ja älykkäitä, ja heillä oli korkea kunniavirka; mutta kaikki nämä etuisuudet eivät johtaneet heitä unohtamaan Jumalaa. He alistivat kaikki voimansa jumalallisen armon pyhittävälle vaikutukselle. Jumalisella esimerkillään ja vakaalla turmeltumattomuudellaan he toivat ylistystä Hänelle, joka oli kutsunut heidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa. Heidän ihmeellisessä vapautuksessaan valtavan yleisön edessä näkyi Jumalan voima ja majesteettisuus. Jeesus asettui heidän vierelleen tulisessa pätsissä, ja Hänen läsnäolonsa kirkkaus vakuutti ylpeän kuninkaan siitä, että se ei voinut olla kukaan muu kuin Jumalan Poika. Taivaan valo oli loistanut Danielista ja hänen tovereistaan, kunnes kaikki heidän kanssaan tekemisissä olleet ymmärsivät sen uskon, joka teki heidän elämästään jaloa ja luonteistaan kauniita.” (*Review and Herald*, February 1, 1881) *My Life Today*, p. 256.

7. Kuinka näiden kolmen ystävyksen uskollisuus palkittiin? Kuka sai kunnian tässä kokemuksessa? Millaisia samankaltaisia kokemuksia mekin voimme

tehdä?

Dan. 3:28-30. Silloin Nebukadnessar lausui ja sanoi: "Kiitetty olkoon Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka häneen turvasivat eivätkä totelleet kuninkaan käskyä, vaan antoivat ruumiinsa alttiiksi, ennemmin kuin palvelivat ja kumartaen rukoilivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa. Ja minä annan käskyn, että jokainen, olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa ja kieltä tahansa, joka puhuu pilkaten Sadrakin, Meesakin ja Abednegon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talonsa tehtäköön soraläjäksi; sillä ei ole muuta jumalaa, joka niin voi pelastaa kuin tämä." Sitten kuningas asetti Sadrakin, Meesakin ja Abednegon suureen valtaan Baabelin maakunnassa.

“Heidän ihmeellisessä vapautuksessaan valtavan yleisön edessä näkyi Jumalan voima ja majesteetti. Jeesus asettui heidän vierelleen tulisessa pätsissä, ja Hänen läsnäolonsa kirkkaus vakuutti ylpeän kuninkaan siitä, että se ei voinut olla kukaan muu kuin Jumalan Popika. Taivaan valo oli loistanut Danielista ja hänen tovereistaan, kunnes kaikki heidän kanssaan tekemisissä olleet ymmärsivät sen uskon, joka teki heidän elämästään jaloa ja luonteistaan kauniita. Vapauttamalla uskolliset palvelijansa Herra osoittaa, että Hän on sorrettujen puolella ja kukistaa kaikki maalliset vallat, jotka polkevat jalkoihinsa taivaan Jumalan arvovallan.” *Reflecting Christ*, p. 88.

Lisätutkisteluksi

“Mikä opetus tässä onkaan annettu niille, jotka ovat ailahtelevaisia ja pelkurimaisia Jumalan työn suhteen! Mikä rohkaisu niille, jotka eivät käänny pois velvollisuudesta vaaran uhatessa! Näiden uskollisten luja luonne on esimerkkinä pyhityksestä, kun he eivät vaadi itselleen korkeaa kunniaa. Melko huomaamattomien mutta omistautuneiden kristittyjen aikaansaaman hyvän määrää ei voida arvioida, ennen kuin oikeus istuu tuomiolle ja kirjat avataan. Kristus samaistuu omiinsa; Hän ei häpeä kutsua heitä veljikkeksi. Siellä, missä on yksi, meidän joukossamme pitäisi olla satoja sellaisia, jotka ovat liittyneet niin läheisesti Jumalaan, heidän elämänsä keskittynyt Hänen tahtoonsa, että he olisivat kirkkaita ja loistavia valoja, täysin pyhitettyjä sielussa, ruumiissa ja hengessä.” *Reflecting Christ*, p. 88.

15

Sapattina 14. huhtikuuta 2018

Kirjoitus seinällä

“Miten Jumala muinoin rankaisi niitä, jotka laskivat leikkiä siitä, mikä oli hänelle pyhitettyä? Belsassar ja hänen tuhannet ylimyksensä häpäisivät Herran kulta-astioita ja ylistivät Baabelin epäjumalia. Mutta Jumala, jota he uhmasivat, oli itse

seuraamassa heidän epäpyhiä menojaan. Keskellä heidän jumalatonta ilonpitoaan ihmiskäden sormet ilmestyivät palatsin seinälle ja kirjoittivat siihen salaperäisiä kirjaimia. Kauhun vallassa kuningas ja hänen hoviherransa kuuntelivat tuomiotaan Korkeimman Jumalan palvelijalta.” Ta. 2, s. 82.

Jumalaton juhlinta ja sen seuraukset

1. Minkä suuren tapahtuman Belsassar, Babylonin viimeinen kuningas, järjesti? Mitä kunnioitettiin ja palvottiin, kun hän ja kansa joivat viiniä Jumalan temppelin pyhistä astioista?

Dan. 5:1-4. Kuningas Belsassar laittoi suuret pidot tuhannelle ylimyksellensä, ja hän joi viiniä näiden tuhannen edessä. Kun viini oli makeimmillaan, käski Belsassar tuoda ne kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, että kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolionsa ja sivuvaimonsa joisivat niistä. Silloin tuotiin ne kulta-astiat, jotka oli otettu temppelistä, Jumalan huoneesta, Jerusalemistä, ja niistä joivat kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolionsa ja sivuvaimonsa. He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

“Jumala kuvailee Bablylonin väärydeksi sen ahneuden ja juopumisen.” *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 162.2.

“En voi nyt tarkastella tätä tapahtumaa pidemmälle, mutta pyydän teitä jokaisessa kaupungissa, jokaisessa kylässä, jokaisessa taloudessa, pyydän jokaista yksilöä tutkimaan opetusta tästä kirjoituksesta, pitäen mielessä innoituksen sanat: 'Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.' Siinä on esitetty ainoa valinta, joka on Jumalan sanan mukainen. Se tarkoittaa niitä, jotka katsovat, etteivät lankea, jotka hyväksyvät viimeisinä. Ei ole kohtalokkaampaa luuloa kuin se, joka johtaa ihmisiä uskaltautumaan itsensä miellyttämisen tielle. Ottaen huomioon tämän vakavan varoituksen, eikö isien ja äitien tulisi olla varuillaan? Eikö heidän tulisi uskollisesti osoittaa nuorille ne vaarat, jotka pyrkivät jatkuvasti johtamaan heitä pois Jumalasta? Monet antavat nuorten osallistua juhlimiseen, ajatellen, että sellainen huvittelu on hyväksi terveydelle ja onnellisuudelle; mutta mitä vaaroja sillä tiellä onkaan! Mitä enemmän mielihyvän halua tyydytetään, sitä enemmän sitä ravitaan, ja sen vahvemmaksi se tulee. Elämän kokemus muodostuu laajalti oman mielihyvän tyydyttämisestä huvituksissa. Jumala käskää meitä olemaan varuillamme. 'Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea.'” *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 103.

2. Mitä ilmestyi yhtäkkiä juhlasalin seinälle? Kuinka kuningas ja hänen hoviherransa reagoivat siihen?

Dan. 5:5-9. Sillä hetkellä ilmestyivät ihmiskäden sormet ja kirjoittivat kuninkaan palatsin kalkitulle seinälle, vastapäätä lampunjalkaa, ja kuningas näki käden, joka kirjoitti. Silloin kuninkaan kasvot kalpenivat, ja hänen ajatuksensa peljästyttivät

hänet; hänen lanteittensa nivelet herposivat, ja hänen polvensa tutisivat. Kuningas huusi kovalla äänellä ja käski tuoda noidat, kaldealaiset ja tähtienselittäjät. Kuningas lausui ja sanoi Baabelin tietäjille: "Kuka ikinä voi lukea tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, hänet puetaan purppuraan, ja hänen kaulaansa pannaan kultakäädyt, ja hän on oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä." Silloin tulivat kaikki kuninkaan viisaat, mutta he eivät voineet lukea kirjoitusta eivätkä ilmoittaa kuninkaalle sen selitystä. Kuningas Belsassar peljästy silloin suuresti, ja hänen kasvonsa kalpenivat, ja hänen ylimyksensä tyrmistyivät.

"Näkymätön tarkkailija, jonka läsnäololla oli tuomiovalta, katseli tätä jumalatonta näkyä. Äkkiä näkymätön ja kutsumaton Vieras teki läsnäolonsa tunnetuksi. Sillä hetkellä, kun pyhyttä häpäisevä juhlinta oli korkeimmillaan, veretön käsi tuli esiin ja kirjoitti tuomion sanat juhlasalin seinälle. Tuliset kirjaimet seurasivat käden liikkeitä. 'Mene, mene, tekel, ufarsin,' oli kirjoitettu tulisin kirjaimin. Käsi kirjoitti seinälle vain lyhyet sanat, jotka kuningas näki, mutta ne osoittivat, että Jumalan voima oli läsnä. Belsassar oli kauhuissaan. Hänen omatuntonsa heräsi. Pelko ja epäluulo, jotka aina seuraavat syyllistä, valtasivat hänet. Kun Jumala saa ihmiset pelkäämään, he eivät voi peitellä kauhuaan. Levottomuus valtasi valtakunnan suurmiehet. Heidän herjaava epäkunnioituksensa pyhiä asioita kohtaan muuttui hetkessä. Valtava kauhu ylitti kaiken itsekontrollin. ...Turhaan kuningas yritti lukea tulisia kirjaimia. Hän kohtasi voiman, joka oli liikaa hänelle. Hän ei pystynyt lukemaan kirjoitusta." *The Youth's Instructor*, May 19, 1898.

Viisas neuvo kuningattarelta

3. Ketä kuningatar ehdotti haettavaksi, kun Babylonin viisaat ja tietäjät eivät pystyneet lukemaan tulisia kirjaimia? Minkä kauniin todistuksen hän antoi Danielista?

Dan. 5:10-12. Kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen tähden pitohuoneeseen. Kuninkaan äiti lausui ja sanoi: "Eläköön kuningas iankaikkisesti! Älkööt sinun ajatuksesi peljättäkö sinua, älköötäkä kasvosi kalvetko. Sinun valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki ja jolla sinun isäsi päivinä havaittiin olevan valistus ja ymmärrys ynnä viisaus, samankaltainen kuin jumalien; hänet asetti isäsi, kuningas Nebukadnessar, tietäjäin, noitien, kaldealaiden ja tähtienselittäjään päämieheksi - sinun isäsi, kuningas - sentähden, että erinomainen henki ja tieto ynnä myös taito selittää unia, arvata arvoituksia ja ratkaista ongelmia havaittiin juuri hänessä, Danielissa, jolle kuningas oli antanut nimen Beltsassar. Kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän ilmoittaa selityksen."

"Daniel rakasti, pelkäsi ja totteli Jumalaa. Hän ei kuitenkaan paennut maailmasta välttääkseen sen turmelevaa vaikutusta. Jumalan kaitselmuksessa hän oli maailmassa, mutta ei maailmasta. Vaikka häntä ympäröivät kaikki hovielämän kiusaukset ja kiehtovuudet, hänen sielunsa pysyi turmeltumattomana, lujana kuin kallio, uskollisuudessaan periaatteille. Hän teki Jumalan voimakseen, eikä Hän hyljännyt

häntä suurimman hädän hetkellä. Daniel oli uskollinen, jalo ja ylevämielinen. Samalla kun hän halusi olla rauhassa kaikkien kanssa, hän ei antanut minkään vallan kääntää häntä pois velvollisuuden polulta. Hän palveli mielellään niitä, joiden vallan alla hän oli, niin pitkälle, kun se oli sopusoinnussa totuuden ja vanhurskauden kanssa; mutta kuninkaat ja hoviherrat eivät saaneet häntä luopumaan uskollisuudesta kuningasten Kuningasta kohtaan. Daniel oli vasta kahdeksantoista vuotias, kun hänet tuotiin pakanalliseen hoviin palvelemaan Babylonin kuningasta, ja hänen nuoruutensa vuoksi hänen jalo vääryyden vastustamisensa ja luja oikean seuraamisensa ovat sitäkin ihailtavampia. Hänen jalon esimerkinsä tulisi antaa voimaa koetelluille ja kiusatuille vielä tänäkin päivänä.” *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 569, 570.

4. Mitä kuningas Belsassar sanoi Danielille tämän suuren yleisön edessä? Mitä kuningas lupasi profetalle, jos hän lukisi salaperäisen kirjoituksen ja selittäisi sen merkityksen?

Dan. 5:13-16. Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Oletko sinä Daniel, joka on niitä juutalaisia pakkosiirtolaisia, mitkä minun isäni, kuningas, on tuonut Juudasta? Minä olen kuullut sinusta, että sinussa on jumalien henki ja että sinussa on havaittu valistus, taito ja erinomainen viisaus. 15. Ja nyt tuotiin minun eteeni viisaat ja noidat lukemaan tätä kirjoitusta ja ilmoittamaan minulle sen selitys, mutta he eivät voineet sen selitystä ilmoittaa. Mutta sinun minä olen kuullut voivan antaa selityksiä ja ratkaista ongelmia. Nyt siis, jos voit lukea kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, niin sinut puetaan purppuraan, ja kultakäädyt pannaan sinun kaulaasi, ja sinä olet oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä."

“Niillä, jotka tuntevat Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan, on etuoikeus saada opetusta ja koulutusta ihmiskouluja korkeammassa koulussa ja saada ohjausta rajallisia ihmisiä korkeammalta viisaudelta. He saavat ohjausta suurimmalta Opettajalta, minkä maailma on koskaan tuntenut, ja he saavat osansa siitä viisaudesta, jonka Hän antoi Danielille. Ne, jotka ovat nöyriä sydämeltään, jotka tuntevat tarpeensa saada viisautta ylhäältä ja jotka eivät luota omaan rajalliseen arvostelukykyynsä, vaan etsivät hartaasti Jumalan tahdon tuntemista, pääsevät kaiken viisauden Lähteelle ja saavat armoa, viisautta, hienotunteisuutta ja arvostelukykyä. He ymmärtävät Jumalan sanan vakuutuksen täyttymisen: 'Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.' Ps. 119:130.” *That I May Know Him*, p. 126.

Hengellisiä opetuksia menneisyydestä

5. Oliko Daniel vaikuttanut kuninkaan lupauksista ja ehdottamista lahjoista? Viitaten kuningas Nebukadnessariin, mistä Daniel muistutti kuningasta? Kuka hallitsee ihmisten valtakunnissa?

Dan. 5:17-21. Silloin Daniel vastasi ja sanoi kuninkaalle: "Lahjasi pidä itse, ja antimesi anna toiselle. Mutta kirjoituksen minä luen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen selityksen. Sinä kuningas! Korkein Jumala antoi sinun isällesi Nebukadnessarille kuninkuuden, voiman, kunnian ja valtaisuuden. Ja sen voiman tähden, jonka hän oli hänelle antanut, vapisivat kaikki kansat, kansakunnat ja kielet ja pelkäsivät hänen edessään. Hän tappoi, kenen hän tahtoi, hän jätti henkiin, kenen hän tahtoi, hän ylensi, kenen hän tahtoi, hän alensi, kenen hän tahtoi. Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä kävi korskeaksi ja ylpeäksi, syöstiin hänet kuninkaalliselta valtaistuimeltansa, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois. Hänet ajettiin pois ihmisten seasta, ja hänen sydämensä tuli eläinten sydämen kaltaiseksi; hänen asuntonsa oli villiaasien parissa, ja hän joutui syömään ruohoa niinkuin raavaat; hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän tuli tuntemaan, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntaa ja asettaa sen päämieheksi, kenen hän tahtoo.

“Profeetta palautti ensin Belsassarin mieleen tuttuja asioita, joista hän ei kuitenkaan ollut oppinut sitä nöyryyttä, joka olisi saattanut pelastaa hänet. Hän puhui Nebukadnessarin synnistä ja lankeemuksesta ja siitä, miten Herra oli kohdellut häntä - hänen saamastaan vallasta ja loistosta sekä jumalallisesta tuomiosta, joka kohtasi häntä ylpeyden takia, ja vihdoin siitä, miten hän sen jälkeen tunnusti Israelin Jumalan voiman ja armon. Sitten profeetta nuhteli rohkeasti ja voimakkein sanoin Belsassaria jumalattomuudesta . Hän selosti kuninkaan synnin ja osoitti hänelle ne opetukset, jotka hän olisi voinut painaa mieleensä mutta jotka hän oli laiminlyönyt. Belsassar ei ollut ottanut oppia isoisänsä kokemuksista eikä välittänyt hänelle itselleen niin merkittävien tapahtumien varoituksesta. Hän oli saanut tilaisuuden oppia tuntemaan ja tottelemaan oikeaa Jumalaa, mutta hän ei ollut ottanut siitä vaaria, ja nyt hän joutuisi kärsimään kapinansa seuraukset” PK. s. 363.

6. Oliko Belsassar oppinut mitään niistä opetuksista, joita Herra oli antanut hänen isoisälleen kuningas Nebukadnessarille? Mikä tarkoitus seinällä olevalla kirjoituksella oli?

Dan. 5:22-24. Mutta sinä, hänen poikansa Belsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tämän kaiken tiesit; vaan sinä olet korottanut itsesi taivaan Herraa vastaan: hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi, ja sinä ja sinun ylimyksesi, sinun puolisoosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe, eivät kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä on sinun henkesi ja kaikki sinun tiesi, sinä et ole kunnioittanut. Sentähden on tämä käsi lähetetty hänen tykönsä ja tämä kirjoitus kirjoitettu.

”Minulle on näytetty, mikä ihminen on ilman tietoa Jumalan tahdosta. Hänen elämänsä on täynnä rikollisuutta ja jumalattomuutta. Mutta kun Jumalan Henki paljastaa hänelle lain täydellisen merkityksen, mikä suuri muutos tapahtuukaan silloin hänen sydämessään! Belsassarin tavoin hän lukee täydellä ymmärryksellään

Kaikkivaltiaan käden kirjoittamat sanat, niin että syyllisyyden tunto valtaa hänen sielunsa. Jumalan sanan uhkaukset hätkähdyttävät hänet horroksestaan ja saavat hänet anomaan armoa Jeesuksen nimessä. Sellaiseen nöyrään pyyntöön Jumala aina mielellään vastaa. Hän ei milloinkaan lähetä luotaan katuvaan sielua ilman lohdutusta.” Ta. 1, s. 418.

7. Mikä teki Danielille mahdolliseksi lukea ja selittää salaperäisen kirjoituksen? Miltä meistä tuntuisi, jos näkisimme Herran ilmoittavan ja panevan täytäntöön samanlaisen tuomion ystävällemme tai sukulaisellemme?

Dan. 5:25-31. Ja tämä on kirjoitus, joka on tuonne kirjoitettu: 'Mene, mene, tekel, ufarsin.' Ja tämä on sen selitys: mene merkitsee: Jumala on laskenut sinun valtakuntasi luvun ja on tehnyt siitä lopun. Tekel: sinut on vaa'alla punnittu ja köykäiseksi havaittu. Peres: sinun valtakuntasi on pirstottu ja annettu meedialaisille ja persialaisille." Silloin Belsassar antoi käskyn, että Daniel oli puettava purppuraan ja kultakäädyt pantava hänen kaulaansa ja julistettava, että hän oli oleva yksi valtakunnan kolmesta valtamiehestä. Samana yönä tapettiin Belsassar, kaldealaisten kuningas, ja Daarejaves, meedialainen, sai haltuunsa valtakunnan ollessaan noin kuudenkymmenen kahden vuoden ikäinen.

”Kuninkaan ollessa vielä juhlasalissa niiden ympäröimänä , joiden tuomio oli julistettu, sanansaattaja ilmoittaa hänelle, »että hänen kaupunkinsa on valloitettu», vaikka hän luuli olevansa vihollisen saavuttamattomissa; »kahlauspaikat vallatut - :- ja sotamiehet kauhun vallassa» (jakeet 31, 32). Kuninkaan ja hänen ylimystensä vielä juodessa Herran pyhistä astioista ja ylistäessä hopeisia ja kultaisia jumaliaan olivat meedialaiset ja persialaiset siirtäneet Eufrat-virran pois uomastaan ja päässeet siten marssimaan suoraan vartioimattoman kaupungin sydämeen. Kyyroksen joukot olivat nyt palatsin muurien juurella, ja kaupungissa oli vihollisen sotilaita, niin kuin se olisi täytetty »heinäsirkoilla» (jake 14). Heidän voitonhuutonsa kajahtelivat hätääntyneiden remuajien epätoivoista kirkunaakin kovemmin. »Samana yönä tapettiin Belsassar, kaldealaisten kuningas», ja valtaistuimelle nousi ulkomaalainen hallitsija. Heprealaiset profeetat olivat selvästi puhuneet siitä, millä tavoin Babylon kukistuisi. Jumalan näytettyä heille tulevien aikojen tapahtumia he olivat huudahtaneet: »Kuinka onkaan valloitettu Seesak, vallattu se, jota ylisti kaikki maa! Kuinka onkaan Baabelista tullut kauhistus kansojen seassa!» »Kuinka rikottu ja särjetty onkaan se vasara, joka löi koko maanpiiriä! Kuinka onkaan Baabel tullut kauhistukseksi kansojen seassa!» »Huuto käy: 'Baabel on valloitettu!' ja maa vapisee, parku kuuluu kansoissa.»” PK. s. 365.

Lisätutkisteluksi

”Danielin tapaus esitettiin minulle. Vaikka hän oli mies, jolla oli samanlaiset taipumukset kuin meillä, innoitettu kynä esittää hänet tahrattomana luonteena. Hänen elämänsä on annettu meille kirkkaaksi esimerkiksi siitä, mitä ihmisestä voi tulla, jopa

jo tässä elämässä, jos hän ottaa Jumalan voimakseen ja käyttää viisaasti hyväkseen käsillään ovat tilaisuudet ja etuoikeudet. Daniel oli viisauden jättiläinen; hän etsi jatkuvasti suurempaa tietoa, korkeampia saavutuksia. Muillakin nuorukaisilla oli samat mahdollisuudet; mutta he eivät hänen laillaan käyttäneet kaikkea voimaansa viisauden etsimiseen – tietoa Jumalasta, niin kuin se on ilmaistu Hänen sanassaan ja töissään. Vaikka Daniel oli yksi maailman mahtavista miehistä, hän ei ollut ylpeä eikä itseriittoisia. Hän tunsi tarvetta virkistää sieluaan rukouksella, ja hän oli joka päivä hartaassa rukouksessa Jumalan edessä. Hän ei luopuisi tästä etuoikeudesta, vaikka leijonien luola avattiin nielaisemaan hänet, jos hän jatkaisi rukoilemista.” *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 569.

“Seurakunta ei voi mitata itseään maailman eikä ihmisten mielipiteiden perusteella, eikä sen mukaan, mitä se kerran oli. Sen usko ja asema maailmassa pitää verrata siihen, mitä se olisi, jos sen kurssi olisi ollut koko ajan eteenpäin ja ylöspäin. Seurakunta punnitaan pyhäkön vaa’alla. Jos sen siveellinen luonne ja hengellinen tila eivät vastaa niitä etuja ja siunauksia, joita Jumala on sille antanut, se havaitaan vajavaiseksi. Valkeus on loistanut kirkkaasti ja selvästi sen polulle, ja vuoden 1882 valo kutsuu sitä tilinpäätökseen. Jos sen kyvyt eivät ole parantuneet, jos sen hedelmät eivät ole täydellisiä Jumalan edessä, jos sen valo on tullut pimeydeksi, se todetaan vajavaiseksi. Tieto meidän tilastamme sellaisena, kuin Jumala sen näkee, on meiltä salassa. Me näemme, mutta emme havaitse, me kuulemme, mutta emme ymmärrä, ja me olemme yhtä huolettomia, kuin jos pilvipatsas päivällä ja tulipatsas yöllä lepäisi meidän pyhäkkömme yllä. Me tunnustamme tuntevamme Jumalan ja uskovamme totuuden, mutta teoillamme kiellämme Hänet. Meidän tekemme ovat päinvastaisia totuuden ja vanhurskauden periaatteisiin nähden, joiden sanomme hallitsevan meitä.” *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 83, 84.

16

Sapattina 21. huhtikuuta 2018

Ankara koetus

“Danielista luumme, että vaikka hänen kaikkea valtakunnallista hallintoaan tarkoin tutkittiin, ei siitä voitu löytää mitään virhettä eikä rikkomusta. Hän kelpaa esimerkiksi jokaiselle virkamiehelle, liike-miehelle ja ammattimiehelle. Hänen elämänvaiheensa osoittavat, mitä voi aikaansaada sellainen, joka pyhittää kaikki hengen ja ruumiin voimansa, sydämensä ja elämänsä Jumalan palvelukseen.” KV. s. 257

1. Mikä huomattava asema Danielille oli annettu Persian hallituksessa? Miten muut valtaherrat ja satraapit suhtautuivat siihen?

Dan. 6:1-4. Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa sata kaksikymmentä

satraappia, että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherraa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. Mutta Daniel oli etevämpi muita valtaherroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan päämieheksi. Silloin toiset valta herrat sekä satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään syytä eikä rikkomusta, sillä hän oli uskollinen, eikä hänestä laiminlyöntiä eikä rikkomusta löydetty.

”Liike-elämässä huomattavassa asemassa olevien tulisi kehittää ja saattaa täydellisiksi kykynsä ahkeralla opiskelemisella ja harjoittamisella. Heitä tulisi rohkaista asettumaan sinne, missä he voivat opiskelijoina saada nopeasti tietoa oikeista liike-elämän periaatteista ja tavoista. Yhdenkään liike-miehen tässä työssä ei tarvi olla aloittelija. Jos jonkun tässä työssä pitäisi parantaa mahdollisuuksiaan tulla viisaaksi ja tehokkaaksi, niin niiden, jotka käyttävät taitoaan rakentaakseen Jumalan valtakuntaa maailmassamme. Kun otamme huomioon, että elämme niin lähellä tämän maailman historian loppua, työssä tulisi olla enemmän tarmokkuutta, enemmän innokasta odotusta, valvomista, rukousta ja työtä. Ihmistyövälineen tulisi pyrkiä saavuttamaan täydellisyys, jotta hän voisi olla ihanteellinen kristitty, täydellinen Kristuksessa Jeesuksessa.” *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 248.

Ansan suunnittelu

2. Mitä virkailijat etsivät saadaakseen Danielin pois korkeasta asemastaan? Minkä ehdotuksen he tekivät ja esittivät kuningas Daarejavekselle?

Dan. 6:5-8. Silloin nämä miehet sanoivat: "Me emme löydä tuossa Danielissa mitään syytä - ellemme löydä sitä hänen jumalanpalveluksessaan." Senjälkeen nämä valta herrat ja satraapit riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: "Kuningas Daarejaves eläköön iankaikkisesti! Kaikki kuninkaalliset valta herrat, maaherrat, satraapit, hallitusmiehet ja käskynhaltijat ovat keskenänsä neuvotelleet, että olisi annettava kuninkaallinen julistus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitetäköön jalopeurain luolaan. Nyt, kuningas! Säädä kielto ja kirjoita kirjoitus, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa."

“Jumalan muuttava armo ilmeni Hänen palvelijassaan, ja hän rukoili hartaasti niiden miesten puolesta, jotka myöhemmin tekivät suunnitelmia, kuinka saisivat Danielin pois päiviltä. Nämä miehet tulivat kateellisiksi Danielille, koska hän pääsi kuninkaiden ja ylimystön suosioon, ja häntä kunnioitettiin Babylonin suurimpana miehenä.” *Conflict and Courage*, p. 251.

Uskollinen huolimatta kuninkaan määräyksestä

3. Mitä nämä miehet tekivät niin pian, kuin kuningas oli allekirjoittanut

ehdotetun määräyksen? Sen lisäksi, että olivat saaneet lain hyväksytyksi, mitä muuta he tekivät varmistaakseen Danielin kuoleman?

Dan. 6:9-13. Niin kuningas Daarejaves kirjoitti kirjoituksen ja kiellon. Niin pian kuin Daniel oli saanut tietää, että kirjoitus oli kirjoitettu, meni hän taloonsa, jonka yläsalin ikkunat olivat avatut Jerusalemiin päin. Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa, rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niinkuin hän ennenkin oli tehnyt. Silloin nuo miehet riensivät kiiruusti sinne ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja avuksi huutamasta Jumalaansa. Sitten he astuivat kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaan kiellosta: "Etkö ole kirjoittanut kieltoa, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäkään jalopeurain luolaan?" Kuningas vastasi ja sanoi: "Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan." Silloin he vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Daniel, joka on juutalaisia pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän toimittaa rukouksensa."

“Mutta ennen kuin voit odottaa apua, sinun täytyy tehdä oma osasi. Valvo ja rukoile. Olkoot rukouksesi palavia. Olkoon se sydämesi kieltä. 'En päästä sinua, ellet siunaa minua'. Pidä määrätty aika rukoukselle vähentää kolmesti päivässä. Aamulla, keskipäivällä ja illalla Daniel rukoili Jumalaansa, riippumatta kuninkaan säädöksestä ja pelottavasta leijonien luolasta. Hän ei hävennyt eikä pelännyt rukoilla, vaan hän rukoili kolmesti päivässä ikkunat avoinna. Unohtiko Jumala uskollisten palvelijansa, kun hänet heitettiin leijonien luolaan? Ei. Hän oli hänen kanssaan siellä koko yön Hän sulki nälkäisten leijonien kidat, eivätkä ne voineet vahingoittaa Jumalan rukoilevaa miestä.” (*The Youth's Instructor*, October 1, 1855) *Lift Him Up*, p. 368.

4. Huomattuaan näiden miesten vaikuttimetta ollen täysin tietoinen Danielin syyttömyydestä, kuinka kuningas yritti vapauttaa profeetan kuolemasta? Mitkä ihmeelliset uskon sanat kuningas lausui Danielille ennen tätä tapahtumaa?

Dan. 6:14-17. Mutta kun kuningas sen kuuli, tuli hän sängen murheelliseksi, ja hän mietti, miten voisi pelastaa Danielin; auringon laskuun asti hän vaivasi itseään vapauttaaksensa hänet. Silloin ne miehet riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat kuninkaalle: "Tiedä, kuningas, meedialaisten ja persialaisten laki on, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai julistusta peruuteta." Silloin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui Danielille ja sanoi: "Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut." Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle, ja kuningas sinetöi sen omallaan ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa muutosta tapahtuisi.

“Ne, jotka ovat läheisessä yhteydessä Jumalan kanssa, eivät ehkä menesty tämän maan asioissa; heitä saatetaan usein koetella ja murehduuttaa. Joosefia paneteltiin ja vainottiin, koska hän säilytti puhtautensa. Daavidia, Jumalan valittua sanansaattajaa,

metsästivät hänen pahat vihollisensa kuin saaliseläintä. Daniel heitettiin leijonien luolaan, koska hän oli uskollinen ja horjumaton liitossaan Jumalan kanssa. Jobilta vietiin hänen maallinen omaisuutensa, ja hänen ruumistaan runneltiin niin, että hänen ystävänsä ja sukulaisensa kauhistuivat hänet nähdessään, mutta hän pysyi uskollisena Jumalalle. Jeremia puhui niitä sanoja, jotka Jumala hänen suuhunsa pani, ja hänen selvä todistuksensa suututti kuninkaan ja ylimykset niin, että hänet heitettiin inhottavaan kaivoon. Stefanus kivitettiin, koska hän saarnasi Kristusta ristiinnaulittuna. Paavali joutui vankilaan, häntä ruoskittiin, kivitettiin ja lopulta surmattiin, koska hän oli uskollinen sanansaattaja ja vei evankeliumia pakanoille. Rakastettu Johannes karkotettiin Patmoksen saarelle 'Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden.'" *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 525.

Toivon ja uskon palkka

5. Vietettyään unettoman yön raskain mielin ja paastoten, minne kuningas Daarejaves meni varhain aamulla? Mitä hän huusi Danielille?

Dan. 6:18-20. Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä naisia, ja hänen unensa pakeni häneltä. Aamun sarastaessa kuningas sitten nousi ja meni kiiruusti jalopeurain luolalle. Ja lähestyessään luolaan hän huusi Danielille murheellisella äänellä, ja kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Daniel, sinä elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?"

"Mutta lakkasiko Daniel rukoilemasta, koska tämä määräys astui voimaan? Ei, se oli juuri aika, jona hänen täytyi rukoilla. ... Daniel ei yrittänyt peitellä uskollisuuttaan Jumalaa kohtaan. Hän ei rukoillut vain sydämessään, vaan lujalla äänellä, ikkunat avoinna Jerusalemiin päin, hän lähetti pyyntönsä taivaaseen. Sitten hänen vihollisensa tekivät valituksen kuninkaalle, ja Daniel heitettiin leijonien luolaan. Mutta Jumalan Poika oli siellä..." *Our High Calling*, p. 357.

6. Kuinka kuningas reagoi kuullessaan Danielin äänen? Minkä käskyn hän antoi välittömästi?

Dan. 6:21-24. Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessänsä, enkä minä ole sinuakaan vastaan, kuningas, rikosta tehnyt." Silloin kuningas ihastui suuresti ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja kun Daniel oli otettu ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa; sillä hän oli turvannut Jumalaansa. Ja kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen jalopeurain luolaan; eivätkä he ehtineet luolan pohjaan, ennenkuin jalopeurat hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja murskasivat kaikki heidän luunsa.

"Ne, jotka rakastavat Jumalaa, eivät valitse ystävikseen Jumalan vihollisia. Kysymys

esitettiin: 'Autatko sinä jumalatonta, ja rakastatko niitä, jotka vihaavat Herraa?' Pidätkö enemmän epäuskonnollisten ja uskottomien seurasta kuin niiden, jotka tottelevat Jumalan käskyjä? Erottautuko niistä, jotka, jotka rakastavat Jumalaa ja asetut niin kauas kuin mahdollista valon kanavista? Sinä haluat pitää puhtauden ja uskon ilmapiirin ja tuoda luonteeseesi vakaita periaatteita. Kristityt eivät valitse ja vaali epäkristillisten seuraa. Jos Herra antaa sinulle erityisen aseman maailmassa, niinkuin Hän antoi Joosefille ja Danielille, Hän varjelee sinut kiusausten keskellä. Mutta et koskaan löydä maailmasta kovin paljon valoa. Kuinka vaarallista onkaan valita ystävät niistä, jotka rakastavat pimeyttä enemmän kuin valkeutta ja jotka eivät tule valkeuteen, ettei heidän tekonsa paljastuisi." (*Review and Herald*, January 16, 1894) *Fundamentals of Christian Education*, pp. 295, 296.

7. Minkä määräyksen kuningas Daarejaves antoi koettuaan tällaisen suuren ihmeen? Sen sijaan, että Danielin elämä ja vaikutus olisi tuhottu, mitä Danielille tapahtui Daarejaveksen ja Kooreksen valtakuntien aikana?

Dan. 6:25-28. Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko maan päällä asuu: "Suuri olkoon teidän rauhanne! Minä olen antanut käskyn, että minun valtakuntani koko valtapiirissä vavistakoon ja peljättäköön Danielin Jumalaa. Sillä hän on elävä Jumala ja pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herrautensa loppu. Hän pelastaa ja vapahtaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin jalopeurain kynsistä." Ja tämä Daniel oli korkeassa arvossa ja kunnialla Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa. "Danielin tapaus esitettiin minulle. Vaikka hän oli mies, jolla oli samanlaiset taipumukset kuin meillä, innoitettu kynä esittää hänet tahrattomana luonteena. Hänen elämänsä on annettu meille kirkkaaksi esimerkiksi siitä, mitä ihmisestä voi tulla, jopa jo tässä elämässä, jos hän ottaa Jumalan voimakseen ja käyttää viisaasti hyväkseen käsillään ovat tilaisuudet ja etuoikeudet. Daniel oli viisaiden jättiläinen; hän etsi jatkuvasti suurempaa tietoa, korkeampia saavutuksia. Muillakin nuorukaisilla oli samat mahdollisuudet; mutta he eivät hänen laillaan käyttäneet kaikkea voimaansa viisauden etsimiseen – tietoa Jumalasta, niin kuin se on ilmaistu Hänen sanassaan ja töissään. Vaikka Daniel oli yksi maailman mahtavista miehistä, hän ei ollut ylpeä eikä itseriittoisia. Hän tunsu tarvetta virkistää sieluaan rukouksella, ja hän oli joka päivä hartaassa rukouksessa Jumalan edessä. Hän ei luopuisi tästä etuoikeudesta, vaikka leijonien luola avattiin ottamaan hänet, jos hän jatkaisi rukoilemista." *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 569.

Henkilökohtaisia kysymyksiä

- Mitä voit sanoa Danielin elämästä, uskollisuudesta ja tarkoituksesta?
- Minkä suuren inspiraation löydät hänen elämästään?

Lisätutkisteluksi

“Daniel oli uskollinen, jalo ja ylevämielinen. Samalla kun hän halusi olla rauhassa kaikkien kanssa, hän ei antanut minkään vallan kääntää häntä pois velvollisuuden polulta. Hän palveli mielellään niitä, joiden vallan alla hän oli, niin pitkälle, kun se oli sopusoinnussa totuuden ja vanhurskauden kanssa; mutta kuninkaat ja hoviherrat eivät saaneet häntä luopumaan uskollisuudesta kuningasten Kuningasta kohtaan. Daniel oli vasta kahdeksantoista vuotias, kun hänet tuotiin pakanalliseen hoviin palvelemaan Babylonin kuningasta, ja hänen nuoruutensa vuoksi hänen jalo vääryyden vastustamisensa ja luja oikean seuraamisensa ovat sitäkin ihailtavampia. Hänen jalonsa esimerkkinsä tulisi antaa voimaa koetelluille ja kiusatuille vielä tänäkin päivänä.” *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 569, 570.”

17

Sapattina 21 huhtikuuta 2018

Haaman vastaan Mordokai

“Israelilaisten suuri enemmistö halusi mieluummin jäädä pakkosiirtolaisuutensa maahan kuin kokea niitä rasituksia, jotka liittyivät paluumatkaan ja heidän hävitettyjen kaupunkiensä ja kotiensa jälleenrakentamiseen. Kolmattakymmentä vuotta myöhemmin julkaisi silloinen hallitsija Dareios Hystaspes yhtä suosiollisen toisen käskyn. Näin Jumala armossaan antoi Meedia-Persian valtakunnassa asuville juutalaisille toisen tilaisuuden palata isiensä maahan. Herra näki ennakolta, miten vaikeat ajat koittaisivat Kserkseen - Esterin kirjan Ahasveroksen - hallitessa, eikä hän ainoastaan tehnyt muutosta vallassa olevien mielessä ja tunteissa vaan myös innoitti Sakarjan kehottamaan maanpakolaisia paluumatkalle.” PK. s. 413.

Juutalaiset, jotka asuivat Persiassa

1. Kuka asui Suusanissa, persialaisessa kaupungissa, joka oli uudistettu kuninkaan asuinpaikaksi, noin vuonna 474 eKr?

Ester 2:5,6. Suusanin linnassa oli juutalainen mies, nimeltä Mordokai, Jaairin poika, joka oli Siimein poika, joka Kiisin poika, benjaminilainen. Hänet oli viety Jerusalemita pakkosiirtolaisuuteen niiden pakkosiirtolaisten joukossa, jotka vietiin samalla kuin Jekonja, Juudan kuningas, jonka Nebukadnessar, Baabelin kuningas, vei pakkosiirtolaisuuteen.

“Mordokai oli uskollinen juutalainen, ja hän asui Suusanissa. Hän oli Jaairin poika, Benjaminin heimoa ja Hadassan, jota kutsuttiin Esteriksi, serkku. Hadassa oli orpo, jonka Mordokai adoptoi tyttäreksensä. Ester 2:7. Hän syntyi Kanaanissa, ja hänet vietiin pakkosiirtolaisuuteen Jekonian aikana Babylonin kuningas Nebukadnessarin toimesta. Hän on tärkeimpiä henkilöitä Esterin kirjassa. Vaikeiden kokemusten jälkeen, joista tässä kirjassa on kerrottu, hän saavutti kuningas Ahasveroksen

luottamuksen, ja hänestä tuli vaikutusvaltainen virkailija hänen palveluksessaan. Ester 8:15; 9:4.

2. Mitä Mordokai sai selville, mistä hän varoitti kuningasta? Mitä sellainen teko paljastaa?

Ester 2:21,22. niin siihen aikaan, Mordokain istuskellessa kuninkaan portissa, Bigtan ja Teres, kaksi kuninkaan hoviherraa, ovenvartijoita, suuttuivat ja etsivät tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuningas Ahasverokseen. Mutta se tuli Mordokain tietoon, ja hän ilmaisi sen kuningatar Esterille, ja Ester sanoi sen Mordokain nimessä kuninkaalle.

Saarn. 11:6. Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä.

“Tämä salaliitto kuningasta vastaan syntyi luultavasti kostona Vastin erosta, jonka tähden ja yllyttäminä nämä eunukit ehkä toimivat. Mordokain valppauden ansiosta, joka kuitenkin jäi huomiotta, suunnitelma epäonnistui, ja tekijät tuomittiin kuolemaan, ja tapaus kirjattiin vuosikirjaan. Se huomattiin jälkepäin, ja Mordokai sai vaikutusvaltaisen viran hovissa, missä Jumalan kaitselmus johti häntä juutalaisten hyväksi.” *Jamieson-Fausset-Brown Bible Commentary*, Comments on Esther 2:21.

“Niin Danielista ja hänen ystävästään Babylonissa kuin Mordokaista Persiassa loisti kirkkaita valonsäteitä kuninkaan hovin pimeyden keskellä.” *In Heavenly Places*, p. 316.

3. Mikä sai Haamanin, kunignas Ahasveroksen korkean virkamiehen, vihaamaan Mordokaita? Kuinka pitkälle hän vihassaan meni?

Ester 5:9,13,14. Haaman lähti sieltä sinä päivänä iloisena ja hyvillä mielin; ja kun Haaman näki Mordokain kuninkaan portissa eikä tämä noussut ylös eikä näyttänyt pelkäävän häntä, täytti viha Mordokaita kohtaan Haamanin... Mutta tämä kaikki ei minua tyydytä, niin kauan kuin minä näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portissa.” Niin hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä sanoivat hänelle: "Tehtäköön hirsipuu, viittäkymmentä kyynärää korkea, ja pyydä huomenaamuna kuninkaalta, että Mordokai ripustetaan siihen, niin voit mennä kuninkaan kanssa pitoihin iloisena." Tämä puhe miellytti Haamania, ja hän teetti hirsipuun.

“Meedia-Persian johtavia ruhtinaita oli siihen aikaan agagilainen Haaman, häikäilemätön mies, jota saatana käytti apurinaan pyrkiessään tekemään tyhjiksi Jumalan aikomuksia. Varsinkin Mordokai-nimistä juutalaista kohtaan Haaman tunsi katkeraa vihaa. Mordokai ei ollut tehnyt Haamanille mitään pahaa, vaan hän oli pelkästään kieltäytynyt osoittamasta hänelle palvovaa kunnioitusta.” PK. s. 414.

“Älköön kukaan korottako itseään, ylpeikö kyvyillään ja tiedollaan ja vaaliko omahyväisyyttä. Älköön kukaan pyrkikö repimään toisten työtä, vaikka he eivät toimisi hänen mittapuunsa mukaan. Taivaallinen Opettaja kutsuu meitä: 'Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.' Matt. 11:28-30. Kristus ei milloinkaan luottanut itseensä, ollut kiihkoilija tai omahyväinen. Hän julisti: 'Poika ei voi itsestensä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.' ... Kenelläkään ei ole pienintäkään syytä ylpeillä. Kenelläkään ei ole mitään syytä kunnioittaa tai korottaa itseänsä, vaikka hän tekee parhaansa." *This Day with God*, p. 132.

Jumalan varjelus ja kaitselmus

4. Jumalan kaitselmuksen mukaan, mitä kuninkaalle tapahtui eräänä yönä?

Mikä oli hänen kyselynsä tulos Mordokaista?

Ester 6:1-3. Sinä yönä uni pakeni kuningasta. Niin hän käski tuoda muistettavain tapahtumain kirjan, aikakirjan. Ja kun sitä luettiin kuninkaalle, huomattiin kirjoitetun, kuinka Mordokai oli ilmaissut, että Bigtan ja Teres, kaksi kuninkaan hoviherraa, ovenvartijoita, oli etsinyt tilaisuutta käydäkseen käsiksi kuningas Ahasverokseen. Niin kuningas kysyi: "Mitä kunniaa ja korotusta on Mordokai tästä saanut?" Kuninkaan palvelijat, jotka toimittivat hänelle palvelusta, vastasivat: "Ei hän ole saanut mitään."

Hebr. 6:10. Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että hän unhottaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoittaneet hänen nimeänsä kohtaan, kun olette palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.

"Itämaiden hoveissa oli kirjanpitäjiä, joiden tehtävänä oli kirjata ylös jokainen huomattava tapahtuma. Tällainen kirja oli hyvin mielenkiintoinen. Itämaiden kuninkaiden oli tapana kaikkina aikoina luottaa näitä kirjoja itselleen. Se ei ollut vain ajanvietettä, vaan niissä oli opetuksia kuninkaalle katsoa niin oman elämänsä kuin esivanhempiensa elämän tärkeitä tapahtumia. Siksi ei ollut mitään epätavallista siinä, että Persian kuningas pyysi hovin aikakirjaa. Mutta Kaitselmuksen väliintulo on selvästi nähtävissä siinä, että hän ei pystynyt nukkumaan juuri tuona kriittisenä aikana, että hän tilasi kirjan luettavaksi ja että hänen huomionsa kiinnittyi erityisesti Mordokain tärkeään mutta palkitsematta jääneeseen palvelukseen." *Jamieson-Fausset-Brown Bible Commentary*, Comments on Esther 2:1.

"Jumala puhuu meille sallimuksellisten tekojensa ja Henkensä vaikutuksen kautta. Voimme saada arvokkaita opetuksia jokapäiväisissä tapahtumissa ympärillämme, jos sydämemme on avoinna huomaamaan ne. Psalmista sanoo viitaten Jumalan kaitselmukseen: 'aa on täynnänsä Herran armoa.' ' Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran armotekoja.'" *Christian Education*, p. 56.

5. Kun Haaman sattui tulemaan kuninkaan luokse sinä iltana tarkoituksenaan kysyä lupaa Mordokain surmaamiseen, mitä kuningas kysyi häneltä? Mitä Haaman vastasi, ajatellen, että kuninkaan ehdottama kunnianosoitus olisi

tarkoitettu hänelle?

Ester 6:4-9. Kuningas kysyi: "Kuka on esipihassa?" Mutta Haaman oli tullut kuninkaan palatsin ulompaan esipihaan pyytämään kuninkaalta, että Mordokai ripustettaisiin hirsipuuhun, jonka hän oli pystyttänyt Mordokain varalle. Niin kuninkaan palvelijat vastasivat hänelle: "Katso, esipihassa seisoo Haaman." Kuningas sanoi: "Tulkoon sisään." Kun Haaman oli tullut, kysyi kuningas häneltä: "Mitä on tehtävä miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa?" Niin Haaman ajatteli sydämessään: "Kenellepä muulle kuningas tahtoisi osoittaa kunniaa kuin minulle?" Ja Haaman vastasi kuninkaalle: "Miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, tuotakoon kuninkaallinen puku, johon kuningas on ollut puettuna, ja hevonen, jolla kuningas on ratsastanut ja jonka päähän on pantu kuninkaallinen kruunu. Puku ja hevonen annettakoon jollekin kuninkaan ruhtinaista, ylimyksistä. Puettakoon siihen mies, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, ja kuljetettakoon häntä sen hevosen selässä kaupungin torilla ja huudettakoon hänen edellensä: 'Näin tehdään miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa.'"

“Mikään asema ei ole niin korkea, ettei Jumala voisi syöstä alas siinä olevia ihmisiä. Mikään nöyryytys ei ole niin suuri, ettei Jumala voisi korottaa nöyriä nauttimaan rikkaista siunauksista. Herra toimii niin, että Hän nöyryyttää inhimillisen ylpeyden, kenessä sitä sitten havaitaankin, että ihmiset voivat oppia kehittämään todellisen alistumisen hengen Hänen tahdolleen. Hän ei voi toimia ihmisten kanssa, jotka estävät Hänen tarkoituksiaan. Ne, jotka käyttävät heille annettua voimaansa luodakseen järjestyksen, joka syrjäyttää Jumalan tarkoituksen, menettävät ne voimansa, jotka oikein harjoitettuina olisivat kasvaneet. Jumala kunnioittaa niitä, jotka etsivät Häntä hartaasti, nöyryyttäen itsensä ja ylentäen Häntä. Mutta kun ihmiset eivät suostu vaeltamaan Jumalan johdatuksessa, heidän viisautensa otetaan pois heiltä. He eivät enää pysty tuntemaan Jumalaa eivätkä Jeesusta Kristusta, jonka Hän on lähettänyt.” (Letter 35, 1900) *The Publishing Ministry*, p. 134.

6. Kuunneltuaan Haamanin ehdotusta, mitä kuningas Ahasveros käski häntä tekemään?

Ester 6:10,11. Kuningas sanoi Haamanille: "Hae joutuin puku ja hevonen, niinkuin sanoit, ja tee näin juutalaiselle Mordokaille, joka istuu kuninkaan portissa. Älä jätä tekemättä mitään kaikesta, mitä olet puhunut." Niin Haaman otti puvun ja hevosen, puki Mordokain ja kuljetti häntä hevosen selässä kaupungin torilla ja huusi hänen edellensä: "Näin tehdään miehelle, jota kuningas tahtoo kunnioittaa."

“Jumala todistaa meille rakkautta joka päivä; mutta me emme ajattele Hänen apuaan, vaan olemme välinpitämättömiä Hänen hartaita pyyntöjään kohtaan. Hän haluaa vaikuttaa meihin rakkauden Hengellään ja kärsivällisyydellään; mutta me tuskin huomaamme Hänen hyvyytensä merkkejä, ja meillä on vähän ymmärrystä rakkauden opetuksista, jotka Hän haluaa meidän oppivan. Jotkut unohtavat Haamanin tavoin kaiken Jumalan tekemän hyvän, koska Mordokai on heidän edessään; koska heidän

sydämensä täyttää vihollisuus ja viha enemmän kuin Lunastajamme rakkaus, joka antoi kalliisarvoisen henkensä vihollistensa puolesta. Me väitämme, että meillä on sama Isä, että olemme matkalla samaan kuolemattomaan kotiin, että nautimme samasta juhlallisesta uskosta, että uskomme saman koettelevan sanoman, ja kuitenkin monet ovat riidoissa toistensa kanssa kuin riitaisat lapset. Jotkut, jotka työskentelevät samassa työn haarassa, ovat riidoissa keskenään, ja siksi myös ristiriidassa Kristuksen Hengen kanssa.” *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 222, 223.

7. Millainen vaikutus tällä välikohtauksella oli Haamaniin? Minkä mielenkiintoisen asian Haamanin vaimo sanoi Haamanin kerrottua, mitä oli tapahtunut?

Ester 6:12,13. Sitten Mordokai palasi takaisin kuninkaan porttiin, mutta Haaman kiiruhti kotiinsa murehtien ja pää peitettynä. Kun Haaman kertoi vaimollensa Serekselle ja kaikille ystävilleen kaiken, mitä hänelle oli tapahtunut, sanoivat hänelle hänen viisaansa ja hänen vaimonsa Seres: "Jos Mordokai, jonka edessä olet alkanut kaatua, on syntyjään juutalainen, et sinä voi hänelle mitään, vaan kaadut hänen eteensä maahan asti."

“Ei ole alentavaa ihmiselle kumartaa Tekijäänsä ja tunnustaa syntinsä sekä anoa anteeksiantoa ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan ansioihin vedoten. On ylevää tunnustaa vääryytesi Hänen edessään, jota olet haavoittanut rikkomuksillasi ja kapinallasi. Se korottaa sinua ihmisten ja enkeleiden edessä; sillä 'joka itsensä alentaa, se ylennetään'. Mutta se, joka polvistuu langenneen ihmisen edessä ja avaa tunnustuksessaan sydämensä salaiset ajatukset ja kuvitelmat, halveksii itseään alentaen ihmisyytensä ja sielunsa jalon vaiston. Paljastaen elämänsä synnit viinin ja hillittömyyden turmelemalle papille hänen luonteensa taso laskee ja tahraantuu. Jumala alennetaan hänen ajatuksissaan syntisen ihmiskunnan tasolle, sillä pappi on Jumalan edustaja. Tämä alentava syntien tunnustus, jonka ihminen tekee langenneelle ihmiselle, saa aikaan paljon pahaa ja valmistaa maailmaa lopullista tuhoa varten.” *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 638, 639.

Henkilökohtaisia kysymyksiä

- Mihin ajattelet Haamanin vaimon kommentin - että jos Mordokai oli juutalainen, niin Haaman ei voisi mitään häntä vastaan – perustuneen?
- Mitä se opettaa meille?
- Voivatko pahat ihmiset tehdä, mitä haluavat, Jumalan kansaa vastaan?
- Mistä ne, jotka ovat uskollisia Jumalalle, voivat olla vakuuttuneita, vihollisen tuhoisista suunnitelmista huolimatta?

Lisätutkisteluksi

“Kaikkina aikoina on Jumalan lapsissa ollut Kristuksen Henki (1 Piet. 1:11) tehnyt heistä sukupolvensa valoja. Joosef oli valonkantajana Egyptissä. Puhtaudessaan,

hyväntahtoisuudessaan ja veljellisessä rakkaudessaan hän edusti Kristusta epäjumalia palvelevan kansan keskuudessa. Kun israelilaiset olivat matkalla luvattuun maahan Egyptistä, heidän joukossaan olevat uskolliset olivat valona ympäröiville kansoille. Heidän välityksellään maailma sai ilmoituksen Jumalasta. Babylonissa Daniel tovereineen ja Persiassa Mordokai levittivät kirkasta valoa kuninkaallisten hovien pimeyteen. Samoin Kristuksen opetuslapset on asetettu valonkantajiksi taivaan tiellä. Heidän kauttaan Jumalan armo ja hyvyys ilmoitetaan maailmalle, joka on pimeydessä siksi, että Jumala on ymmärretty väärin. Kun ihmiset näkevät heidän hyvät tekonsa, he ylistävät taivaallista Isää, sillä he huomaavat että maailmankaikkeutta hallitsee Jumala, jonka luonne on ylistyksen ja jäljittelyn arvoinen. Sydämessä hehkuva jumalallinen rakkaus ja elämässä ilmenevä Kristuksen kaltaisuus ovat kuin kappale taivasta maailman ihmisille. Nämä asiat suodaan heille jotta he oppisivat arvostamaan taivaan paremmuutta.” Vs. s. 50.

Lähetyskertomus Koillis-Afrikasta - ”Afrikan sarvesta”

Luettavaksi sapattina 28. huhtikuuta 2018

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään sapattina 5. toukokuuta 2018

”Siionin tähden minä en voi vaieta, ja Jerusalemin tähden en lepoa saa, ennenkuin sen vanhurskaus nousee kuin aamunkoi ja sen autuus kuin palava tulisoihtu. Ja kansat näkevät sinun vanhurskautesi, kaikki kuninkaas sinun kunniasi; ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka Herran suu säättää. Sinä tulet kauniiksi kruunuksi Herran kädessä ja kuninkaalliseksi päähineeksi Jumalasi kädessä.” Jes. 62:1-3.

Afrikan mantere käsittää hyvin laajan alueen ja monia maita. Uskonpuhdistussanomaa on saavuttanut niistä 38, ja monet vielä odottavat saavansa kuulla sanomaa. Seuraavan viikon erikoissapattikolehti on määrätty Koillis-Afrikalle, joka käsittää Somalian, Djiboutin ja Eritrean – Afrikan osan, joka on tunnettu ”Afrikan sarvena” - sekä Pohjois-Sudanin ja Egyptin.

Jumalan runsaan armon avulla lähetystyö Afrikassa saavuttaa uusia alueita. Ovi näille alueille avautuu satunnaisesti, ja meillä on vastuu hyödyntää nämä Jumalan antamat mahdollisuudet. Haluamme osoittaa vilpittömän kiitoksemme pääkonferenssin johdolle, joka on laatinut suunnitelmat mennä uusiin maihin tällä mantereella. Olemme nähneet, että jokainen hyvä suunnitelma on aina saanut Jumalan siunauksen merkinä Hänen hyväksymisestään.

Välittömästi sen jälkeen, kun pääkonferenssi päätti kiinnittää enemmän huomiota päästä uusiin maihin Afrikassa, uusia uskovia tuli seurakuntaan. He iloitsevat uskonpuhdistussanomasta ja tarjoutuivat menemään synnyinmaihinsa levittämään sitä. Djiboutissa uusia sieluja kastettiin kesäkuussa 2017; jotkut olivat Somaliasta,

osa tuli Eritreasta, kun loput olivat Djiboutista. Pian kasteen jälkeen osa halusi palata vapaaehtoisesti omiin maihinsa (Somaliaan ja Eritreaan) aloittaakseen työn siellä. Järjestettiin erityinen projekti tuomaan heidät Bethelin adventistien lähetysinstituuttiin (BAMI) Nairobiin Keniaan, saadakseen siellä lisäopetusta ja harjoitusta lähetystyöntekijöiksi. Heidä varten järjestettiin kolmen kuukauden erityisen intensiivinen kurssi. Pääkonferenssi rahoitti heidän matkansa ja opetuksensa, ja he ovat nyt tätä kirjoittaessani BAMI:ssa. Seuraavassa vähän tietoa maista, joita varten erikoissapattikolehti on määrätty.

DJIBOUTI: Tämä pieni maa sijaitsee Somalian pohjoispuolella. Aukkaita on noin 912 000, ja maan pinta-ala on 23 200 neliökilometriä. Maan väestöstä 95% on muslimeita ja 1% muita uskontoja kannattavia, kun perinteisiä uskontoja harjoitetaan myös. Tämän maan yksi erikoinen piirre on se, että vaikka tämä on muslimivaltio, kristinusko ja muut uskonnot ovat sallittuja ja lailla suojattuja.

Lähetystyö Djiboutissa alkoi reilut kymmenen vuotta sitten, ja sieluja on jo kastettu, ja toisia on valmistumassa tätä tärkeää askelta varten. Vanhin Dereje Gudeta Etiopiasta on pioneeri tässä pienessä maassa, joka on hyvin hedelmällistä maaperää sielujen voittamiseksi.

Erityisiä tarpeita on (1) luonnonhoitoklinikan perustaminen. Djiboutissa olemme rekisteröityneet kansainvälisen terveysjärjestön nimellä, ja meillä täytyy olla terveysklinikka, että voimme toimia. Valmistelut on jo aloitettu tämän projektin perustamiseksi. Varoja tarvitaan laitteisiin ja henkilökuntaan. On odotettavissa, että hanke alkaa rahoittaa itsensä. (2) Koulu. On suuri tarve koululle, joka tarjoaa alkeisopetusta ja toisen asteen opetusta englannin kielellä. Djibouti on ranskankielinen maa, eikä siellä ole englanninkielisiä kouluja. Sellainen koulu auttaa viemään lähetystyötä eteenpäin. (3) Taloudellista tukea jumalanpalveluksiin ja ulkomaalaisten lähetystyöntekijöiden vuokrien maksuun.

SOMALIA: Tämä on suuri maa, jonka pinta-ala on 627 337 neliökilometriä ja väkiluku noin 16,5 miljoonaa, joista 99,9% on muslimeja, kun muut uskonnot, mukaan lukien katoliset, protestantit, ortodoksit, bahaiuskonnon kannattajat jne, jakavat lopun 0,1%. Monia vuosia Somalia on kärsinyt hyvin paljon radikaalien muslimien, kuten Al-Quaidan ja Al-Shabaabin, toimista. Islam on valtionuskonto, ja on vastoin lakia kuulua muuhun uskontoon tai opettaa muuta uskontoa. Tämä on hyvin vaarallinen maa harjoittaa kristinuskoa.

Perustarpeet ovat (1) taloudellinen tuki palveluita varten ja lähetystyöntekijän vuokra, (2) kokoushuone uusille uskovaisille ja (3) terveysprojekti, jotta saadaan avuttua lähetystyö.

ERITREA: Tämän maan pinta-ala on 117 600 neliökilometriä, ja asukasluku on noin 5,4 miljoonaa, joista 50% on ortodoksikristittyjä, roomalaiskatolisia ja protestantteja – kun 48% on muslimeja ja 2% kuuluu muihin uskontoihin. Valitettavasti tässä maassa on hyvin vähän uskonnonvapautta, koska hallituksella on

kommunistinen tausta, ja se rajoittaa jumalanpalveluksen harjoittamisen vapautta. Kuten muutkin Koillis-Afrikan maat, Eritreakin tarvis (1) taloudellista tukea työntekijöiden ylläpitämiseen ja vuokraan, (2) jumalanpalveluspaikan, missä uskovat voivat kokoontua, ja (3) terveys-/luonnonhoitoklinikan avaamaan oven lähetystyölle.

SUDAN: Tunnettu myös Pohjois-Sudanina. Maan pinta-ala on 1 886 068 neliökilometriä; asukasluku on 42,5 miljoonaa, joista 95,3% on muslimeja (enimmäkseen sunneja), 3,2% kristittyjä ja loput animisteja tai alkuperäisuskontejen harjoittajia. Vaikka islam on hallitseva, kristinuskoa suvaitaan tässä maassa, vaikka sitä ei ole virallisesti tunnustettu.

Jumalan armona avulla ja maan aiempien yhteyksien kautta Etelä-Sudanin kanssa, meillä on jo kontakteja henkilöihin, joiden kanssa voimme aloittaa lähetystyön ponnistelut. Meidän uskovaistemme Etelä-Sudanissa alkavat viemään sanomaa Sudaniin. Niin kuin muillakin mainituilla alueilla, täälläkin perustarpeet ovat (1) taloudellinen tuki lähetystyöntekijän ylläpitoa ja vuokraa varten, (2) jumalanpalveluspaikka uusille uskoville ja (3) terveys-/luonnonhoitoklinikka avaamaan oven lähetystyölle.

EGYPTI: Tämän maan pinta-ala on 995 450 neliökilometriä ja väkiluku noin 94,6 miljoonaa. Tämä on muslimimaa, 88% väestöstä on muslimeja ja 10,9% kristittyjä, enimmäkseen koptiortodokseja. Kristinuskon historia Egyptissä juontaa juurensa ensimmäiselle vuosisadalle. Varhaiskristityt perustivat hyvän perustan. Sen lisäksi Raamattu kertoo hyvin runsaasti historiallista tietoa Egyptistä. Me toivomme, että uskonpuhdistussanoma saa pian jalansijaa Egyptissä. Useita yrityksiä on tehty avata työ tässä maassa, ja me suunnittelemme jatkoa tälle työlle. Meillä on jo mahdollisia yhteyksiä, joiden kanssa tämä työ voi alkaa.

Perustarpeet ovat (1) taloudellinen tuki lähetystyöntekijöiden ylläpitoon ja vuokraan, (2) jumalanpalveluspaikka vuokrattavaksi uusille uskoville ja (3) terveysprojekti avaamaan ovi lähetystyölle.

Harras vetoamus

Uskonpuhdistussanomien vieminen näihin maihin on suuri etuoikeus, ja työ on jo aloitettu. Taloudelliset rajoitteet kuitenkin johtavat siihen, että työ edistyy hitaasti ja pienimuotoisesti. Työn avaaminen muslimimaissa on erityisen haastavaa ja monimutkaista, koska emme voi virallisesti rekisteröidä seurakuntaa, joten menemme näihin maihin kansainvälisen terveysjärjestön nimen alla. Siksi terveysklinikat täytyy perustaa nopeasti, jotta voidaan vastata hallituksen vaatimuksiin. Sitten käytämme niitä evankelioimiseen.

Haluamme kovin lähettää lähetystyöntekijöitä näille uusille kentille niin pian kuin mahdollista. Siksi vetoamme teitä anteliaisiin lahjoituksiin tulevana sapattina tukemaan näitä projekteja. Kun yhdistämme inhimilliset ponnistelumme jumalalliseen voimaan, tiedämme, että taivas tekee suurimman osan työstä, sillä siellä huomataan jokainen sydämellä annettu lahja tätä tarkoitusta varten. Jumala

siunatkoon teitä runsaasti, kun osoitate rakkauttanne Hänen asialleen ja annatte lahjanne Hänen työtään varten. Jeesus on luvannut Joh. 12.26: ”Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioitava häntä.”

Antakoon hyvä Herramme meille iloisen alttiin sydämen, kun liitämme kätemme edistämään evankeliumin työtä tämän planeetan pimeisiin kolkkiin. Olkaa siunatut.

Parmenas N. Shirma Afrikan divisioonan johtaja

**Tänään kerätään erikoissapattikolehti Koillis-Aafrikalle
Jumala siunatkoon sinun anteliaita lahjoituksiasi, jotka tulevat antautuneesta,
rakastavasta sydäimestä!**

18

Sapattina 5. toukokuuta 2018

Kuningattaren anomus

”Kolmattakymmentä vuotta myöhemmin julkaisi silloinen hallitsija Dareios Hystaspes yhtä suosiollisen toisen käskyn. Näin Jumala armossaan antoi Meedia-Persian valtakunnassa asuville juutalaisille toisen tilaisuuden palata isiensä maahan. Herra näki ennakolta, miten vaikeat ajat koittaisivat Kserkseen - Esterin kirjan Ahasveroksen - hallitessa, eikä hän ainoastaan tehnyt muutosta vallassa olevien mielessä ja tunteissa vaan myös innoitti Sakarjan kehottamaan maanpakolaisia paluumatkalle. ... Niihin aikoihin muuttuivat Meedia-Persian valtakunnan olot nopeasti. Dareios Hystaspes, jonka hallitusaikana juutalaisia kohtaan oltiin merkittävän suopeita, sai seuraajakseen Kserkses Suuren. Hänen hallitessaan joutuivat ne juutalaiset, jotka eivät olleet noudattaneet pakenemiskehotusta, hirvittävään ahdinkoon. He joutuivat nyt kasvokkain kuoleman kanssa, kun olivat kieltäytyneet käyttämästä hyväkseen Jumalan järjestämää paon mahdollisuutta.” PK. s. 413,414.

Pahuus koko kansaa vastaan

**1. Kuinka pitkälle Haamanin epäoikeutettu viha Mordokaita kohtaan meni?
Pystyikö Juudan kansa kuvittelemaan, että sellaista vihamielisyyttä
suunniteltiin heitä vastaan?**

Ester 3:6. Kun hänelle oli ilmoitettu, mitä kansaa Mordokai oli, vähäksyi hän käydä käsiksi yksin Mordokaihin: Haaman etsi tilaisuutta hävittääkseen kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, Ahasveroksen koko valtakunnasta.

”Meedia-Persian johtavia ruhtinaita oli siihen aikaan agagilainen Haaman, häikäilemätön mies, jota saatana käytti apurinaan pyrkiessään tekemään tyhjiksi Jumalan aikomuksia. Varsinkin Mordokai-nimistä juutalaista kohtaan Haaman tunsu katkeraa vihaa. Mordokai ei ollut tehnyt Haamanille mitään pahaa, vaan hän oli pelkästään kieltäytynyt osoittamasta hänelle palvovaa kunnioitusta. Tästä

kiukustuneena Haaman »vähäksyi -- käydä käsiksi yksin Mordokaihin» ja »etsi tilaisuutta hävittääkseen kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, Ahasveroksen koko valtakunnasta» (Ester 3: 6).” PK. s. 414.

2. Minkä kuolemansäädöksen hän sai etenemään kuninkaan hyväksynnällä varustettuna?

Ester 3:7-10. Ensimmäisessä kuussa, se on niisan-kuussa, kuningas Ahasveroksen kahdententoista vuotena, heitettiin Haamanin edessä puuria, se on arpaa, jokaisesta päivästä ja jokaisesta kuukaudesta, kahdenteentoista kuukauteen, se on adar-kuuhun, asti. Ja Haaman sanoi kuningas Ahasverokselle: "On yksi kansa hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa sinun valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän lakinsa ovat toisenlaiset kuin kaikkien muiden kansojen, he eivät noudata kuninkaan lakeja, eikä kuninkaan sovi jättää heitä rauhaan. Jos kuningas hyväksi näkee, kirjoitettakoon määräys, että heidät on tuhottava; ja minä punnitsen kymmentuhatta talenttia hopeata virkamiehille, vietäväksi kuninkaan aarrekammioihin." Niin kuningas otti kädestään sinettisormuksensa ja antoi sen agagilaiselle Haamanille, Hammedatan pojalle, juutalaisten vastustajalle.

”Haamanin valheellisten lausuntojen harhauttamana saatiin Kserkses julkaisemaan käsky, jonka mukaan oli tapettava kaikki juutalaiset, joita asui »hajallaan ja erillään muiden kansojen seassa» Meedia-Persian valtakunnan »kaikissa maakunnissa» (jae 8). Määrättiin päivä, jolloin juutalaiset oli tuhottava ja heidän omaisuutensa takavarikoitava. Kuningas ei käsittänyt, miten kauaskantoiset seuraukset olisivat tämän käskyn täydellisestä täyttämisestä. Tämän hankkeen alkuunpanijana saatana itse siinä yritti hävittää maan päältä ne, jotka säilyttivät tietoa oikeasta Jumalasta.” PK. s. 415

3. Voimmeko kuvitella, millaisen vaikutuksen sellainen säädös sai aikaan Israelin kansassa, joka ei ollut palannut Kanaaniin? Itkivätkö ja valittivatko he ainoastaa, vai etsivätkö he hartaasti apua Herralta?

Ester 4:1-3. Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, repäisi Mordokai vaatteensa, pukeutui säkkiin ja tuhkaan ja meni keskelle kaupunkia ja huuteli kovia ja katkeria valitushuutoja. Ja hän meni kuninkaan portin edustalle asti, sillä sisälle kuninkaan porttiin ei saanut mennä säkkiin puettuna. Jokaisessa maakunnassa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru: paastottiin, itkettiin ja valitettiin; monet levittivät allensa säkin ja tuhkaa.

”»Jokaisessa maakunnassa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, syntyi juutalaisten keskuudessa suuri suru; paastottiin, itkettiin ja valitettiin; monet levittivät allensa säkin ja tuhkaa» (Ester 4: 3). Meedialaisten ja persialaisten lakia ei voitu peruuttaa; siksi tilanne näytti toivottomalta, ja kaikki israelilaiset oli tuomittu tuhottaviksi. ... Esterin edessä oleva kriisi vaati nopeaa ja tarmokasta

toimintaa. Mutta sekä hän että Mordokai käsittivät, että ellei Jumala hoitaisi asiaa heidän puolestaan, heidän omat ponnistelunsa olisivat aivan hyödyttömiä.” PK. s. 415.

Avun etsintä Herralta paastoten ja rukoillen

4. Minkä suuren uhrauksen kuningatar Ester oli valmis tekemään kansansa tähden? Minkä sanoman hän lähetti Mordokaille annettavaksi kaikille Suusanissa asuville juutalaisille?

Ester 4:15-17. Niin Ester käski vastata Mordokaille: "Mene ja kokoa kaikki Suusanin juutalaiset, ja paastotkaa minun puolestani; olkaa syömättä ja juomatta kolme vuorokautta, yöt ja päivät. Myös minä palvelijattarineni samoin paastoan. Sitten minä menen kuninkaan tykö, vaikka se on vastoin lakia; ja jos tuhoudun, niin tuhoudun." Niin Mordokai meni ja teki, aivan niinkuin Ester oli häntä käsenyt.

”Mutta vihollisen juonet teki tyhjäksi Voima, joka vallitsee ihmislasten keskuudessa. Jumalan kaitselmuksen vaikutuksesta oli Ester, juutalainen Korkeimman palvelijatar, tullut Meedia-Persian valtakunnan kuningattareksi. Mordokai oli hänen lähisukulaisensa. Äärimmäisessä hätässään he päättivät esittää kansansa puolesta vetoamuksen Kserkseelle. Esterin oli määrä uskaltautua puhumaan asiasta kuninkaalle. »Kuka tietää», sanoi Mordokai, »etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon» (jae 14). ... Ja niin Ester varasi aikaa pitääkseen yhteyttä Jumalaan, voimansa lähteeseen.” PK. s. 415.

”Ja niin Ester varasi aikaa pitääkseen yhteyttä Jumalaan, voimansa lähteeseen, ja Hän, jonka kädessä on jokaisen maallisen hallitsijan sydän, kääntää sen, mihin suuntaan tahtoo, niin kuin Hän kääntää vesivirrat.” *Review and Herald*, January 23, 1908.

5. Minkä liikuttavan sanoman Ester kertoi kuninkaalle kahden kutsun ja päivällisen jälkeen Haamanin kanssa? Kuinka kuningas Ahasveros reagoi kuultuaan niin kauheita uutisia?

Ester 7:3-6. Niin kuningatar Ester vastasi ja sanoi: "Jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, kuningas, ja jos kuningas hyväksi näkee, niin annettakoon minulle oma henkeni, kun sitä pyydän, ja kansani, kun sitä haluan. Sillä meidät on myyty, minut ja kansani, hävitettäväksi, tapettaviksi ja tuhattaviksi. Jos meidät olisi myyty vain orjiksi ja orjattariksi, olisin siitä vaiti, sillä sen vaivan takia ei kannattaisi kuningasta vaivata." Niin sanoi kuningas Ahasveros ja kysyi kuningatar Esteriltä: "Kuka se on, ja missä se on, joka on rohjennut tehdä sellaista?" Ester vastasi: "Se vastustaja ja vihamies on tuo paha Haaman." Niin Haaman peljästyivät kuningasta ja kuningatarta.

“Jos elämänhalu saa aikaan niin hartaita pyyntöjä niiltä, jotka voivat tappaa vain ruumiin, kuinka palavia meidän rukoustemme tulisi olla Hänelle, joka voi tuhota ruumiin ja sielun helvetissä? Kuinka meidän tulisi rukoilla sukulaistemme,

ystäviemme ja kaikkien ympärilämme olevien puolesta! Kun pyydämme jotain suurmiehiltä, meidän täytyy olla hyvin varovaisia, ettemme loukkaa heitä; usein valituksetkin on pidettävä poissa. Mutta kun me lähestymme kuningasten Kuningasta, emme voi pyytää tai odottaa liian paljoa. Vaikka meidän osamme olisi viha, Jumala voi ja haluaa antaa meille runsaasti, paljon enemmän, kuin osaamme pyytää tai ajatellakaan.” *Matthew Henry’s Concise Commentary*, Commenta on Esther 7:1-6.

Kuolemanrangaistuksen uhmaaminen

6. Mitä Ester pyysi kansansa hyväksi? Minkä luvan kuningas Ahasveros antoi Mordokaille tehdäkseen tehottomaksi aiemman säädöksen vaikutukset ja pelastaakseen juutalaiset kuolemalta?

Ester 8:5,6,8. Ja hän sanoi: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos minä olen saanut armon hänen edessänsä ja kuningas sen soveliaaksi katsoo ja minä olen hänen silmissänsä otollinen, niin kirjoitettakoon määräys ja peruutettakoon agagilaisen Haamanin, Hammedatan pojan, juoni, ne kirjeet, jotka hän kirjoitutti tuhotaksensa juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa. Sillä kuinka minä jaksaisin nähdä kansaani kohtaavan onnettomuuden, kuinka jaksaisin nähdä sukuni surman!"... Ja nyt kirjoittakaa kuninkaan nimessä sellainen juutalaisia koskeva määräys, kuin hyväksi näette, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella; sillä kirjelmä, joka on kirjoitettu kuninkaan nimessä ja sinetöity kuninkaan sinettisormuksella, on peruuttamaton."

“Oli aika olla vakava, kun Jumalan seurakunta oli vaakalaudalla. Ester, vaikka oli itse turvassa, anoi kansansa vapautusta. Emme lue kyyneleistä, kun hän anoi oman henkensä säästämistä, mutta vaikka hän oli siitä varma, hän itki kansansa puolesta. Säälän ja hellyyden kyyneleet ovat eniten Kristuksen kaltaisia. Persian hallituksen perustuslain mukaan mitään lakia tai säädöstä ei voitu peruuttaa tai kumota. Se on niin kaukana meediaalaisten ja persialaisten viisaudesta ja kunniaista, että se selkeästi osoittaa heidän ylpeytensä ja mielettömyytensä. Se muistuttaa vanhaa oletusta, joka tuhosi kaiken: 'Meistä tulee niinkuin jumalat!' Jumalan piirre on olla katumatta tai sanoa sellaista, mitä ei koskaan muuteta tai kumota. Mutta keino löytyi, toisen säädöksen avulla,...” *Matthew Henry’s Concise Commentary*, Comments on Esther 8:3, 14.

Valituksesta iloon ja kiitollisuuteen

7. Kuninkaan luvalla ja arvovallalla varustettuna, mitä Mordokai teki välittömästi? Mitä juutalaiset tekivät sinä päivänä, jonka piti alunperin olla kauhun ja tuhon päivä?

Ester 8:9,14,16,17. Niin kutsuttiin kuninkaan kirjurit silloin, kolmannessa kuussa, se on siivan-kuussa, sen kahdentenakymmenentenä kolmantena päivänä, ja kirjoitettiin, aivan niinkuin Mordokai käski, määräys juutalaisille sekä satraapeille,

käskynhaltijoille ja maaherroille sataan kahteenkymmeneen seitsemään maakuntaan, Intiasta Etiopiaan saakka, kuhunkin maakuntaan sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle sen omalla kielellä; myös juutalaisille heidän kirjoituksellaan ja kielellään... Hovin hevosilla ratsastavat lähetit lähtivät kuninkaan käskystä kiiruusti ja nopeasti matkaan kohta, kun laki oli annettu Suusanin linnassa... Juutalaisille oli tullut onni, ilo, riemu ja kunnia,

“Jumala antoi ihmeellisen apunsa katuvalle kansalleen. Kuninkaan peruutuskäskyllä annettiin juutalaisille lupa puolustaa henkeään, ja ratsulähetit »lähtivät kuninkaan käskystä kiiruusti ja nopeasti» viemään tietoa siitä valtakunnan kaikkiin osiin. »Ja jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlat. Ja paljon oli maan kansoista niitä, jotka kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät» (Ester 8: 14,17).” PK. s. 416.

Henkilökohtaisia kysymyksiä

- Oliko Haaman selkeä ja järkevä puheessaan kuningas Ahasverokselle?
- Kuinka suuri meidän vastuumme on, kun osallistumme inhimillisiin suunnitelmiin, jotka koskettavat toisten ihmisten asioita ja elämää?
- Minkä tulisi olla luonteenomaista kristittyjen keskustelulle ja käytökselle?

“Kaiken mitä kristityt tekevät tulee olla yhtä kirkasta kuin auringonpaiste. Totuus on Jumalasta, valhe kaikissa muodoissaan saatanasta. Jokainen, joka tavalla tai toisella poikkeaa totuuden suoralta polulta, antautuu pahan valtaan. Ehdottoman totuuden kertominen ei kuitenkaan ole mikään helppo asia. Emme voi kertoa totuutta elleimme tunne sitä. Kuinka usein ennakkoluulot, puolueellisuus, riittämättömät tiedot sekä virhearviot estävätkään meitä ymmärtämästä asioita, joiden kanssa olemme tekemisissä! Emme kykene puhumaan totta ellei hän, joka on totuus, jatkuvasti ohjaa ajatuksiamme. “ Vs. s. 77.

Lisätutkisteluksi

“Jumalan kansaa vastaan annettava käsky tulee olemaan aivan samanlainen Ahasveroksen määräys juutalaisia vastaan Esterin aikana. Tämä persialaisten käsky syntyi Haamanin ilkeydestä Mordokaita vastaan. Ei niin, että Mordokai olisi tuottanut hänelle vahinkoa. Tämä oli vain kieltäytyneen osoittamasta hänelle sitä kunniaa, mikä kuului ainoastaan Jumalalle. Kuninkaan päätös juutalaisia vastaan saatiin syntymään valheellisilla verukkeilla panettelemalla tuota omaisuuskansaa. Saatana keksi juonen puhdistukseensa maan niistä, jotka säilyttivät tiedon oikeasta Jumalasta. Mutta ihmislasten keskuudessa hallitseva vastavoima teki tyhjäksi hänen juonensa. Voimallisille enkeleille annettiin tehtäväksi varjella Jumalan kansaa, ja niin heidän vastustajiensa ansat kääntyivät heitä itseään vastaan. Tänä aikana protestanttinen maailma näkee pienessä sapatinpitäjien joukossa portissa istuvan Mordokain. Sen

luonne ja käytös, joka ilmaisee kunnioitusta Jumalan lakia kohtaan, on alituisena nuhteena niille, jotka ovat heittäneet Herran pelon yli laidan ja jotka polkevat jalkainsa alle hänen sapattinsa; tuo kutsumaton tungetteliä täytyy tavalla tai toisella raivaat pois tieltä.” Ta. 2, s. 149,150.

19

Sapattina 12. toukokuuta 2018

Käsky jälleenrakentaa

“Noin seitsemänkymmentä vuotta sen jälkeen, kun ensimmäinen joukko maanpakolaisia palasi Serubbaabelin ja Joosuan johdolla kotimaahansa, nousi Meedia-Persian valtaistuimelle Artakserkses Longimanus. Tämän kuninkaan nimi liittyy pyhään historiaan useiden huomattavien sallimuksellisten tapahtumien yhteydessä. Hänen hallitusaikanaan elivät ja toimivat Esra ja Nehemia. Hän oli se, joka vuonna 457 eKr. julkaisi kolmannen ja lopullisen määräyksen Jerusalemin jälleenrakentamisesta. Hänen hallitusvuosinaan toinen juutalaisten joukko palasi maahansa Esran johdolla, Jerusalemin muurit saatiin rakennetuksi Nehemian ja hänen apulaistensa toimesta, temppelipalvelukset järjestettiin uudelleen, ja Esra ja Nehemia saivat yhdessä aikaan suuren uskonnollisen uudistuksen. Pitkän hallituskautensa kuluessa hän osoitti usein suosiotaan luotetuille ja rakastetuille juutalaisystävillään Esralle ja Nehemialle, jotka hän tunnusti Jumalan erityiseen tehtävään nimittämiksi miehiksi.” PK. s. 418.

1. Kuka palasi Babylonista Jerusalemiin kuningas Artakserkseen seitsemäntenä hallitusvuotena? Mikä oli ollut hänen suurin toiveensa jo hänen pakkosiirtolaisuutensa maassa?

Esra 7:6-10. tämä Esra lähti Baabelista. Hän oli kirjanoppinut, perehtynyt Mooseksen lakiin, jonka Herra, Israelin Jumala, oli antanut. Ja kuningas antoi hänelle kaikki, mitä hän halusi, koska Esran päällä oli Herran, hänen Jumalansa, käsi. Myös israelilaisia ja pappeja, leeviläisiä, veisaajia, ovenvartijoita ja temppelipalvelijoita lähti Jerusalemiin kuningas Artahsastan seitsemäntenä hallitusvuotena. Ja hän tuli Jerusalemiin viidennessä kuussa kuninkaan seitsemäntenä hallitusvuotena. Sillä ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä alkoi lähtö Baabelista; ja viidennen kuun ensimmäisenä päivänä hän tuli Jerusalemiin, koska Jumalan hyvä käsi oli hänen päällensä. Sillä Esra oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen, seuratakseen sitä ja opettaakseen Israelissa lakia ja oikeutta.

“Esran vaiheet hänen asuessaan Babyloniaan jääneiden juutalaisten keskuudessa olivat niin epätavalliset, että ne herättivät kuningas Artakserkseen suopeaa huomiota. Esra puhui kuninkaan kanssa vapaasti taivaan Jumalan voimasta ja juutalaisten

Jerusalemiin palaamisen jumalallisesta tarkoituksesta. Aaronin sukuun kuuluvana Esra oli saanut pappiskasvatuksen, ja sen lisäksi hän oli perehtynyt Meedia-Persian valtakunnan tietäjien, tähtienselittäjien ja viisaiden kirjoituksiin. Mutta hän ei ollut tyytyväinen hengelliseen tilaansa. Hän halusi päästä täyteen sopusointuun Jumalan kanssa ja saada viisautta täyttääkseen Jumalan tahdon. Hän »oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen, seuratakseen sitä» (Esr a 7: 10). Tämä johti hänet opiskelemaan ahkerasti myös Jumalan kansan historiaa, josta profeetat ja kuninkaat kertoivat kirjoituksissaan. Hän tutkisteli Raamatun historiallisia ja runollisia kirjoja saadakseen tietää, miksi Herra oli sallinut Jerusalemin tulla hävitetyksi ja kansansa viedyksi pakkosiirtolaisuuteen pakanalliseen maahan.” PK. s. 418,419.

Kuningas Artakserksekseen käsky

2. Minkä käskyn kuningas Artakserkses antoi seitsemäntenä hallitusvuotenaan? Hänen käskynsä mukaan, mikä oli ensimmäinen asia, mikä Esran piti hoitaa heti palattuaan Juudeaan?

Esra 7:11-14. Tämä on jäljennös kirjeestä, jonka kuningas Artahsasta antoi pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran Israelille antamien käskyjen ja ohjeitten tuntija: "Artahsasta, kuningasten kuningas, pappi Esralle, taivaan Jumalan lain tuntijalle", ja niin edespäin. "Minä annan käskyn, että minun valtakunnassani jokainen Israelin kansan jäsen ja sen papit ja leeviläiset, jotka ovat halukkaat lähtemään Jerusalemiin, lähtekööt sinun kanssasi, koska kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajaansa ovat lähettäneet sinut tarkastamaan, ovatko olot Juudassa ja Jerusalemissa sinun Jumalasi lain mukaiset, joka on sinun kädessäsi,

“Esra uskoi Jumalan tekevän jotakin suurta kansansa hyväksi, ja tämä sai hänet kertomaan Artakserkseelle halustaan palata Jerusalemiin herättämään mielenkiintoa Jumalan sanan tutkimiseen sekä avustamaan veljiään Pyhän kaupungin jälleenrakennustyössä. Kuninkaaseen teki syvän vaikutuksen Esran vakuutus, että hän luotti täysin Israelin Jumalaan, joka varmasti pystyi varjelemaan kansaansa ja pitämään siitä huolen. Hän ymmärsi kyllä, että israelilaiset palasivat Jerusalemiin voidakseen palvella Herraa, mutta vasta kuninkaan syvä luottamus Esran kunnollisuuteen sai hänet osoittamaan tälle suosiotaan temppelipalvelusta varten antamallaan runsailla lahjoilla. Hän teki Esran Meedia-Persian valtakunnan erikoislähettilääksi ja myönsi hänelle laajat valtuudet aikeittensa läpiviemiseksi.” PK. s. 420.

3. Mitä kuningas ja hänen neuvonantajansa tarjosivat Israelin Jumalalle? Mistä tiedämme, että käsky sisälsi varoja uhreihin ja antimisiin Herralle?

Esra 7:15-20. ja viemään sinne hopean ja kullan, minkä kuningas ja hänen neuvonantajansa ovat antaneet vapaaehtoisena lahjana Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa, ja myös kaiken hopean ja kullan, minkä saat koko Baabelin maakunnasta, sekä ne vapaaehtoiset lahjat, jotka kansa ja papit antavat

Jumalansa temppeleihin Jerusalemiin. Osta siis näillä rahoilla mitä tunnollisimmin härkiä, oinaita ja karitsoita ynnä niihin kuuluvia ruoka- ja juomauhreja; ja uhraa ne teidän Jumalanne temppelin alttarilla Jerusalemissa. Ja mitä sinä ja sinun veljesi näette hyväksi tehdä hopean ja kullan tähteillä, se tehkää Jumalanne tahdon mukaan. Ne kalut, jotka sinulle annetaan jumalanpalvelusta varten sinun Jumalasi temppelissä, jätä Jerusalemin Jumalan eteen. Ja muut Jumalasi temppelin tarpeet, joita joudut suorittamaan, sinä saat suorittaa kuninkaan aarrekammioista.

“Artakserkses Longimanuksen määräys oli Jerusalemin jälleenrakentamista koskevista käskyistä jo kolmas seitsemänkymmenvuotisen pakkosiirtolaisuuden jälkeen, ja siinä on merkittäviä lausuntoja taivaan Jumalasta, Esra n ansioista ja Jumalan jäännöskansalle myönnettyistä runsaista määrärahoista . Hän antoi sen »pappi Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran Israelille antamien käskyjen ja ohjeitten tuntija», ja »taivaan Jumalan lain tuntijalle». Yhdessä neuvonantajiansa kanssa kuningas antoi runsaita lahjoja »Israelin Jumalalle, jonka asumus on Jerusalemissa», ja lisäksi hän antoi Esran tarvittaessa suorittaa monia suuria maksuja »kuninkaan aarrekammioista» (jakeet 11,12,15,20).” PK. s. 420.

4. Mitä Eufrat-virran toisella puolella asuvat hallitsijat oli määrätty tarjoamaan Esralle? Kuinka vakavasti kuningas suhtautui taivaan Jumalalle kuuluviin asioihin?

Esra 7:21-23. Ja minä, kuningas Artahsasta, annan käskyn kaikille aarteistojen vartijoille tuolla puolella Eufrat-virran: 'Kaikki, mitä pappi Esra, taivaan Jumalan lain tuntija, teiltä pyytää, se tunnollisesti toimitettakoon: hopeata aina sataan talenttiin, nisuja sataan koor-mittaan, viiniä sataan bat-mittaan, öljyä sataan bat-mittaan saakka, niin myös suoloja ilman määrää. Kaikki, mitä taivaan Jumala käskee, tehtäköön taivaan Jumalan temppelille täsmällisesti, ettei viha kohtaisi kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa.

“»Koska Jumalan hyvä käsi oli hänen päällänsä», Esra saattoi saada kuninkaan taivutetuksi tukemaan anteliaasti kaiken Israelin väestön, pappien ja leeviläisten paluuta Meedia-Persian valtakunnasta, sikäli kuin he olivat »halukkaat lähtemään Jerusalemiin» (jakeet 9,13). Näin tarjottiin hajotetuille israelilaisille jälleen tilaisuus palata siihen maahan, jonka omistamiseen liittyivät Israelin huoneelle annetut lupaukset.” PK. s. 421.

Papit ja leeviläiset vapautettuina veroista

5. Mitä erivapauksia ja varoja säädökseen sisältyi Jumalan kansan hyväksi?

Esra 7:24-26. Vielä tehdään teille tiettäväksi, ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa, luonnontuotteita tai tierahoja yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä, veisaajalta, ovenvartijalta, temppelipalvelijalta tai muulta tämän Jumalan temppelin tehtäviä toimittavalta.' Ja sinä, Esra, aseta Jumalasi viisauden mukaan, joka on sinun kädessäsi, tuomareita ja lakimiehiä tuomitsemaan kaikkea kansaa tuolla

puolella Eufirat-virran, kaikkia, jotka tuntevat sinun Jumalasi lain; ja niille, jotka eivät sitä tunne, opettakaa sitä. Ja jokainen, joka ei seuraa sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, tuomittakoon tarkoin harkiten joko kuolemaan tai karkoitukseen, rahasakkoon tai vankeuteen."

“Samalla kun Artakserkses myönsi paluuluvan israelilaisille, hän palautti myös papeille heidän entiset tehtävänsä ja etuoikeutensa. »Vielä tehdään teille tiettäväksi», hän sanoi, »ettei kukaan ole oikeutettu vaatimaan rahaveroa, luonnontuotteita tai tierahoja yhdeltäkään papilta tai leeviläiseltä, veisaaajalta, ovenvartijalta, temppelelpalvelijalta tai muulta tämän Jumalan temppelin tehtäviä toimittavalta.» Hän järjesti myös asetettavaksi miehiä hoitamaan siviilivirkoja oikeamielisesti ja juutalaisten noudattamien lakien mukaisesti.” PK. s. 421.

Kuninkaan sydämen jalous

6. Kun Esra ja kansa omistautuivat etsimään Herraa, mitä he huomasivat niin kuninkaan kuin hänen neuvonantajiansakin olevan valmiita antamaan anteliaasti?

Esra 7:27,28. Kiitetty olkoon Herra, meidän isiemme Jumala, joka on pannut kuninkaan sydämeen, että hänen on kaunistettava Herran temppeliä Jerusalemissa ja joka on suonut minun saavuttaa kuninkaan, hänen neuvonantajainsa ja kaikkien kuninkaan mahtavain ruhtinasten suosion. Ja minä rohkaisin mieleni, koska Herran, minun Jumalani, käsi oli minun päälläni, ja minä kokosin Israelista päämiehiä lähtemään kanssani.

“Tämä käsky tuotti suuren ilon niille, jotka olivat yhdessä Esran kanssa tutkineet Jumalan suunnitelmia kansansa suhteen.” PK. s. 421.

7. Mitä palaavat maanpakolaiset tekivät ennen pitkää matkaansa? Kuinka Herra vastasi, kun he etsivät Häntä täydestä sydämestään?

Esra 8:15,21,23. Ja minä kokosin heidät joelle, joka juoksee Ahavaan päin, ja me olimme siellä leiriytyneinä kolme päivää. Mutta kun minä tarkkasin kansaa ja pappeja, en löytänyt sieltä yhtään leeviläistä... Minä kuulutin siellä Ahava-joella paaston, että me nöyrtyisimme Jumalamme edessä ja anoisimme häneltä suotuisaa matkaa itsellemme, vaimoillemme ja lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme... Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.

“Tämän Artakserkseen käskyn julkaisemisessa ilmeni Jumalan sallimuksellinen johdatus. Ne jotka tämän käsittivät, käyttivät ilomielin hyväkseen tätä etuoikeutta, että pääsivät palaamaan maahansa näin suotuisissa olosuhteissa.” PK. s. 421.

“Ennen matkalle lähtöään hän kokosi lähtijät – miehet, naiset ja pienet lapset – Ahava-joelle, missä kuulutettiin juhlallinen paasto ja rukoiltiin Jumalalta siunausta hankkeelle... Kertoessaan seuraavista tapahtumista hän lisäsi: 'Niin me paastosimme ja anoimme tätä Jumalaltamme, ja hän kuuli meidän rukouksemme.' 'Sitten me

lähdimme liikkeelle Ahava-joelta ensimmäisen kuun kahdentenatoista päivänä mennäksemme Jerusalemiin. Ja meidän Jumalamme käsi oli meidän päällämme, ja hän pelasti meidät vihollisten käsistä ja väijytyksistä tiellä. Ja me tulimme Jerusalemiin.” Esra seuralaisineen oli päättänyt peljätä ja totella Jumalaa ja panna luottamuksensa täysin Häneen. He eivät muodostaisi yhteyksiä maailman kanssa varmistaakseen avun saannin tai ystävystyisi Jumalan vihollisten kanssa. Oli heitä sitten paljon tai vähän, he tiesivät, että menestys tulisi yksin Jumalalta.” *Review and Herald*, January 8, 1884.

Lisätutkisteluksi

Profeetat ja Kuninkaat, luku 51, Esra, pappi ja kirjanoppinut, s. 418

“Mutta maanpakolaisuuden jälkeisinä vuosina olosuhteet muuttuivat, ja Israelin johtajat saivat vastuulleen monia uusia tehtäviä. Jerusalemin temppeli oli jälleenrakennettu ja vihitty, ja sen palvelustehtäviin tarvittiin lisää pappeja . Samoin oli huutava puute Jumalan miehistä, jotka sopisivat opettamaan kansaa. Lisäksi näytti siltä kuin Babyloniaan jääneiden juutalaisten uskonnonvapautta ruvettaisiin rajoittamaan. Sekä profeetta Sakarja n varoitukset että heidän oma t äskeiset kokemuksensa Esterin ja Mordokain vaikeilta ajoilta olivat selvästi kehottaneet Meedia-Persiassa olevia juutalaisia palaamaan omaan maahansa . Heille oli tullut vaaralliseksi jatkaa asumistaan pakanallisten vaikutusten alaisina. Näissä muuttuneissa oloissa olisi Babyloniassa olevien pappien pitänyt heti oivaltaa annetun käskyn merkitsevän heille erityistä kutsua palata Jerusalemiin.” PK. s. 422,423.

20

Sapattina 19. huhtikuuta 2018

Nehemian kaipaus

“Saavutettuaan niin suuren vaikutusvallan Persian kuninkaaseen, jonka hovissa hän eli, ja kansaansa Jerusalemissa, Nehemia ei ylistänyt omia erinomaisia luonteenpiirteitään ja huomattavaa soveltuvuuttaan ja voimaansa, vaan ilmaisi asiat, niin kuin ne olivat. Hän julisti, että hänen menestyksensä oli kiinni Jumalan hyvästä kädestä, joka lepäsi hänen päällään. Hän vaali sitä totuutta, että Jumala oli hänen henkivartijansa joka tilanteessa. Jokaisesta luonteenpiirteestä, jonka avulla hän sai suosiota, hän ylisti Jumalan voimaa. ... Ja Jumala antoi hänelle viisautta, koska hän ei korottanut itseään. Herra opetti hänelle, kuinka käyttää hänelle uskottuja lahjoja parhaiten, ja Jumalan valvonnan alla nämä lahjat lisääntyivät. ...” *The Upward Look*, p. 243.

1. Mikä oli Nehemian harras toive, kun hän kuuli, että yksi hänen veljistään oli tullut Juudeasta? Miten se vaikutti häneen, kun hän kuuli uutiset maastaan?

Neh. 1:2-4. tuli Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Ja minä

kyselin heiltä juutalaisista, siitä pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä, ja Jerusalemita. Ja he sanoivat minulle: "Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut." Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien, ja minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä.

“Juudeasta tulleilta sanansaattajilta tämä heprealainen isänmaanystävä sai kuulla valitun kaupungin Jerusalemin joutuneen vaikeuksiin. Maahansa palanneita pakkosiirtolaisia ahdisteltiin ja moitittiin. Temppele ja osittain kaupunkikin olivat jälleen rakennetut, mutta jälleenrakennustyötä estettiin, temppelein palveluksia häirittiin, ja kansan oli oltava herkeämättä varuillaan, koska kaupungin muurit olivat vielä suureksi osaksi raunioina.” PK. s. 343.

Kuningas huomaa Nehemian murheen

2. Noin vuonna 445 eKr, mitä kuningas Artashasta huomasi Nehemiasta? Mitä kuningas kysyi häneltä? Huomaten tilaisuuden etsiä tukea, mitä Jumalan palvelija vastasi?

Neh. 2:1-3. Niisan-kuussa, kuningas Artahastan kahdentenkymmenentenä hallitusvuotena, kun viini oli hänen edessään, otin minä viinin ja annoin sen kuninkaalle. Kun minä en ollut ennen ollut hänen edessään murheellisena, sanoi kuningas minulle: "Minkätähden sinä olet niin murheellisen näköinen? Ethän ole sairas; sinulla on varmaan jokin sydämensuru." Silloin minä peljästyin kovin, mutta minä sanoin kuninkaalle: "Eläköön kuningas iankaikkisesti. Kuinka minä en olisi murheellisen näköinen, kun se kaupunki, jossa minun isieni haudat ovat, on autio ja sen portit tulella poltetut?"

“Nehemia oli usein rukoillut hartaasti kansansa puolesta. Mutta tällä kertaa alkoi hänen rukoillessaan pyhä aikomus kiteytyä hänen mielessään. Hän päätti, että jos hän saisi kuninkaan suostumuksen sekä tarpeellista apua työvälaineiden ja rakennusmateriaalin hankintaan, hän kävisi itse käsiksi Jerusalemin muurien rakentamiseen ja Israelin kansallisen voiman palauttamiseen. Voidakseen toteuttaa tämän suunnitelman hän pyysi Herraa sallimaan hänen saada suosion kuninkaan edessä. Neljä kuukautta Nehemia odotti sopivaa tilaisuutta esittääkseen pyyntönsä kuninkaalle. Vaikka hänen mielensä olikin tänä aikana murheen raskauttama, hän koetti näyttää iloiselta kuninkaan edessä. Noissa ylellisissä ja loisteliaissa saleissa oli kaikkien näytettävä hilpeiltä ja onnellisilta. Huolet eivät saaneet heittää varjoaan kenenkään kasvoille, joka kuului kuninkaan palvelusväkeen. Mutta vapaahetkinään, kun kukaan ihminen ei ollut näkemässä, Nehemia esitti monet rukouksensa, tunnustuksensa ja kyyneleensä Jumalan ja enkelten kuullen ja nähden.” PK. s. 343.

3. Oliko kuningas halukas antamaan sen, mitä Nehemia pyysi? Minkä kysymyksen hän esitti?

Neh. 2:4-6. Kuningas sanoi minulle: "Mitä sinä siis pyydät?" Niin minä rukoilin taivaan Jumalaa ja sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos olet mielistynyt palvelijaasi, niin lähetä minut Juudaan, siihen kaupunkiin, jossa minun isieni haudat ovat, rakentamaan sitä uudestaan." Niin kuningas kysyi minulta, kuningattaren istuessa hänen vieressään: "Kuinka kauan sinun matkasi kestäisi ja milloin voisit palata?" Kun siis kuningas näki hyväksi lähettää minut, ilmoitin minä hänelle määrätyn ajan.

“Haluan vakavasti kehottaa veljiämme ja sisariamme tutkistelemaan uudestaan tämän rukouksen ja uskon miehen kokemusta, joka rohkeni kysyä ystävältään kuningas Artashastalta apua Jumalan asian eteenpäin viemiseksi. Ymmärtäköön jokainen, että esittäessään työmme tarpeita, uskovat voivat heijastaa valoa toisille vain lähestymällä Nehemian tavoin Jumalaa ja elämällä läheisessä yhteydessä kaiken valon Antajan kanssa. Meidän oma sielumme tulee olla lujasti perustettu totuuden tuntemiseen, jos haluamme voittaa toisia erheestä totuuteen.” (Manuscript 2, 1914) *Counsels on Stewardship*, p. 191.

4. Mitä asiakirjoja Nehemia pyysi, jotta hän voisi saada apua joen toisella puolen olevilta käskynhaltijoilta? Mitä hän teki, kun hän saapui maahansa?

Neh. 2:7-9. Ja minä sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee, niin annetakoon minun mukaani kirjeet Eufrat-virran tuonpuoleisen maan käskynhaltijoille, että he sallivat minun kulkea sen kautta perille Juudaan asti, samoin kirje Aasafille, kuninkaan puiston vartijalle, että hän antaa minulle hirssiä temppelilinnan porttien kattamista varten sekä kaupungin muuria ja sitä taloa varten, johon menen asumaan." Ja kuningas myönsi minulle sen, koska minun Jumalani hyvä käsi oli minun päälläni. Kun minä sitten tulin Eufrat-virran tämänpuoleisen maan käskynhaltijain luo, annoin minä heille kuninkaan kirjeet. Ja kuningas oli lähettänyt minun kanssani sotapäälliköitä ja ratsumiehiä.

“Kuningas oli suostunut Nehemian anomukseen niin auliisti, että tämä rohkaistui pyytämään vielä lisäapuakin. ... Kuningas antoi hänelle myös kirjeitä Eufrat-virran takaisten maakuntien käskynhaltijoille, joiden alueen kautta hänen oli kuljettava matkallaan Juudeaan. Vielä hän sai kirjeen vietäväksi Libanonin vuoriston metsäalueen kuninkaalliselle metsänvartijalle, jotta tämä antaisi hänelle rakennustöihin sopivaa puutavaraa. Jotteri päästäisi valittamaan, että Nehemia oli ylittänyt valtuutensa, hän huolehti tarkoin siitä, että hänelle suodut etuoikeudet ja käskyvalta olivat selvästi rajatut.” PK. s. 437.

Tilanteen analysoiminen

5. Mikä oli hänen ensimmäinen huolenaiheensa, kun hän saapui kaupunkiin?

Mitä hän etsi kierrellessään kaupunkia yöllä vain muutaman miehen kanssa?

Neh. 2:11-15. Ja tultuani Jerusalemiin ja oltuani siellä kolme päivää minä nousin yöllä, ja muutamat miehet minun kanssani, ilmoittamatta kenellekään, mitä Jumalani

oli pannut minun sydämeeni ja määrännyt tehtäväksi Jerusalemlle. Eikä minulla ollut mukana muuta juhtaakaan kuin se juhta, jolla minä ratsastin. Ja minä lähdin yöllä Laaksoportista Lohikärmelähteelle päin ja Lantaportille ja tarkastelin Jerusalemin maahanrevittyjä muureja ja sen tulella poltettuja portteja. Ja minä kuljin eteenpäin Lähdeportille ja Kuninkaanlammikolle; mutta siellä ei ollut juhdalla, jonka selässä minä istuin, tilaa päästä eteenpäin. Silloin minä menin yöllä laaksoa myöten ylöspäin ja tarkastin muuria. Sitten minä palasin taas Laaksoportin kautta ja tulin takaisin.

“Surullisin sydämin kaukaa tullut vieras katseli rakastamansa Jerusalemin muureja. Eikö olekin niin, että taivaan enkelit katselevat samalla tapaa Kristuksen seurakunnan tilaa? Kuten Jerusalemin asukkaat, mekin totumme olemassa oleviin epäkohtiin ja olemme tyytyväisiä yrittämättäkään korjata niitä. Mutta millaisina nämä epäkohdat nähdään, kun taivaallinen valo valaisee ne? Eikö ne nähdäkin, niin kuin Nehemia katseli surun raskauttamin sydämin maahan revittyjä muureja ja tulella poltettuja portteja? Eikö kaikkialla olekin näkyvissä häpeällisiä merkkejä Jumalasta luopumisesta ja mukautumisesta syntiä rakastavaan ja totuutta vihaavaan maailmaan? Näinä pimeyden ja vaaran päivinä, kuka pystyy seisomaan Siionin puolustuksessa ja tekemään sille hyvää?” *The Southern Watchman*, March 22, 1904.

6. Minkä kutsun hän osoitti esimiehille, papeille ja ylimyksille havaittuaan kaupungin muurien ja katujen todellisen tilan?

Neh. 2:16-18. Mutta esimiehet eivät tietäneet, mihin minä olin mennyt ja mitä tein, sillä minä en ollut vielä ilmaissut mitään kenellekään, en juutalaisille, en papeille, ylimyksille, esimiehille enkä muille, joiden oli oltava mukana siinä työssä. Mutta nyt minä sanoin heille: "Te näette, missä kurjuudessa me olemme, kun Jerusalem on autio ja sen portit tulella poltetut. Tulkaa, rakentakaamme uudestaan Jerusalemin muuri, ettemme enää olisi häväistyksen alaiset." Ja minä kerroin heille, kuinka minun Jumalani hyvä käsi oli ollut minun päälläni ja myös mitä kuningas oli minulle sanonut. Niin he sanoivat: "Nouskaamme ja rakentakaamme." Ja he saivat rohkeuden käydä käsiksi tähän hyvään työhön.

“Tämän päivän seurakunta tarvitsee Nehemiaa – ei miehiä, jotka voivat vain rukoilla ja saarnata, vaan miehiä, joiden rukoukset ja saarnat liittyvät lujaan ja innokkaaseen aikomukseen. Tapa, jolla tämä heprealainen isänmaan ystävä toteutti suunnitelmansa, tulisi ottaa saarnaajien ja johtavien miesten käytäntöön. Kun he ovat tehneet suunnitelmat, heidän tulisi esittää ne seurakunnalle sellaisella tavalla, että ne herättävät kiinnostusta ja yhteistyötä. Tehtävät suunnitelmat ihmisille ymmärrettäviksi ja antakaamme heidän osallistua työhön, niin heillä on henkilökohtainen mielenkiinto sen menestykseen. Nehemian ponnistelujen onnistuminen osoittaa, mitä rukous, usko ja viisas, aktiivinen toiminta saa aikaan. Elävä usko saa aikaan innokasta toimintaa. Johtajien ilmaisema henki heijastuu suuressa määrin kansaan..”

Arvostelua ja vastustusta

7. Kun Nehemia oli voimakkaasti mukana pyhän kaupungin jälleenrakentamisessa, mitä lähialueiden johtajat tekivät? Arvostelusta ja vastustuksesta huolimatta, mikä oli Nehemian vahva usko?

Neh. 2:10,19,20. Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia sen kuulivat, pahastuivat he kovin siitä, että oli tullut joku, joka harrasti israelilaisten parasta... Mutta kun hooronilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia ja arabialainen Gesem sen kuulivat, pilkkasivat he meitä, osoittivat meille halveksumistaan ja sanoivat: "Mitä te siinä teette? Kapinoitteko te kuningasta vastaan?" Silloin minä vastasin ja sanoin heille: "Taivaan Jumala on antava meille menestystä, ja me, hänen palvelijansa, nousemme ja rakennamme. Mutta teillä ei ole mitään osuutta eikä oikeutta Jerusalemiin, eikä teidän muistonne ole siellä pysyvä."

Neh. 6:2,3. niin Sanballat ja Gesem lähettivät minulle sanan: "Tule, kohdatkaamme toisemme Kefirimissä, Oonon laaksossa." He näet ajattelivat tehdä minulle paha. Niin minä lähetin heidän luokseen sanansaattajat ja käskin sanoa: "Minulla on suuri työ tekeillä, niin etten voi tulla. Keskeytyisihän työ, jos minä jättäisin sen ja tulisin teidän luoksenne."

“Jokaisessa uskonnollisessa liikkeessä on muutamia, jotka kyllä myöntävät asian olevan Jumalan mutta pysyttelevät silti erillään ja kieltäytyvät mitenkään auttamasta sitä. Tuollaisten olisi hyvä muistaa, että ylhäällä pidetään kirjaa, jossa ei ole mitään poisjättöjä eikä erehdyksiä ja jonka mukaan heidät kerran tuomitaan. Siihen on merkitty jokainen laiminlyöty tilaisuus, joka heillä on ollut palvellakseen Jumalaa, ja samoin siinä pidetään ikuisesti muistossa jokainen uskon ja rakkauden teko.” PK. s. 442.

Lisätutkisteluksi

“Me tarvitsemme tänä päivänä Nehemioita, jotka nostavat ihmiset näkemään, kuinka kaukana Jumalasta he ovat Hänen lakinsa rikkomisen tähden. Nehemia oli uskonpuhdistaja, suurmies, joka oli nostatettu tärkeää aikaa varten. Kun hän tapasi epäkohtia ja kaikenlaista vastustusta, hänessä nousi rohkeus ja into. Hänen voimansa ja päättäväisyytensä innosti Jerusalemin asukkaita; ja voima ja rohkeus valtasi alaa heikkoudelta ja pelkuruudelta. Hänen pyhä päämääränsä, hänen korkea toivonsa, hänen iloinen pyhittäytymisensä työlle, olivat tarttuvaa. Kansa sai innostuksen johtajaltaan, ja hänen vaikutusalueellaan jokaisesta miehestä tuli Nehemia, joka vahvisti lähimmäisensä sydäntä ja kättä. Tässä on tämän päivän saarnaajille läksy opittavana. Jos he ovat välinpitämättömiä ja toimettomia ja jos heiltä puuttuu jumalallista innostusta, mitä voidaan odottaa kansalta, jota he johtavat?” *The Southern Watchman*, June 28, 1904.

Hyvän uutisen häiritsemä

“Kiusaaja hyökkäsi jatkuvasti taivaan joukkojen Komentajaa vastaan. ... Siitä lähtien, kun Hän oli avuton pienokainen Beetlehemissä, kun helvetin kätyrit yrittivät tuhota Hänet lapsuudessaan Herodeksen kateuden kautta, aina siihen asti, kun Hän tuli Golgatan ristille, paholainen hyökkäsi jatkuvasti Häntä vastaan. ... Saatana tiesi, että hänen oli voitettava, tai hänet voitettaisiin. Onnistuminen tai epäonnistuminen oli liian tärkeää, jotta hän olisi jättänyt tämän työn yhdellekään apurilleen. Pahuuden ruhtinaan piti henkilökohtaisesti johtaa sodankäyntiä...” *God’s Amazing Grace*, p. 162.

Kuningas ja hänen reaktionsa

1. Kuka hallitsi Juudeaa Jeesuksen syntymän aikaan? Mitä ihmeellisiä uutisia idän viisaat miehet toivat Jerusalemiin?

Matt. 2:1,2. Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailloilla ja olemme tulleet häntä kumartamaan."

“Nämä miehet eivät olleet juutalaisia, mutta he olivat odottaneet ennustettua Messiasta. He olivat tutkineet ennustuksia ja tiesivät, että aika oli käsillä, jolloin Kristus tulisi; ja he olivat innokkaasti etsineet merkkiä tästä suuresta tapahtumasta, jotta voisivat olla ensimmäisten joukossa toivottamassa tervetulleeksi taivaallisen Kuningaan lapsena ja kumartamassa Häntä.” *Lift Him Up*, p. 30.

2. Mikä vaikutus tällä hyvällä uutisella oli kuningas Herodekseen? Mitä nämä ajatukset paljastavat hänestä?

Matt. 2:3,7,8. Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalemin kanssaan... Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt. Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan."

“Sanoma tietäjien tulosta levisi nopeasti yli Jerusalemin. Heidän outo asiansa herätti kiihtymystä kansan keskuudessa, joka tunkeutui kuningas Herodeksen palatsiin. Tieto mahdollisesta kilpailijasta hätkähdytti ilkeää eedomilaista. Lukemattomat murhat olivat tahranneet hänen tiensä valtaistuimelle. Kansa, jota hän hallitsi, vihasi häntä, koska hän oli vierasta veriheimoa. Rooman suosio oli hänen ainoa turvansa. Mutta tällä uudella ruhtinaalla oli suuremmat vaatimukset. Hän oli syntynyt kuningaskuntaa varten. Nyt Herodes kutsui salaa tietäjät keskustelemaan kanssaan. Hänen sielussaan raivosi vihan ja pelon myrsky, mutta hän säilytti tyynen muodon ja otti vieraat

kohteliaasti vastaan. Hän tiedusteli, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt ja tunnusti tervehtivänsä iloiten tietoa Kristuksen syntymästä. Hän pyysi vieraitaan: »Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin Häntä kumartamaan.» Näin sanottuaan hän päästi heidät lähtemään Betlehemiin.” AT. s. 45,46.

Jumalallinen johdatus

3. Millaisen johdatuksen Herra antoi näille erityisille vieraille, mukaan lukien Jerusalemissa lähdön jälkeisen matkan Beetlehemiin? Miten he kokivat johdatuksen? Minkä suuren kunnianosoituksen he antoivat nähdessään vastasyntyneen “juutalaisten Kuningaan”?

Matt. 2:9-11. Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

“Nämä viisaat miehet olivat hämmästyneitä, kun eivät nähneet mitään tavallisuudesta poikkeavaa kiinnostusta tulevaa Messiaasta kohtaan. ... Nämä viisaat miehet kertoivat vain asiansa. He olivat etsimässä Jeesusta, juutalaisten Kuningasta, sillä he olivat nähneet Hänen tähtensä idässä ja olivat tulleet kumartamaan Häntä.” *Lift Him Up*, p. 30.

Jumalan enkelit, tähden muodossa, johtivat viisaita miehiä heidän tehtävässään etsiä Jeesusta. He tulivat lahjoineen ja kalliine uhreineen suitsuketta ja mirhaa tuodakseen ne Kuningaslapselle, joka oli ennustettu profetiassa. He seurasivat näitä kirkkaita sanansaattajia vakuuttuneina ja suurella ilolla.” *Reflecting Christ*, p. 373

“Viisaat miehet läksivät yksinään Jerusalemissa. Yön varjot lankesivat heidän astuessaan ulos portista, mutta suureksi ilokseen he näkivät jälleen tähden, joka ohjasi heidät Beetlehemiin. He eivät olleet saaneet mitään sellaista tietoa Jeesuksen alhaisesta syntyperästä, kuin paimenille oli annettu. Pitkän matkansa jälkeen he olivat olleet pettyneet juutalaisten johtajien välinpitämättömyydestä ja lähteneet Jerusalemissa vähemmän luottavaisina, kuin he olivat sinne tulleet.” AT. s. 47.

4. Sen sijaan, että olisivat menneet takaisin Herodeksen tykö kertomaan Lapsen löytymisestä, minkä varoituksen viisaat miehet saivat, jota he noudattivat? Millaisia ihmisiä nämä mienet olivat?

Matt. 2:12. Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

“Nämä viisaat miehet olivat filosofeja, ja he olivat tutkineet Jumalan töitä luonnossa. Taivaan ihmeissä, auringon, kuun ja tähtien kirkkaudessa he havaitsivat Jumalan sormen jäljen. He eivät olleet epäjumalanpalvojia. He elivät sen vähäisen valon

mukaan, joka heille loisti. ... Nämä viisaat miehet olivat nähneet valon valaiseman taivaan, jonka aiheutti taivaallinen joukko, joka julisti Kristuksen tuloa nöyrille paimenille. Ja kun enkelit palasivat taivaaseen, kirkas tähti ilmestyi ja viiipyi pitkään taivaalla.” *Lift Him Up*, p. 30.

Julma kuningas, jolla oli julmat keinot

5. Minkä hirveän suunnitelman kuningas Herodes teki kuultuaan, että Messias oli syntynyt Beethlehemissä? Minkä ohjeen Herra antoi Joosefille pelastaakseen lapsen hengen? Mikä valtava ero voidaan nähdä pakanallisten viisaiden miesten ja kuningas Herodeksen välillä?

Matt. 2:13.14, Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmataksesi hänet." Niin hän nousi, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

“Samalla tavalla Joosef sai kehoituksen paeta Egyptiin Marian ja lapsen kanssa. Ja enkeli sanoi: »Ole siellä siihen asti, kun minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmataksesi Hänet.» Joosef totteli viivyttelämättä, lähtien yöllä matkaan turvallisempaan paikkaan.” AT. s. 47.

“Mutta vastoin suunnitelmiaan Saatana näkee korkeamman voiman toiminnassa. Jumalan enkelit suojelivat Lunastaja-lapsen elämää. Joosefia oli varoitettu unessa pakenemaan Egyptiin, että hän löytäisi pakanamaasta turvapaikan maailman Lunastajalle. Saatana seurasi Häntä vauvaiästä lapsuuteen ja lapsuudesta miehuuteen, keksien keinoja ja tapoja saada Hänen yhteytensä Jumalaan katkeamaan ja voittaa Hänet ovelilla kiusauksillaan. Kristuksen lapsuuden, nuoruuden ja miehuuden puhtaus, jota Saatana ei voinut tahrata, ärsytti häntä erityisesti. Kaikki hänen kiusaustensa nuolet putosivat voimattomina Jumalan Pojan edessä. Ja kun hän huomasi, että kaikki hänen kiusauksensa eivät saaneet Kristusta poikkeamaan yhtään vakaasta turmeltumattomuudesta, ja katsoessaan tämän nuoren galilealaisen tahratonta puhtautta, hän oli hämillään ja raivostunut. Hän näki tässä nuorukaisessa vihollisen, jonka edessä hän joutui vapisemaan ja pelkäämään.” *Confrontation*, p. 28. Viisaiden miesten ja Herodeksen asenteissa oli nähtävissä valtava ero. Pakanat toivat lahjoja Vapahtaja-lapselle ja kumarsivat Häntä (Matt. 2:11), kun taas Herodes, jonka olisi pitänyt olla Hänen suojelijansa. Vihasi Häntä ja yritti surmata Hänet!

6. Minkä julman teon kuningas suoritti, kun hän ymmärsi, että viisaat miehet olivat lähteneet kertomatta hänelle, missä lapsi oli?

Matt. 2:16-18. Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui kovin ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Beethlehemistä ja koko sen ympäristöstä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut. 17. Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan

kautta, joka sanoo: "Ääni kuuluu Raamasta, itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansa eikä lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole."

Jer. 31:15. Näin sanoo Herra: Kuule, Raamasta kuuluu valitus, katkera itku: Raakel itkee lapsiansa, hän ei lohdutuksesta huoli surussaan lastensa tähden, sillä niitä ei enää ole.

“Herodes odotti Jerusalemissa kärsimättömästi tietäjien paluuta . Kun aika kului, eikä heitä näkynyt, hänen epäilyksensä heräsivät... Tämä ajatus raivostutti häntä. Viekkkaus oli pettänyt, mutta väkivalta oli jäljellä. Hän tekisi tästä lapsikuninkaasta varoittavan esimerkin. Nuo ylpeät juutalaiset saisivat nähdä, mikä heitä odottaisi, jos he yrittäisivät asettaa hallitsijan valtaistuimelle. Sotilaita lähetettiin heti Beethleheemiin, ja heidän käskettiin surmata kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat poikalapset. Daavidin kaupungin hiljaiset kodit saivat olla niiden kauhunäkyjen todistajia, jotka kuusisataa vuotta aikaisemmin oli näytetty profeetalle. »Ääni kuuluu Raamasta , itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansa eikä lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole.»” AT. s. 48.

Vanhempien huolehtiminen ja suojelu

7. Kuinka kauan Joosef, Maria ja Jeesus viipyivät Egyptissä? Mikä ennustus viittaa Israelin ja Egyptin väliseen yhteyteen?

Matt. 2:15. Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

Hoosea 11:1. Kun Israel oli nuori, rakastin minä sitä, ja Egyptistä minä kutsuin poikani.

“Egypti oli ollut orjuuden pesä Israelille, ja erityisen julma Israelin imeväisille; mutta sen tuli olla pakopaikka pyhälle Jeesus-lapselle. Jumala voi halutessaan saada pahimmankin paikan palvelemaan parhaita tarkoituspäriä. Tämä oli Joosefin ja Marian uskon koetus. Mutta heidän uskonsa havaittiin koetuksen jälkeen lujaksi. Jos me ja meidän lapsemme joskus olemme vaarassa, muistakaamme olosuhteita, joissa Kristus oli lapsena. ... Kuinka varhain Kristuksen ja Hänen valtakuntansa vainoaminen alkoikaan! Herodes luuli tehneensä tyhjäksi Vanhan Testamentin ennustukset ja viisaiden miesten ponnistelut löytääkseen Kristuksen; mutta mitä tahansa julmia suunnitelmia ihmissydämessä onkaan, Herran neuvo pysyy vahvana.”
Comments on Matthew 2:13-15.

8. Mikä tuomio lankesi julman kuninkaan osaksi pian viattomien lasten surmaamisen jälkeen? Mitä enkeli käski Joosefin tehdä sen jälkeen? Minkä hengellisen opetuksen voimme oppia näistä kokemuksista?

Matt. 2:19-21. Mutta kun Herodes oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä."

“Tämä julma teko oli viimeisiä niistä teoista, jotka synkensivät Herodeksen elämän.

Pian lastenmurhan jälkeen hän itse joutui tuomion alaiseksi, jota ei kukaan voi välttää. Hän kuoli kauhean kuoleman. Joosefia, joka vielä oli Egyptissä, käski Jumalan enkeli nyt palaamaan Israelin maahan. Pitäen Jeesusta Daavidin istuimen perijänä Joosef halusi asettua asumaan Beethleemiin, mutta kuultuaan, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä jälkeen, hän pelkäsi, että poika toteuttaisi isänsä aikomukset Kristusta kohtaan. Kaikista Herodeksen pojista Arkelaus eniten muistutti isäänsä luonteeltaan. Jo hänen hallitsijaksi tullessaan oli Jerusalemissa ollut kapina, ja roomalaiset sotilaat olivat surmanneet tuhansia juutalaisia.” AT. s. 50.

Lisätutkisteluksi

“Siitä hetkestä lähtien, kun Kristus tuli maailmaan, kaikki Saatanan liittolaiset olivat työssä yrittäen pettää ja voittaa Hänet, niin kuin he olivat voittaneet Aadamin.” *God’s Amazing Grace*, p. 162.

Tässä joitakin kohtia Herodeksen elämästä, joita *Encyclopaedia Britannica* kertoo: “Vaikka hän oli kiintynyt vaimoonsa Mariamneen, hänellä oli taipumus tehdä väkivaltaisia mustasukkaisuuden hyökkäyksiä; hänen sisarensa Salome (jota ei pidä sekoittaa sukulaisensa Herodiaan Salome-tyttäreeseen) käytti hyväkseen hänen luontaista epäluuloisuuttaan ja myrkytti hänen mielensä vaimoaan vastaan rikkoakseen heidän liittonsa. Lopulta Herodes murhasi Mariamnen, hänen kaksi poikaansa, hänen veljensä, hänen isoisänsä ja hänen äitinsä...

Hän muutti testamenttiaan kolme kertaa, ja lopulta teki perinnöttömäksi ja surmasi esikoisensa Antipaterin. Beethleemin pienokaisten surmaaminen vähän ennen hänen kuolemaansa oli täysin sopusoinnussa sen sekasorron kanssa, johon hän oli langennut. Epäonnistuneen itsemurhayrityksen jälkeen Herodes kuoli.” *Encyclopaedia Britannica*, Online Edition, article “Herod, King of Judaea.”

Flavius Josephuksen mukaan kuningas Herodes kärsi polttavasta kuumeesta, haavaisesta paksusuolesta, märkävuodosta, kouristuksista ja pahasta hajusta.

22.

Sapattina 2. kesäkuuta 2018

Ei sallittu

“Monen mielestä Johannes Kastajan kohtalo on salaperäisen hämärän peitossa. He kysyvät, miksi hänen piti jäädä kitumaan ja kuolemaan vankilaan. Meidän katsemme ei pysty tunkeutumaan tämän synkän kohtalon salaisuuksiin, mutta se ei voi järkyttää meidän luottamustamme Jumalaan, kun muistamme, että Johannes oli vain osallinen Kristuksen kärsimyksistä. Kaikki, jotka seuraavat Kristusta, saavat kantaa kärsimysten kruunua. Itsekkäät ihmiset tulevat varmasti ymmärtämään heitä väärin, ja heistä tulee Saatanan kiivaiden hyökkäysten maalitaulu. Hän on perustanut valtakuntansa tuhotakseen tämän uhrautuvaisuuden periaatteen, ja hän tulee

taistelemaan sitä vastaan, missä sitä sitten ilmeneekin.” AT. s. 205.

Johannes Kastajan kohtaaminen neljännenä Herodeksen kanssa

1. Kuka oli vallassa Galileassa Jeesuksen toiminnan ja Hänen edeltäjänsä Johnnes Kastajan aikaan?

Luuk. 3:1. Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännenä ruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan neljännenä ruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännenä ruhtinaana,

“Herodes Antipas (21 eKr-39 jKr), Herodes Suuren poika, josta tuli Galilean neljännenä ruhtinas ja joka hallitsi koko Jeesus Nasaretilaisen toiminnan ajan. Luukkan evankeliumissa (13;32) Jeesuksen on kerrottu viitanneen häneen 'kettuna'.” *Encyclopaedia Britannica*, Online Edition, article “Herod Antipas, Ruler of Galilee.”

2. Mitä tämä kuningas teki jumalallisista varoituksista välittämättä? Kuinka Johannes Kastaja varoitti kuningasta samoilla pyhillä vaikutteilla, mitä hän oli käyttänyt muidenkin kanssa?

Mark. 6:17, alkuosa, 18. Sillä hän, Herodes, oli lähettänyt ottamaan kiinni Johanneksen... ja Johannes oli sanonut Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää veljesi vaimoa."

“Johanneksen suoran ja voimakkaan todistuksen kuunteleminen teki vaikutuksen Herodekseen, ja hän kysyi syvästi innostuneena, mitä hänen pitäisi tehdä tullakseen hänen opetuslapsekseen. Johannes tiesi, että Herodes aikoi naida veljensä vaimon, jonka mies oli vielä elossa, ja peittelemättä hän sanoi Herodekselle, ettei se ollut luvallista. Herodes ei tahtonut tehdä mitään uhrausta. Hän meni avioliittoon veljensä vaimon kanssa, ja tämän vaikutuksesta hän otti kiinni Johanneksen ja pani hänet vankeuteen aikoen kuitenkin vapauttaa hänet.” HK. s. 174,175.

3. Oliko Herodes valmis tunnustamaan syntinsä ja luopumaan siitä?

Matt. 14:3,4. Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden. Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä."

Luuk. 3:19,20. Mutta kun Herodes, neljännenä ruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä hän, Herodes, oli tehnyt, niin hän kaiken muun lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankeuteen.

“Johannes Kastaja oli ensimmäisenä julistanut Kristuksen valtakuntaa, ja hän joutui myös ensimmäisenä kärsimään sen puolesta. Erämaan vapaudesta ja niiden suurten kansanjoukkojen keskeltä, joita hänen sanansa olivat sinne vetäneet, hän oli nyt suljettuna vankilan muurien sisään. Hänestä oli tullut Herodes Antipaan linnoituksen vanki. Johannes oli suorittanut suuren osan julkisesta toiminnastaan Jordanin itäpuolella olevalla seudulla, joka oli Antipaan vallan alaisena. Herodes oli itse

kuunnellut Johannes Kastajan saarnoja. ...Niiden suurten väkijoukkojen välityksellä, jotka kuuntelivat Johanneksen julistusta, oli hänen maineensa levinnyt kautta maan. Hänen vangitsemisensä herätti suurta mielenkiintoa. Kuitenkin hänen moitteeton elämänsä ja hänen puolellaan oleva voimakas yleinen mielipide saivat uskomaan, ettei häntä vastaan käytettäisi mitään väkivaltaisia keinoja.” AT. s. 195,202.

Herran sanansaattajan kuuleminen

4. Mikä kuitenkin oli Herodeksen käsitys Johannes Kastajasta? Pantuaan profeetan vankilaan, mitä Herodes kuitenkin toisinaan teki? Mitä hänen vaimonsa Herodias tunsu Herran sanansaattajaa kohtaan?

Mark. 6:20,19. Sillä Herodes pelkäsi Johannesta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja kun hän kuunteli häntä, tuli hän epäroivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään. Ja Herodias piti vihaa häntä vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta ei voinut.

“Johannes menetteli uskollisesti hänen suhteensa tuomiten hänen synnillisen liittonsa Herodiaan, veljensä vaimon kanssa. Jonkin aikaa Herodes heikosti yritti katkaista niitä himon kahleita, jotka sitoivat hänet, mutta Herodias kietoi hänet yhä lujemmin pauloihinsa ja kosti Johannes Kastajalle taivuttamalla Herodeksen heittämään hänet vankilaan.” AT. s. 195.

“Johanneksen suoran ja voimakkaan todistuksen kuunteleminen teki vaikutuksen Herodekseen, ja hän kysyi syvästi innostuneena, mitä hänen pitäisi tehdä tullakseen hänen opetuslapseseen. Johannes tiesi, että Herodes aikoi naida veljensä vaimon, jonka mies oli vielä elossa, ja uskollisesti ja peittelemättä hän sanoi Herodekselle, ettei se ollut luvallista. Herodes ei tahtonut tehdä mitään uhrausta. Hän meni avioliittoon veljensä vaimon kanssa, ja tämän vaikutuksesta hän otti kiinni Johanneksen ja pani hänet vankeuteen aikoen kuitenkin vapauttaa hänet. ... Pian sen jälkeen Johannes mestattiin Herodeksen vaimon vaikutuksesta.” HK. s. 174,175.

5. Mitä tapahtui neljännesruhtinas Herodeksen, Galilean hallitsijan syntymäpäivänä? Minkä ajattelemattoman ja kohtuuttoman lupauksen hän antoi vaimonsa tyttärelle Salomelle seurattessaan hänen hurmaavaa tanssiaan?

Mark. 6:21-23. Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes syntymäpäivänään piti pitoja ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja Galilean ensimmäisille miehille. Ja Herodiaan tytär tuli sisälle ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi työlle: "Ano minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä annan sinulle." Ja hän vannoi työlle: "Mitä ikinä minulta anot, sen minä annan sinulle, vaikka puolet valtakuntaani."

“Kun tuo suuri päivä koitti ja kuningas ylimyksineen mässäili ja juopotteli, Herodias lähetti tyttärensä juhlasaliin tanssimaan vieraiden huvittamiseksi. Salome oli nuoruutensa viehkeimmässä kukoistuksessa, ja hänen heikullinen kauneutensa

hurmasi ylhäiset juhlijat. Hovin naiset eivät tavallisesti esiintyneet näissä juhlissa, ja Herodes sai imartelevia kohteliaisuuksia, kun tämä Israelin pappien ja ruhtinaiden tytär tanssi vieraiden iloksi. Kuningas oli viinin päihdyttämä. Intohimo sai vallan ja järki syrjäytettiin. Hän näki vain juhlasalin, remuavat vieraat, pitopöydän, helmeilevän viinin ja kimmeltävät valot sekä edessään tanssivan nuoren tytön. Hetken hurmassa hän halusi herättää huomiota tavalla, joka korottaisi häntä valtakuntansa päämiesten silmissä. Valalla vannoen hän lupasi antaa Herodiaan tyttärelle mitä ikinä tämä pyytäisi, puoleen valtakuntaansa saakka.” AT. s. 202.

6. Mikä hänen hirveä pyyntönsä oli, johon oli syypää hänen äitinsä, joka vihasi Johannes Kastajaa?

Mark. 6:24,25. Niin hän meni ulos ja sanoi äidilleen: "Mitä minä anon?" Tämä sanoi: "Johannes Kastajan päätä." Ja hän meni kohta kiiruusti sisälle kuninkaan luo, pyysi ja sanoi: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes Kastajan pään."

“Salome kiiruhti äitinsä luo kysymään, mitä hän pyytäisi. Vastaus oli valmis: - Johannes Kastajan päätä. Salome ei tuntenut äitinsä sydämessä riehuvaa kostonhimoa, ja hän kauhistui tällaisen pyynnön esittämistä, mutta Herodiaan päättäväisyys voitti. Tyttö palasi esittäen hirveän pyynnön: »Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes Kastajan pään.» “ AT. s. 202.

Varoittava ääni iäksi hiljennetty

7. Vaikka Herodes oli kauhuissaan ja surullinen tytön uskomattomasta pyynnöstä, minkä kauhean käskyn Herodes antoi? Mitkä saatanalliset menot ja tunnelma vaikuttivat mukana tämän suuren profeetan kuolemaan?

Mark. 6:26-29. Silloin kuningas tuli hyvin murheelliseksi, mutta valansa ja pöytävierasten tähden hän ei tahtonut hyljätä hänen pyyntöään. Ja kohta kuningas lähetti henkivartijan ja käski tuoda Johanneksen pään. Niin vartija meni ja löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidillensä. Kun hänen opetuslapsensa sen kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

“Herodes hämmästyti ja kauhistui. Remuava ilonpito lakkasi, ja syntyi pahaenteinen hiljaisuus. Kuningas oli kauhuissaan ajatellessaan Johannes Kastajan hengiltä ottamista. Mutta hän oli antanut sanansa, eikä hän halunnut näyttää häilyväiseltä tai ajattelemattomalta. Vala oli tehty vieraiden kunniaksi, ja jos yksikin heistä olisi lausunut sanankin lupauksen täyttämistä vastaan, Herodes olisi iloiten säästänyt profeetan hengen. Hän antoi heille tilaisuuden puhua vangin puolesta. He olivat matkustaneet pitkiä matkoja kuullakseen Johanneksen saarnaavan, ja he tiesivät hänen olevan nuhteettoman miehen ja Jumalan palvelijan. Mutta vaikka tytön vaatimus oli heitä hätkähdyttänyt, he olivat liian tylsiä esittääkseen vastalauseita. Ei yksikään korottanut ääntään pelastaakseen taivaan sanansaattajan hengen. Nämä

miehet olivat tärkeissä luottamustehtävissä, ja heillä oli raskas vastuu, ja kuitenkin he olivat antautuneet juhlimaan ja juopottelemaan, kunnes heidän aistinsa olivat tylsistyneet. Soiton ja tanssin huuma oli pannut heidän päänsä pyörälle, ja heidän omatuntonsa nukkui. Vaitiolollaan he julistivat Jumalan profeetalle kuolemantuomion tyydyttääkseen riettaan naisen kostonhimoa. ... Jeesus ei tullut vapauttamaan palvelijaansa. Hän tiesi Johanneksen kestävänsä kokeen. Vapahtaja olisi ilomielin tullut Johanneksen luo kirkastamaan vankilan synkkyyttä omalla läsnäolollaan. Mutta Hänen ei tullut antaa itseään vihollistensa käsiin ja vaarantaa omaa tehtäväänsä. Mielellään Hän olisi vapauttanut uskollisen palvelijansa. Mutta tuhansien tähden, joiden myöhemmin täytyi kulkea vankilasta kuolemaan, Johanneksen oli tyhjennettävä marttyyrikuoleman malja. Kun Jeesuksen seuraajat joutuisivat kärsimään yksinäisissä vankityrmissä tai tulisivat miekalla surmattaviksi, kidutettaviksi tai roviolla poltettaviksi, näennäisesti Jumalan ja ihmisten hylkääminä, mikä tuki heidän sydämelleen olisikaan ajatus, että Johannes Kastaja, jonka uskollisuudesta Kristus itse oli antanut todistuksen, oli läpikäynyt samanlaisen kokemuksen!” AT. s. 203,206.

Henkilökohtaisia kysymyksiä

- Minkä katalan henkilökohtaisen ominaisuuden Herodeksesta tämä rikos paljasti
- Mitä voidaan sanoa Johannes Kastajan todistuksesta, jonka hän antoi Herodekselle?
- Jos Johannes olisi ollut taipuvainen tekemään kompromisseja totuuden kanssa, olisiko hän antanut tällaisen nuhteen Herodekselle?
- Mikä tärkeä opetus meille on näin uskollisen saarnaajan, kuin Johannes, kuolemassa?

Lisätutkisteluksi

“Herodes odotti turhaan päästäkseen vapaaksi valastaan, sitten hän vastahakoisesti käski surmata profeetan. Kohta Johannes Kastajan pää tuotiin kuninkaan ja hänen vieraittensa eteen. Nyt olivat ainiaaksi sulkeutuneet huulet, jotka olivat uskollisesti kehottaneet Herodesta kääntymään syntielämästään. Tuon äänen ei koskaan enää kuultaisi kehottavan ihmisiä parannukseen. Yhden yön juomingit olivat maksaneet erään suurimman profeetan hengen.” AT. s. 203.

Miten usein ovatkaan syyttömät joutuneet uhraamaan henkensä niiden hillittömyyden tähden, joiden olisi pitänyt olla oikeuden vartijoita! Se, joka kohottaa huulilleen päihdyttävän maljan, tulee vastuunalaiseksi kaikesta siitä pahasta, mitä hän voi tehdä sen huumaa van vaikutuksen alaisena. Tylsyttämällä aistinsa hän tekee itselleen mahdottomaksi tyynesti arvostella asioita tai omaksua selvää käsitystä oikeasta ja väärästä. Hän päästää Saatanan toimimaan hänen välityksellään viattomien sortamiseksi ja tuhoamiseksi. »Viini on pilkkaaja, väkijuoma remunpitäjä; eikä ole

viisas kenkään, joka siitä hoipertelee.» Sanani. 20: 1. Tämän tähden »oikeus työnnetään takaperin, . . . ja joka pahasta luopui, se ryöstettiin paljaaksi». Jes. 59: 14, 15. Niitä, joilla on tuomiovalta lähimmäistensä hengen yli, on pidettävä syyllisinä rikokseen, silloin kun he lankeavat juopottelemaan. Kaikkien, jotka toimeenpanevat lakeja, tulee myös noudattaa lakia. Heidän tulee hillitä itsensä. Heidän tulee täysin hallita fyysillisiä, henkisiä ja siveellisiä voimiaan, jotta heillä olisi älyn terävyyttä ja korkea käsitys oikeudesta.” AT. s. 203,204.

23

Sapattina 9. kesäkuuta 2018

Hiljaiset kahleet

“Herodeksen sydän oli jatkuvasti paatunut. Kun hän sai tiedon Kristuksen ylösnousemisesta, ei se häntä paljoakaan huolestuttanut. Hän lopetti Jaakobin elämän, ja 'nähdessään, että se miellytti juutalaisia, vangitutti hän Pietarinkin aikoen surmauttaa hänetkin. Mutta Jumala tahtoi vielä käyttää Pietaria työsssänsä ja lähetti enkelinsä vapahtamaan hänet. Herodesta kohtasi Jumalan tuomio. Korottaessaan itsensä suuren kansa joukon edessä Herran enkeli löi hänet, ja hän kuoli mitä hirveimmällä kuolemalla” HK. s. 209.

Seurakunnan vainoaminen poliittisen edun vuoksi

1. Millaista vainoa Herodes Agrippa I, Herodes Suuren ja Juudan kuninkaan veljenpoika, harjoitti varhaisia kristittyjä kohtaan? Mitä hän teki apostoli Jaakobille, Johanneksen veljelle?

Apt. 12:1,2. Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamia seurakunnan jäseniä kiinni kiduttaaksensa heitä. Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

“Juudeaa hallitsi noihin aikoihin Herodes Agrippa, joka puolestaan oli Klaudiuksen, Rooman keisarin, käskyläinen. Herodes oli lisäksi Galilean neljännysruhtinas. Hän oli julkisesti kääntynyt juutalaisuuteen ja oli näennäisesti hyvin tarkka juutalaisten lain määräämissä seremonioissa. Haluten päästä juutalaisten suosioon ja siten varmistaa virkansa ja arvonsa hän ryhtyi noudattamaan heidän toivomuksiaan vainoamalla Kristuksen seurakuntaa, ryöstämällä uskovien taloja ja irtainta omaisuutta ja vangitsemalla seurakunnan johtavia jäseniä. Hän heittäi vankilaan Jaakobin, Johanneksen veljen, ja lähetti mestaajan surmaamaan hänet miekalla, kuten eräs toinen Herodes oli mestauttanut profeetta Johanneksen. Nähdessään juutalaisten olevan mielissään näistä toimista hän vangitutti myös Pietarin.” ApT. s. 111.

2. Kenet tämä kuningas pani vankilaan seuraavaksi, asettaen raskaan vartion hänen ympärilleen, koska hän odotti tuloista? Mitä seurakunta teki lakkaamatta, kun apostoli oli vankilassa?

Apt. 12:3-5. Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi

vangitutti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät. Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen. Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä.

”Näitä julmuuksia harjoitettiin pääsiäisen aikaan. Kun juutalaiset juhlivat Egyptistä vapautumistaan ja olivat suuresti kunnioittavanaan Jumalan lakia, he samanaikaisesti rikkoivat tuon lain jokaista periaatetta vainoamalla ja murhaamalla Kristukseen uskovia. Jaakobin kuolema aiheutti suuren murheen ja tyrmistyksen uskovien keskuudessa. Kun Pietarikin vangittiin, koko seurakunta ryhtyi paastoamaan ja rukoilemaan. ...Sillä välin kun Pietarin teloittamista lykättiin eri tekosyillä tapahtuvaksi pääsiäisen jälkeen, seurakunnan jäsenillä oli aikaa syvälliseen itsetutkisteluun ja hartaaseen rukoukseen. He rukoilivat lakkaamatta Pietarin puolesta, sillä he arvelivat, ettei mikään häntä muuten pelastaisi. He tajusivat, että nyt oli tultu sellaiseen vaiheeseen, että ilman Jumalan erityistä apua Kristuksen seurakunta tuhoutuisi.” ApT. s. 111,112.

Enkeli vastustamassa pahojen miesten suunnitelmia

3. Mitä tapahtui Herodeksen käskystä suunniteltua apostolin julkista teloitusta edeltävänä yönä? Kuinka vaikeaa enkelin oli vapauttaa apostoli kahleistaan?

Apt. 12:6-8. Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa. Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään. Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi." Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua."

”Pietarin teloituspäivä oli lopulta määrätty, mutta yhä kohosivat uskovien rukoukset taivaan puoleen. Uskovien sisällyttäessä kaiken voimansa ja myötätuntonsa hartaisiin avunpyyntöihin Jumalan enkelit vartioivat vangittua apostolia. ...Enkeliä ympäröivä valo täyttää sellin mutta ei herätä apostolia. Vasta kun hän tuntee enkelin käden kosketuksen ja kuulee äänen sanovan: »Nouse nopeasti!» hän havahtuu sen verran, että näkee seliinsä taivaallisen valon kirkastamana ja ihanan enkelin seisomassa edessään. Vaistomaisesti hän noudattaa hänelle lausuttuja sanoja. Kun hän noustessaan kohottaa käsiään, hän tajuaa hämärästi, että kahleet ovat irronneet hänen ranteistaan.” ApT. s. 113.

4. Kuinka pitkälle enkeli johdatti Pietaria? Missä hän oli, kun enkeli jätti hänet? Miltä muulta kuin vankilalta Herra vapautti hänet?

Apt. 12:9-12. Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn. Ja he kulkivat läpi

ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä. Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti." Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

"Taivaallinen valo hävisi, ja Pietari tunsikin olevansa täydellisessä pimeydessä. Kun hänen silmänsä tottuivat pimeyteen, se tuntui vähitellen hälvenevän ja hän huomasi olevansa yksin hiljaisella kadulla viileän yöilman hyväillessä hänen kasvojaan. Nyt hän tajusi olevansa vapaa, tutussa kaupunginosassa. Hän tunsikin paikan samaksi, missä oli käynyt useasti ja minkä oli arvellut ohittavansa seuraavana aamuna viimeisen kerran. Hän koetti palauttaa mieleensä edellisten hetkien tapahtumat. Hän muisti vaipuneensa uneen sidottuna kahden sotilaan väliin ilman paula-anturoitaan ja päällysvaatteitaan. Hän silmäsi itseään ja totesi olevansa täysissä pukeissa ja vyöttäytyneenä. Hänen ranteensa, jotka olivat turvonneet julmista kahleista, olivat nyt vapaat. Hän tajusi, ettei hänen vapautensa ollut harhakuvitelma, ei uni eikä näky vaan siunattu tosiasia. Seuraavana päivänä hänet oli määrä viedä mestattavaksi, mutta katso, enkeli oli pelastanut hänet vankilasta ja kuolemasta." ApT. s. 114.

5. Vaikka koko seurakunta rukoi Pietarin vapauttamisen puolesta, mikä oli heidän ensireaktionsa apostolin ihmeellisestä vapauttamisesta? Mitä uskovaiset saattoivat täysin ymmärtää, kun he näkivät, että heidän rukouksiinsa oli vastattu kirjaimellisesti ja apostoli oli vapaa?

ApT. 12:13-17. Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuulostamaan; ja tunnettuaan Pietarin äänen hän iloissansa ei avannut eteistä, vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana. He sanoivat hänelle: "Sinä hourit." Mutta hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä." Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät. Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille." Ja hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.

"Apostoli suuntasi heti kulkunsa kohti taloa, minne hänen veljensä olivat kokoontuneet ja missä he juuri tuolla hetkellä rukoilivat hartaasti hänen puolestaan. ... Ilo ja riemu täytti uskovien sydämen, koska Jumala oli kuullut heidän rukouksensa ja vastannut niihin vapauttamalla Pietarin Herodeksen käsistä." ApT. s. 114,115.

"Me olemme sellaisia. Me emme ymmärrä niitä tuhansia vaaroja, joista taivaallinen Isämme on meitä suojellut. Me emme ymmärrä niitä suuria siunauksia, joita Hän on tarjonnut meille antaen meille ruokaa ja vaatteet, säilyttämällä meidän henkemme lähettäen suojelusenkelinsä valvomaan meitä. Meidän tulisi olla joka päivä kiitollisia siitä. Meillä tulisi olla kiitollisuus sydämissämme ja meidän pitäisi tulla Jumalan tykö

kiitosuhrin kera joka päivä. Meidän tulisi kokoontua joka päivä perhealttarin ääreen ja ylistää Häntä Hänen huolenpidostaan meitä kohtaan. Israelin lapset olivat kadottaneet näkyvistään sen, että Jumala suojeli heitä myrkyllisiltä petoeläimiltä. Mutta kun Hän otti kätensä pois heidän yltään, he olivat ahdingossa.” *Faith and Works*, p. 69.

Herodeksen järjetön julmuus ja hirveä loppu

6. Mitä sotilaat kohtasivat seuraavana aamuna, kun Herodes käski tuoda Pietarin teloitettavaksi? Tunsiko Herodes Jumalan käden vangin vapauttamisessa? Kun ei voinut tehdä mitään Pietarille, keihin kuningas suuntasi raivonsa?

Apt. 12:18,19. Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut. Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

“Aamulla suuri väkijoukko kerääntyi seuraamaan apostolin teloitusta. Herodes lähetti virkamiehiä vankilaan noutamaan Pietaria, joka oli määrätty tuoda paikalle suuren ase- ja vartiomiesjoukon saattamana, jottei hän pääsisi pakenemaan, jotta hänen suojelijansa pelkäisivät ja jotta kaikki näkisivät kuninkaan mahdin. Kun ovella seisleet vartijat totesivat, että Pietari oli paennut, heidät valtasi kauhu. Heille oli sanottu nimenomaan, että he joutuisivat vastaamaan vangista omalla hengellään. Tämän vuoksi he olivat olleet erityisen valppaina. Kun virkamiehet tulivat noutamaan Pietaria, sotilaat seisoivat yhä vankilan ovella, salvat ja teljet olivat yhä paikallaan, kahleet olivat yhä kiinnitetyt kahden sotilaan ranteisiin - mutta vanki oli poissa. Kun tieto Pietarin paosta toimitettiin Herodekselle, hänet valtasi raivo ja vimma. Syyttäen vankilan vartiostoa petollisuudesta hän määräsi heidät surmattaviksi. Herodes tiesi, ettei Pietaria ollut pelastanut mikään inhimillinen voima, mutta hän oli päättänyt olla tunnustamatta, että jumalallinen voima oli tehnyt tyhjäksi hänen suunnitelmansa, ja niin hän asettui julkeasti vastustamaan Jumalaa.” *ApT. s. 115.*

7. Mikä lopulta pysäytti tämän kuninkaan itsekkään, hillittömän kunnianhimon ja uhman Jumalaa kohtaan? Kuinka hänen elämänsä päättyi, hänen tavoiteltuaan kunniaa itselleen, sen sijaan, että olisi noudattanut Jumalan tahtoa ja tuonut kunniaa Hänelle?

Apt. 12:21-23. Niin Herodes määrätynä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen; siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä ihmisen!" Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

“Suunniltaan innostuksesta he antoivat ihailunsa ryöpytä hänen ylleen julistaen, ettei kukaan kuolevainen voinut näyttää sellaiselta tai puhua niin vaikuttavasti. He

julistivat vielä, että he olivat aina kunnioittaneet häntä hallitsijana mutta että he tästedes palvoisivat häntä jumalana. ... Herodes tiesi, ettei hän ansainnut lainkaan sitä ylistystä ja kunnioitusta, joka häneen kohdistettiin, mutta silti hän vastaanotti kansan palvonnan ikään kuin itselleen kuuluvana. Hänen sydämensä takoi riemusta ja hänen kasvoilleen levisi tyydytetyyn ylpeyden hehku, kun hän kuuli huudon: »Jumalan ääni, eikä ihmisen!» Mutta äkkiä hänessä tapahtui kauhistava muutos. Hänen kasvonsa tulivat kalmankalpeiksi ja vääristyivät tuskasta. Suuret hikipisarot pursuivat hänen ihonsa huokosista. Hän seiso i hetken aivan kuin kivun ja kauhun lävistämänä; sitten hän käänsi kalvenneet, lyijynharmaat kasvonsa kauhistuneisiin ystäviinsä ja huusi kumealla, epätoivoisella äänellä: Se, jonka te olette korottaneet jumalaksi, on kuoleman oma.” ApT. s. 116,117.

Näin se, joka tuomittiin kuolemaan, sai elää, ja se, joka ajatteli elävänsä, kuoli. “Joka kuopan kaivaa, se itse siihen lankeaa; ja joka kiveä vierittää, sen päälle se takaisin vyörähtää.” Snl. 26:27.

Lisätutkisteluksi

“Tämä jumalallisen oikeudenmukaisuuden osoitus vaikutti kansaan voimakkaasti. Tieto siitä, että Kristuksen apostoli oli ihmeellisellä tavalla pelastunut vankilasta ja kuolemasta, jota vastoin hänen vainoojaansa oli kohdannut Jumalan kirous, levisi kaikkialle ja sai monet uskomaan Kristukseen.” ApT. s. 117.

“Se oli Herodes Antipas, joka otti osaa Kristuksen tutkimiseen, kun taas Herodes Agrippa I oli se, joka mestautti Jaakobin. Agrippa oli Antipaksen veljenpoika ja lanko. Juonen avulla hän anasti Antipaksen valtaistuimen, ja päästyään valtaan hän noudatti samaa menettelytapaa kristittyjä kohtaan kuin Antipaskin, Herodialaisessa hallitsijasuvussa tapaamme kuusi Herodes-nimistä henkilöä. Sitä nimeä käytettiin siis tavallaan yleisenä arvonimenä, kun taas yksilöitä erotettiin muilla nimillä, kuten Antipas, Filippus, Agrippa jne. Nykyaikanakin sanotaan: Tsaari Nikolai, tsaari Alexander jne. Tässä käytetty sanontatapa käy luonnollisemmaksi ja tarkoituksenmukaisemmaksi, senkintähden että Agrippa surmatessaan Jaakobin istui Antipaksen valtaistuimella, saman Antipaksen, joka vähän aikaisemmin oli ottanut osaa Kristuksen tuomitsemiseen, ja hän osoitti omistavansa samankaltaisen luonteen kuin hänkin. Se oli sama herodialainen henki, vaikka toisessa henkilössä, samoin kuin »lohikäärme» Ilm. 12: 1:ssä on sama kuin 3. säkeistön lohikäärme, joiden molempien innoittavana voimana on 9:nnen säkeistön lohikäärme. Toisessa tapauksessa saatana toimii pakanallisen Rooman välityksellä ja toisessa tapauksessa meidän oman maamme (Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen) kautta.” HK. s. 208 (julkaisijan huomautus).

Kun minulla on tilaisuus

“Taivaallisen valon säteen oli suotu loistaa Feeliksin yllä, kun Paavali keskusteli hänen kanssaan vanhurskaudesta, itsensä hillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta. Siinä hänellä oli taivaan suoma tilaisuus nähdä ja hylätä syntinsä. Mutta hän sanoi Jumalan sanansaattajalle: »Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas.» Hän oli torjunut viimeisen hänelle tarjotun armon. Milloinkaan hän ei enää tullut saamaan uutta kutsua Jumalalta.” ApT. s. 325.

1. Kun Paavali oli ihmeellisesti pelastettu vihaiselta väkijoukolta Jerusalemissa, minne hänet vietiin tuomittavaksi? Mikä oli maaherran ensimmäinen kysymys?

Apt. 23:33-35. Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä. Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta, hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat." Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

“Lysias päätti heti siirtää Paavalin tapauksen pois itseltään maaherra Feeliksille. Juutalaiset olivat kansana kiihtymyksen ja ärtymyksen tilassa, ja mellakoita sattui tuon tuostakin. Apostolin jääminen Jerusalemiin saattoi johtaa seurauksiin, jotka olisivat vaaraksi kaupungille ja vieläpä päällikölle itselleen. Niinpä hän »kutsui luoksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: 'Pitäkää yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä, ja varatkaa ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumatonna maaherra Feeliksin luo.'» Paavalin toimittamisessa pois ei ollut hukattavissa hetkeäkään. »Sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yöstä myöten Antipatrikseen.» Sieltä ratsumiehet jatkoivat vangin kanssa matkaa Kesareaan, jota vastoin neljäsataa sotamiestä palasivat Jerusalemiin. Sotilasosaston johtaja luovutti vankinsa Feeliksille ja ojensi samalla kirjeen, jonka päällikkö oli antanut hänen välitettäväkseen...” ApT. s. 315.

2. Mitä syytöksiä Paavalia vastaan esitettiin? Kuinka juutalaiset yrittivät perustella syytöksiään, kun heidän vihansa vankia kohtaan oli ilmeistä?

Apt. 24:5-9. Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies, ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni. Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syytämme." Ja myös juutalaiset yhtyivät syyttämään häntä ja väittivät asian niin olevan.

“Puheessaan Tertullus syytti Paavalia rikoksista, joiden johdosta - mikäli syytteet olisi toteennäytetty - hänet olisi tuomittu maanpetoksellisesta toiminnasta valtiovaltaa vastaan. »Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti», puhuja julisti, »ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkoon päämies, ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa». Sitten Tertullus huomautti, että Lysias, Jerusalemin varuskunnan päällikkö, oli väkivalloin riistänyt Paavalin juutalaisilta, kun nämä olivat olleet tuomitsemassa häntä kirkollisen lakinsa mukaisesti, ja siten pakottanut heidät tuomaan asiansa Feeliksin tutkittavaksi. Tämän huomautuksen tarkoituksena oli houkutellessa maaherra luovuttamaan Paavali juutalaisten oikeusistuimelle. Kaikkia syytöksiä tukivat kiivaasti läsnä olevat juutalaiset, jotka eivät millään tavoin pyrkineet salaamaan vihaansa vankia kohtaan.” ApT. s. 319.

Apostolin henkilökohtainen puolustus

3. Kuinka Herran palvelija kumosi järjestelmällisesti syytökset väärinä? Pystyivätkö hänen syyttäjänsä todistamaan, että hän olisi suunnitellut kapinaa temppelissä tai missään muualla?

ApT. 24:10-13. Paavali vastasi, kun maaherra oli viitannut, että hän sai puhua: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella asiani puolesta. Niinkuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan. Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa väittelemästä eikä väentungoksia aikaansaamasta, ei pyhäkössä, ei synagoogissa eikä kaupungilla, eivätkä myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät.

“Paavali ei hukannut sanoja kohteliaisuuksiin. Hän totesi yksinkertaisesti, että hän saattoi sitäkin kernaammin puolustaa itseänsä Feeliksin edessä, sillä tämä oli ollut maaherrana sangen pitkään ja tunsin sen vuoksi juutalaisten lait ja tavat erinomaisesti. Viitaten häntä vastaan esitettyihin syytöksiin hän osoitti selvästi, ettei ainoakaan niistä pitänyt paikkaansa. Hän julisti, ettei hän ollut aiheuttanut häiriötä missään Jerusalemin osassa eikä hän ollut häpäissyt pyhäkköä. »Eivät he ole tavanneet minua kenenkään kanssa väittelemästä», hän sanoi, »eikä väentungoksia aikaansaamasta, ei pyhäkössä, ei synagoogissa eikä kaupungilla, eivätkä myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä he nyt minua syyttävät.” ApT. s. 319.

4. Kuinka hän kuvaili uskoaan Jumalaan ja pyhiin Kirjoituksiin? Mitä hänen lujan vakaumuksensa mukaan tulisi käymään tulevaisuudessa niin vanhurskaille kuin epävanhurskaillekin? Mitä periaatetta apostoli noudatti jokapäiväisessä elämässään?

ApT. 24:14-16. Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profetoissa, ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva

ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskasten että vääräin. Sentähden minä myös ahkeroitseen, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.

“Tunnustaessaan, että hän »sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat», oli palvellut isiensä Jumalaa, hän samalla kuitenkin vakuutti, että hän oli aina uskonut »kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profetoissa», ja että pyhien kirjoitusten selkeiden opetusten nojalla hän uskoi kuolleiden ylösnousemukseen. Ja hän selitti edelleen, että hänen elämänsä hallitsevana pyrkimyksenä on säilyttää aina »loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.» ApT. s. 320.

5. Tulivatko Aasian juutalaiset maaherran eteen antamaan todistuksensa? Pystyikö kukaan todistamaan, että hän olisi häpäissyntempelin, opettanut harhaoppeja tai aiheuttanut epäjärjestystä?

ApT. 14:17-21. ja kuitenkin hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla." Näin puhuen he väivoin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille. Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat kansan puolellessa ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet kaupungin ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi. Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen. Ja julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan

“Vilpittömällä, kiertelemättömällä tavalla hän selvitti Jerusalemiin tulonsa tarkoituksen ja vangitsemiseensa ja kuulusteluunsa liittyneet olosuhteet: »Niin minä nyt useampien vuosien kuluttua tulini tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja. Näitä toimittaessani muutamia Aasiasta tulleita juutalaisia tapasivat minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä; ... Apostolin puheesta kuvastui hartaus ja vilpittömyys, ja hänen sanoissaan oli vakuuttavuutta.” ApT. s. 320-321.

Feelixin heikkous poliitikkona

6. Kuultuaan sekä syyttäjiä että apostolin puolustusta, mitä maaherra päätti? Vaikka Paavali oli yhä pidätettynä, mikä vapaus hänelle annettiin?

ApT. 4:22,23. Sillä sivu neljäkymmenen oli jo vuosiltaan se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut. Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

“Klaudius Lysias oli Feeliksille lähettämässään kirjeessä esittänyt samanlaisen todistuksen Paavalin käyttäytymisestä. Sitä paitsi Feeliks itse tunsikin juutalaisten uskonnon paremmin kuin monet luulivatkaan. Paavalin selkeät sanat tapaukseen liittyvistä tosiasioista auttoivat Feeliksiä ymmärtämään vieläkin selvemmin

vaikuttimet, joiden ohjaamina juutalaiset koettivat saada apostolin tuomitukseksi kansankiihotuksesta ja maanpetoksellisesta toiminnasta. Maaherra ei halunnut tehdä heille mieliksi tuomitsemalla epäoikeudenmukaisesti Rooman kansalaisen, mutta hän ei myöskään halunnut luovuttaa häntä heille surmattavaksi ilman tasapuolista oikeudenkäyntiä. Tosin Feeliksillä itselläänkään ei ollut ylevämpää vaikutinta kuin oma etu, sillä hänen toimiaan ohjasi halu saada ihmisiltä kiitosta ja edetä urallaan. Peläten loukkaavansa juutalaisia hän pidättäytyi tekemästä täyttä oikeutta miehelle, jonka hän tiesi syyttömäksi. Niinpä hän päätti lykätä oikeudenkäyntiä siksi kunnes Lysias olisi läsnä ja sanoi: »Kun päällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne.» ApT. s. 321.

7. Mitä Paavali esitti Feelixille, kun hänet kutsuttiin todistamaan muutamaa päivää myöhemmin? Vaikka Felix oli suuresti vakuuttunut apostolin julistamista totuuksista, mitä hän vastasi? Etsikö tai saiko tämä maaherra koskaan toista tilaisuutta kuulla pelastussanomaa?

ApT. 24:24-27. Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jeesukseen. Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyivät Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas." Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jonka tähden hän useita kertoja haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssansa. Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin.

”Näin siis vangittu Paavali tähdensi vaatimuksia, joita Jumalan laki asetti juutalaiselle ja pakanalle, ja julisti Jeesuksen, halveksitun Nasaretilaisen, olevan Jumalan Poika ja maailman Lunastaja. ... Mutta Feeliks ei ollut milloinkaan aikaisemmin kuunnellut totuutta, ja kun Jumalan Henki havahdutti hänen sielunsa, hän tuli sängen levottomaksi. Omatunto, joka nyt oli herännyt, saattoi äänensä kuuluville. Feeliks tunsi, että Paavalin sanat olivat todet. Muistot palasivat syntiseen menneisyyteen. Pelottavan selvinä hänen mieleensä kohosivat hänen irstaan ja verisen nuoruutensa salaisuudet ja hänen myöhempien vuosiensa synkeät sivut. Hän näki hillittömyytensä, julmuutensa, saaliinhimonsa. Milloinkaan aikaisemmin ei totuus ollut tällä tavoin koskettanut hänen sydäntään. Milloinkaan aikaisemmin ei pelko ollut täyttänyt hänen sieluaan niin kuin nyt. Ajatus, että kaikki hänen rikollisen uransa salaisuudet olivat paljastettuina Jumalan katseelle ja että hänet tuomittaisiin tekojensa mukaan, sai hänet vapisemaan pelosta. Mutta sen sijaan että hän olisi antanut synnintuntonsa ohjata hänet parannukseen, hän koetti heittää nämä epämieluisat mietteet pois mielestään. Keskustelu Paavalin kanssa päättyi kesken. »Mene tällä haavaa pois», Feeliks sanoi, »mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas.» ...Milloinkaan hän ei enää tullut saamaan uutta kutsua Jumalalta.” ApT. s. 323,324.

Lisätutkisteluksi

”Paavali koetti suunnata kuulijoittensa mielen suureen Syntiuhuriin. Hän viittasi uhreihin, jotka olivat tulevaisen hyvän varjo, ja selitti sitten, että Kristus oli kaikkien noiden seremoniain kirjaimellinen täyttymys - kohde, jonka ne osoittivat ainoaksi elämän ja toivon lähteeksi langenneelle ihmiselle. Muinaiset pyhät pelastuivat uskomalla Kristuksen vereen. Kun he katsoivat uhrieläinten kuolintuskia, he näkivät vuosisatojen takaa Jumalan Karitsan, joka oli ottava pois maailman synnin.” ApT. s. 323.

”Kun Herra esittää todisteita todisteiden päälle ja antaa valoa valon päälle, miksi sielu epäröi vaeltaa valossa? Jokaisessa epäröinnissä ja viivyttelyssä me joudumme asemaan, missä meidän on entistä vaikeampaa ottaa vastaan taivaan valo, ja lopulta näyttää mahdottomalta vakuuttua varoituksista. Syntinen sanoo aina vaan helpommin: ' Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas.' ApT. 24:25.” *That I May Know Him*, p. 244.

25

Sapattina 23. kesäkuuta 2018

Hän olisi voinut päästä vapaaksi

“Herra Jeesus vaatii meiltä tietämystä jokaisen ihmisen oikeuksista, ihmisten sosiaalisista oikeuksista ja heidän oikeuksistaan kristittyinä. Kaikkia täytyy kohdella hienotunteisesti Jumalan poikina ja tyttärinä. Kristillisuus tekee miehestä herrasmiehen. Kristus oli kohtelias jopa vainoojiaan kohtaan; ja Hänen todelliset seuraajansa ilmentävät samaa henkeä. Katso Paavalia, kun hän oli tuotuna hallitsijoiden eteen. Hänen puheensa Agrippan edessä on kuvaus todellisesta kohteliaisuudesta ja vakuuttavasta kaunopuheisuudesta. Evankeliumi ei rohkaise muodolliseen kohteliaisuuteen maailman kanssa, vaan kohteliaisuuteen, joka kumpuaa todellisesta sydämen ystävällisyydestä.” *Gospel Workers*, p. 123.

1. Mikä paha suunnitelma juutalaisilla oli mielessään, kun he pyysivät Festusta tuomaan Paavalin Kesareasta Jerusalemiin oikeuteen? Myöntyikö Festus tähän?

ApT. 25:1-5. Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin. Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä ja anoivat sitä suosionosoitusta itsellensä, Paavalia vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä. Mutta Festus vastasi, että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne. Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukanani sinne alas, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäkööt häntä."

“Tätä eivät juutalaiset halunneet. He eivät olleet unohtaneet aikaisempaa tappiotaan Kesareassa. Apostolin tyynen käytöksen ja voimallisten perustelujen rinnalla heidän oma pahansuopaisuutensa ja aiheettomat syytöksensä näyttäytyisivät huonoimmassa mahdollisessa valossa. He vaativat uudelleen, että Paavali tuotaisiin Jerusalemiin tutkittavaksi, mutta Festus pysytteli lujasti päätöksessään järjestää Paavalille tasapuolinen oikeudenkäynti Kesareassa. Jumala viisautessaan ohjasi Festuksen päätöstä, jotta apostolin elämä vielä jatkuisi.” ApT. s. 326.

Paavalin puolustus Festuksen ja muiden edessä

2. Mitä apostoli Paavali sanoi, kun juutalaiset ilmestyivät Kesareaa ja syyttivät häntä ja pyysivät, että hänet tuomittaisiin kuolemaan? Mitä Festus sanoi kuultuaan apostolin puolustuksen?

Apt. 25:10-12. Mutta Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomittakoon. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niinkuin sinäkin aivan hyvin tiedät. Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta; mutta jos se, mistä nämä minua syyttävät, on perätöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin." Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin eteen."

“Kerran vielä, kiihkomielisyydestä syntyneen vihan takia, Jumalan palvelija joutui kääntymään pakanoiden puoleen saadakseen suojelusta. ... Monien Kristuksen seuraajiksi tunnustautuneiden keskuudessa on samaa ylpeyttä, muodollisuutta ja itsekkyyttä, samaa vainon henkeä, joka piti niin tiukasti paikkaansa juutalaisten sydämissä. ... Siinä suuressa ahdistuksessa, jonka läpi he pian joutuvat kulkemaan, Jumalan uskolliset palvelijat kohtaavat samaa sydämen kovuutta, samaa julmaa päättäväisyyttä, samaa periksi antamatonta vihaa.” *Conflict and Courage*, p. 354.

3. Mitä Festus kertoi myöhemmin kuningas Agrippalle ja Bernikelle, kun he vierailivat hänen luonaan Kesareassa? Vastakohtana juutalaisille, mikä oli hänen näkemyksensä Paavalista ja hänen tapauksestaan?

Apt. 25:13,14,25-27. Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta. Ja kun he viipyivät siellä useampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen;... Minä kuitenkin huomasin, ettei hän ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman; mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, niin minä päätin lähettää hänet sinne. 26. Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa. Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

“Ja nyt Paavali, joka oli yhä kahleissa, seisoi kokoontuneen joukon edessä. Millainen

vastakohta-asetelma! Agrippalla ja Bernikellä oli valtaa ja asemaa, ja tämän vuoksi maailma suhtautui heihin suopeasti. Mutta heiltä puuttuivat ne luonteenpiirteet, joita Jumala arvostaa. He olivat hänen lakinsa rikkoojia, turmeltuneita sydämeltyään ja vaellukseltaan. Heidän elämäntapansa kauhistutti taivasta. Iäkkäällä vangilla, joka oli kahlittu vartiosotilaaseen, ei ollut ulkoisessa olemuksessaan mitään, mikä olisi herättänyt maailmassa kunnioitusta häntä kohtaan. Kuitenkin tästä miehestä, joka oli näennäisesti vailla ystäviä, varallisuutta ja yhteiskunnallista asemaa ja jota pidettiin vankina, koska hän uskoi Jumalan Poikaan, oli koko taivas kiinnostunut. Enkelit olivat hänen tukena. Jos yksikin noista loistavista sanansaattajista olisi paljastanut kirkkautensa, kuninkaallisten komeus ja ylpeys olisi kalvennut; kuningas ja hoviväki olisivat paiskautuneet maahan, kuten tapahtui roomalaisille vartiosotilaille Kristuksen haudalla. ...Festus havaitsi, että riitakysymys koski yksinomaan juutalaisten oppeja ja että Paavalia vastaan esitetyt syytökset eivät sisältäneet oikein ymmärrettyinä mitään, minkä johdosta hänet olisi voitu tuomita kuolemaan tai edes vankeuteen siinäkin tapauksessa että syytökset olisi saatu näytetyksi toteen.” ApT. s. 326.

4. Mitä kuningas Agrippa II, Herodes Agrippa I:n poika, antoi apostolin tehdä apostolin tultua hänen eteensä? Olivatko apostolin sanat vain henkilökohtaista puolustusta, vai olivatko ne itse asiassa innoitettu sanoma kuulijoille?

Apt. 26:1,6,19,21,22. Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksi: ... Ja nyt minä seison oikeuden edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut... Sentähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä,... Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata minut. Mutta Jumalan avulla, jota olen saanut tähän päivään asti, minä seison ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profeetat ja Mooses ovat sanoneet tulevan tapahtumaan,
“Paavali kertoi, kuinka oli kääntynyt pois uppiniskaisesta epäuskostaan ja uskonut Jeesus Nasaretilaisen maailman Lunastajaksi. Hän kuvasi taivaallista näkyä, joka ensin oli täyttänyt hänet sanoinkuvaamattomalla pelolla mutta joka oli myöhemmin osoittautunut mitä suurimman lohdun lähteeksi - jumalallisen kirkkauden ilmestystä, jonka keskellä istui valtaistuimellaan hän, jota hän oli halveksinut ja vihannut ja jonka seuraajia hän tuollakin hetkellä aikoi tuhota. Tuosta hetkestä lähtien Paavali oli ollut uusi ihminen, jolla oli vilpitön ja palava usko Jeesukseen. Tällaiseksi hänet oli tehnyt kaiken muuttava armo. Selkeästi ja voimallisesti Paavali selosti Agrippan edessä merkittävimmät Kristuksen maanpäälliseen elämään liittyneet tapahtumat. Hän todisti, että profetioiden Messias oli jo saapunut Jeesus Nasaretilaisen hahmossa. Hän osoitti, kuinka Vanhan testamentin kirjoitukset olivat julistaneet, että Messiaan oli määrä ilmestyä ihmisenä ihmisten keskuuteen, ja kuinka Jeesuksen elämässä oli täyttynyt jokainen Mooseksen ja profeettojen ilmoittama tieto. Lunastaaksensa

kadotetun maailman Jumalan Poika oli kärsinyt ristin häpeästä välittämättä ja astunut ylös taivaisiin kuoleman ja tuonelan voittajana.” ApT. s. 332.

5. Mitä Festus sanoi kuultuaan Jumalan palvelijan ihmeellisen puolustuksen? Keneen läsnäolijoista Paavali vetosi vahvistamaan hänen todistuksensa totuudenmukaisuus?

Apt. 26:24-27. Mutta kun hän näin puolustautui, sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut." Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu, korkea-arvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja toimen sanoja. Kuningas kyllä nämä tietää, jonka tähden minä puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa; eiväthän nämä ole missään syrjäsopessa tapahtuneet. Uskotko, kuningas Agrippa, profettoja? Minä tiedän, että uskot."

“Koko seurue oli kuunnellut lumoutuneena Paavalin selostusta ihmeellisistä kokemuksistaan. Apostoli oli päässyt koskettelemaan mielialhettaan. Kukaan, joka häntä kuuli, ei voinut epäillä hänen vilpittömyyttään. Mutta hänen vakuuttavien ja puhuttelevien sanojensa tulvan keskeytti äkkiä Festus, joka huudahti: »Sinä olet hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa sinut.»” ApT. s. 333.

Kuningas Herodes Agrippan vakaumus

6. Toisin kuin Festus, miten kuningas Agrippa vastasi Paavalin suoraan kysymykseen?

“Kuninkaat ja maaherrat hurmaantuivat hänen puheestaan, ja kun hän innolla ja Pyhän Hengen voimalla saarnasi Jeesuksesta ja kertoi kääntymyksensä ja kokemuksiansa ihmeellisiä tapauksia, saivat he vakaumuksen siitä, että Jeesus oli Jumalan Poika. Muutamien kuunnellessa Paavalia hämmästyneinä ja ihmetellen eräs huudahti: »Olet vähällä saada minua rupeamaan kristityksi» Kuitenkin useimmat kuulijoista ajattelivat, että he joskus tulevaisuudessa miettivät tarkemmin kuulemaansa. Mutta saatana käytti viivytystä hyväkseen. Ne, jotka laiminlöivät otollisen tilaisuuden, silloin kun heidän sydämensä olivat pehminneet, menettivät sen iäksi. Heidän sydämensä paatuivat.” HK. s. 232,233.

7. Mikä oli oikeuden viimeinen päätös kuultuaan Paavalin kokemuksen kääntymyksestä ja evankeliumin sanomasta? Kuinka oli mahdollista, että juutalaiset arvioivat, että Paavali oli ansainnut kuoleman, kun oikeus päätti, että hänet voitaisiin vapauttaa?

Apt. 26:30-32. Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssansa. Ja mennessään he puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet." Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin."

“Vaikka Agrippa oli juutalainen, hänessä ei ollut samaa yltiöpäistä kiivautta ja sokeaa

ennakkoluuloisuutta kuin fariseuksissa. »Tämän miehen», hän sanoi Festukselle, »olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin.» Mutta tapaus oli siirretty tuolle korkeammalle tuomioistuimelle, eikä siihen voinut enää puuttua enempää Festus kuin Agrippakaan.”

“Kuitenkin kaksi vuotta myöhemmin tämän päivän prosessin seurauksena säästyi henki, joka oli niin tärkeä Jumalan työlle. Festus, huomattuaan, että hänen omaa tuomiotaan, joka perustui Rooman oikeudelle, tuki juutalainen näkökulma, joka halusi säilyttää temppelein, lähetti kirjeen keisarille selittäen, että mitään laillista syytä ei löytynyt tuota vankia vastaan. Ja Nero, vaikka olikin julma ja häikäilemätön, ei uskaltanut tuomita kuolemaan miestä, jonka Lysias, Felix, Festus ja Agrippa todistivat syyttömäksi, ja jota sanhedrinkaan ei voinut tuomita.” *Sketches from the Life of Paul*, p. 260.

Lisätutkiseluksi

“Kuuntele häntä Festuksen oikeudessa, kun kuningas Agrippa vakuuttuneena evankeliumista huudahtaa: 'Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi.' Kuinka ystävällisen kohteliaasti, osoittaen kahleitaan, Paavali vastaa: 'Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoiseksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuun ottamatta .'” *Education*, p. 67.

“Kaikilla pitäisi olla jotakin sanottavaa Herralle, sillä niin tehden he tulevat siunatuiksi. Muistokirja on kirjoitettu niistä, jotka eivät hylkää kokoontumista yhteen, vaan puhuvat usein toinen toisilleen. Karitsan veren ja heidän todistuksensa pitää voittaa jäännös. ... Meidän ei tule tulla yhteen ollaksemme hiljaa; Herra muistaa vain ne, jotka kokoontuvat puhumaan Hänen kunniastaan ja kirkkaudestaan ja kertovat Hänen voimastaan; sellaisten yllä pysyy Jumalan siunaus, ja he saavat virvoituksen. Meidän tulisi parantaa jokaista tilaisuutta toimia siunauksen kanavina. ... Seurakunnan kokoontumiset leirikokouksina ja kotona pidettävinä kokouksina sekä kaikki tilaisuudet, missä tehdään henkilökohtaista työtä sielujen hyväksi, ovat Jumalan antamia mahdollisuuksia varhais- ja ehtoosateelle.” *The Faith I Live By*, p. 246.

26

Sapattina 30. kesäkuuta 2018

Uskovat ja viranomaiset

“Meidän velvollisuutemme on joka tilanteessa totella maamme lakeja, elleivät ne ole ristiriidassa korkeamman lain kanssa, jonka Jumala lausui kuultavalla äänellä Siinailta ja myöhemmin kaiversi kivitaluihin omalla sormellaan. 'Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.' Se, jolla on Jumalan laki kirjoitettuna

sydämessään, tottelee enemmän Jumalaa kuin ihmistä, ja on mieluummin tottelematta kaikkia ihmisiä kuin poikkeavat Jumalan käskyistä pienimmästäkään asiassa. Jumalan kansa, jota opettaa totuuden innoitus ja johtaa hyvä omatunto elämään jokaisesta Jumalan sanasta, pitää Hänen lakiaan, joka on kirjoitettuna heidän sydämiinsä, ainoana auktoriteettina, jonka he voivat tunnustaa tai jota he voivat totella. Jumalallisen lain viisaus ja auktoriteetti ovat ylempänä kaikkea muuta.” *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 361.

Instituutio, jolla on jumalallinen alkuperä ja tarkoitus

1. Kuka periaatteessa asetti hallituksen instituutiona? Mitä meidän velvollisuutemme on siksi tehdä?

Room. 13:1. Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat. Tiitus 3:1. Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin hyviin tekoihin valmiit,

“Alkuperäinen lankeemus alkoi epäuskona ja totuuden kieltämisenä. Meidän tulee kiinnittää uskon silmämme vakaasti Jeesukseen. Kun päivät tulevat, ja ne varmasti tulevat, jolloin Jumalan laki tehdään tyhjäksi, uskollisten innon tulisi kasvaa voimakkaasti, ja sen tulisi olla sitäkin lämpimämpi ja päättäväisempi, ja heidän todistuksensa tulisi olla sitäkin myönteisempi ja horjumattomampi. Mutta meidän ei tule tehdä mitään uhmakkaassa hengessä, emmekä teekään, jos meidän sydämemme on täysin antautunut Jumalalle.” *Special Testimony for Our Ministers* (A01a) (1892), pp. 10, 11.

“Monia lakeja säädetään kansojen hallituksissa, pyrkimyksenä painostaa; ja vanhoja lakeja, jotka ovat tulleet tehottomiksi, otetaan jälleen käyttöön. Meidän tulee edetä työssämme ymmärtäväisesti ja uskossa, Jeesuksen Kristuksen johtajuuden alla. Suuri työ tulee tehdä Mestarille viimeisen armon sanoman julistamiseksi maailmalle, ja me olemme riippuvaisia viranomaisista päästäksemme maailman kolkasta toiseen, ja niin kauan kuin me olemme riippuvaisia olemassa olevista voimista, emme saa erottautua heistä, sillä tämä on maailmanlaajuinen sanoma.” *This Day with God*, p. 250.

2. Mitä tarkoitusta varten kaikki hallitukset on säädetty? Mikä on niiden toiminta?

Room. 13:3,4. Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät paha. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä saat siltä kiitoksen; sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos paha teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kannan, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka paha tekee.

“Hallitsijat ovat Jumalan palvelijoita, ja heidät tulee käyttää aikansa Hänen oppipoikinaan. On heidän etunsa, että he seuraavat uskollisesti selvää 'Näin sanoo Herra', seuraten Herran tietä tuomioissaan. Heidän tulee käyttää valtaansa

puolueettomasti ja ilman tekopyhyyttä, kieltäytyen olemasta ostettavissa lahjuksilla ja seisten moraalisesti riippumattomina ja arvokkaina Jumalan edessä. He eivät ummista silmiään yhdeltäkään epärehelliseltä tai epäoikeudenmukaiselta teolta. He eivät itse tee yhtään alhaista, epäoikeudenmukaista tekoa eivätkä anna toistenkaan sortaa ketään. Viisaat hallitsijat eivät anna sortaa ihmisiä kateuden ja mustasukkaisuuden takia niiden taholta, jotka eivät kunnioita Jumalan lakia... Kaikkien täytyy pitää iankaikkisuus silmissään eikä toimia sillä tavalla, että Jumala ei voi hyväksyä heidän tuomioitaan taivaan oikeudessa.” *Review and Herald*, October 1, 1895.

Kristityn vastuu

3. Kuuliaisuuden ja nöyryyden lisäksi, mikä velvollisuus kristityillä on hallitusta kohtaan? Keitä heidän tulisi liittää rukouksiinsa, niin että he saisivat elää rauhassa?

Room. 13:7. Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

1. Piet. 2:17. Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

1. Tim. 2:1,2. Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

“Meitä ei vaadita uhmaamaan esivaltaa. Niin puhuttujen kuin kirjoitettujenkin sanojemme tulisi olla huolellisesti harkittuja, jottei meidän selitettäisi esittävän mielipiteitä, jotka vaikuttavat vihamielisiltä laille ja järjestykselle. Meidän ei pidä sanoa eikä tehdä mitään sellaista, mikä tarpeettomasti sulkisi meiltä tien. Meidän tulee kulkea eteenpäin Kristuksen nimessä puolustaen meille uskottuja totuuksia.” ApT. s. 55.

4. Jeesuksen opetuksen mukaan, mitä meidän tulee antaa hallitsijoille – mitä he pyytävät, tai mikä kuuluu heille? Kuinka meidän tulee toimia siinä tapauksessa, jos he pyytävät jotain, mikä kuuluu Jumalalle?

Matt. 22:20,21. Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He vastasivat: "Keisarin." Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on."

“Daavid oli saanut valtansa Jumalalta mutta vain käyttääkseen sitä hänen lakinsa mukaisesti. Kun Daavid antoi Jumalan lain vastaisen käskyn, sen totteleminen oli syntiä. »Ne [esivallat], jotka ovat, ovat Jumalan asettamat» (Room. 13:1), mutta emme saa totella niitä Jumalan lain vastaisesti. Kirjoittaessaan korinttolaisille apostoli Paavali ilmaisee periaatteen, jota meidän tulisi noudattaa. Hän sanoo: »Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minä olen Kristuksen seuraaja» (1 Kor. 11:1).” PP. s. 706.

“Emme tiedä, kuinka kauan voimme olla lainkuuliaisia kansalaisia, koska vallanhimo saa ihmismielet valtaansa. Me voimme valita totella olemassa olevaa valtaa ja halveksia Jumalaa, tai olla tottelematta olemassa olevaa valtaa ja kunnioittaa Jumalaa. Jos olemme kuuliaiset Jumalalle, Hänen Pyhä Henkensä lepää meidän yllämme, emmekä taistele silloin omin voimin, vaan sen kanssa, että 'on kirjoitettu'. Meidän täytyy vain palata neljänteen käskyyn. Lue Jeesuksen Kristuksen todistus, joka ei ole pienimmäskään määrin muuttunut, vaan se on juuri niin, kuin se on kirjoitettuna Jumalan sormella kivitaluihin. Meidän tulisi rakastaa totuutta, koska se on totuus. Kaiken määrittää se, olemmeko Jumalan puolella tässä kysymyksessä, vai emme. Sinut voidaan viedä oikeuden eteen, mutta ajattele siinä tilanteessa Vapahtajan lupausta: 'Minä olen siellä'. Me emme voi seistä valuvalla hiekalla, mutta voimme seistä Kristuksen perustuksella. Ja voimme seistä siinä, vaikka koko maailma olisi meitä vastaan.” *The Upward Look*, p. 101.

Esimerkkejä uskollisuudesta

5. Kuinka ne kolme nuorukaista vastasivat, kun Babylonian kuningas käski heitä antamaan kuvapatsaalle sen, mikä kuului yksin Jumalalle – palvomisen? Mitä Daniel teki, kun Meedo-Persian laki kielsi häntä rukoilemasta ketään ihmistä tai jumalaa, ja määräsi hänet rukoilemaan inhimillistä kuningasta?

Dan. 3:14-18. lausui Nebukadnessar ja sanoi heille: "Aivanko tahallanne te, Sadrak, Meesak ja Abednego, ette tahdo palvella minun jumalaani ettekä kumartaen rukoilla kultaista kuvapatsasta, jonka minä olen pystyttänyt? Nyt, jos te siinä silmänräpäyksessä, kun kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, olette valmiit lankeamaan maahan ja kumartaen rukoilemaan kuvapatsasta, jonka minä olen teettänyt, niin hyvä! Mutta ellette kumarra, niin teidät heti paikalla heitetään tuliseen pätsiin; ja kuka on se jumala, joka pelastaa teidät minun kädestäni?" Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle tähän sanaakaan. Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt."

Dan. 6:10. Niin pian kuin Daniel oli saanut tietää, että kirjoitus oli kirjoitettu, meni hän taloonsa, jonka yläsalin ikkunat olivat avatut Jerusalemiin päin. Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa, rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niinkuin hän ennenkin oli tehnyt.

“Jos ihmiset kieltävät meitä tekemästä tätä työtä, me voimme sanoa apostolien tavoin: »Päätäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja

kuulleet.»” ApT. s. 55.

“Maan hallitukset ja vallat ovat katkerassa kapinassa taivaan Jumalaa vastaan. He ovat täynnä vihaa kaikkia niitä vastaan, jotka palvelevat Häntä, ja pian, aivan pian, taistellaan viimeinen suuri taistelu hyvän ja pahan välillä. Maa tulee olemaan taistelukenttänä – lopullisen taistelun ja lopullisen voiton näyttämönä. Täällä, missä Saatana niin kauan on johtanut ihmisiä Jumalaa vastaan, kapina kukistetaan lopullisesti.” *This Day with God*, p. 308.

6. Olivatko henkivartijat Israelin aikaan kuuliaisit kuningas Saulin jumalattomalle määräykselle, kun hän määräsi heidät tappamaan papit? Oliko roomalaisilla sotilaille velvollisuus totella juutalaisten neuvostoa, kun Paavali oli vaarassa tulla tapetuksi?

1. Sam. 22:17. Hän sanoi hänelle: "Älä pelkää; sillä minun isäni Saulin käsi ei ole tapaava sinua, vaan sinusta tulee Israelin kuningas, ja minä tulen olemaan lähinnä sinua. Myös minun isäni Saul tietää kyllä sen."

Apt. 23:10,11. Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi päällikkö, että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas ja temmata hänet heidän keskeltään ja viedä hänet kasarmiin. Mutta seuraavana yönä Herra seiso i Paavalin tykönä ja sanoi: "Ole turvallisella mielellä, sillä niinkuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman minusta myös Roomassa."

“Mutta Doog oli panettelija, ja Saul oli niin kateuden ja vihan ja murhan hengen vallassa, että hän halusi tämän raportin olevan totta. Karjapaimenten päällikön osittainen ja liioiteltu lausunto sopi Jumalan ja ihmisen vastustajan käyttöön. Se esitettiin Saulille sellaisessa valossa, että kuningas menetti kaiken itsehallintansa ja toimi kuin mielipuoli. Jos hän olisi rauhallisesti odottanut, kunnes kuulee koko kertomuksen, ja harjoittanut harkintakykyään, kuinka toisinlailla tuon päivän hirveä kertomus olisikaan mennyt! ...Saul ja Doog olivat kuin villipedot, jotka olivat maistaneet verta.” *Signs of the Times*, September 21, 1888.

“Yksi surkuteltava asia maan päällä on se, että täällä on kiivaita hallitsijoita ja epäoikeudenmukaisia tuomareita. He unohtavat, että he ovat suuren Hallitsijan, kaikkietävän Jumalan, vallan alaisia ja että Hän on kaikkien hallitsijoiden, ruhtinaiden ja kuningasten yläpuolella.” *Review and Herald*, October 1, 1895.

Tärkeä johdatus meidän hyväksemme

7. Mikä periaate oli nähtävissä apostolin vastauksessa juutalaisille, jotka kielsivät häntä puhumasta Jeesuksen nimessä? Miten kristitty toimii, kun hallitus määrää hänet tekemään jotakin, mikä on vastoin Jumalan lakia?

Apt. 4:18-20. Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimeen. Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: "Päätäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."

Apt. 5:27-29. Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä ja sanoi: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren." Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.

“Mutta miten Jumalan palvelijat ovat menelleet menneinä aikoina? Opetuslasten saarnatessa Kristusta ja häntä ristiinnaulittuna hänen ylösnousemuksensa jälkeen, viranomaiset kielsivät heitä enää opettamasta tai puhumasta mitään Jeesuksen nimeen. 'Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: 'Päätäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa, mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet'. He saarnasivat edelleen hyvää sanomaa Kristuksen tarjoamasta pelastuksesta, ja Jumalan voima todisti sanoman puolesta. Sairaita parannettiin, ja tuhansia liittyi seurakuntaan. 'Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolellansa, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoa täyteen ja kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen.'“ Ta.2, s. 318,319.

“Meidän isiemme Jumala on herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte. Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.” Kun he sen kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he tahtoivat tappa heidät.“ Apt. 5:29-33.

Lisätutkisteluksi

“Meidän tulee edetä rauhallisesti, ja kun meidän tiemme näyttää olevan suljettu yhteen suuntaan, me emme saa antaa olemassa olevien voimien estää meitä, sillä niin tehden me opetamme muille voimille, kuinka sulkea meidän tiemme. Emme saa innostaa vastustavia voimia koston. Loppu tulee tarpeeksi pian. Se jo lähestyy niin kuin varas yöllä. Ja me voimme puhua niistä Raamatun totuuksista, jotka eivät innosta vastustavaa vaikutusta toimimaan.” (Manuscript 90, August 29, 1893) *This Day with God*, p. 250.

“Tulevaisuudessa joudumme käymään jatkuvaa taistelua vangitsemisen, omaisuuden menetyksen, jopa henkemme riistämisen uhalla puolustaessamme Jumalan lakia, jonka ihmisten säätämät lait ovat tehneet tyhjäksi. Siinä tilanteessa maalliset hallitukset tulevat vaatimaan ulkonaista alistumista maan lakeihin rauhan ja yksimielisyyden turvaamiseksi. On niitä, jotka vetoamalla jopa Raamattuun tulevat vaatimaan samaa menettelyä lukien: 'Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on -- sillä ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat.'” Ta.2, s. 318.

Lähetyskertomus päämajojen perustamisen hyväksi

Luettavaksi sapattina 30. kesäkuuta 2018

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään sapattina 7. heinäkuuta 2018.

”Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka”.

Luemme Mark. 16:15: ”Ja hän sanoi heille: ”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.” Tätä tehtävää suoritettiin suurella innolla vasta sitten, kun apostoli Paavali kutsuttiin Mestarin palvelukseen. Tuloksena siitä oli toisen vuosisadan puoleen väliin mennessä jKr. kristillinen seurakunta, joka koostui pääasiassa pakanoista.

Alkuseurakunnan perinteitä seuraten seurakunta on viimeisen kymmenen vuoden aikana ympäri maailmaa olevien uskovien avustuksella saavuttanut suunnilleen 130 maata juhlalliselle uskonpuhdistussanomalle. Yhdistyneiden kansakuntien mukaan maailmassa on 195 itsenäistä valtiota, joista 193 on rekisteröitynyt YK:n jäseneksi. Paavalin esimerkkiä seuraten meidän täytyy työskennellä ankarasti julistaaksemme sanomaa Jeesuksesta ympäri maailmaa.

Erikoissapattikolehti, joka kerätään ensi sapattina, on määrätty monille projekteille, jotka muodostavat, korjaavat ja pitävät toiminnassa seurakuntataloja. ”Vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka”. Apt. 1:8.

Tämä kolehti käytetään pääkonferenssin kipeisiin tarpeisiin hankkia tai avustaa unioneita ja kenttiä hankkimaan seurakuntataloja. Lisäksi lahjoituksia käytetään täydentämään erikoissapattikolehtivaroja, jotka ylitettiin hankittaessa seurakuntataloja. Tämä erityinen tilanne syntyy ensisijaisesti uusissa maissa, joissa hallitus vaatii uskonnollisia järjestöjä omistamaan ensin omaisuutta, ennen kuin ne voivat rekisteröityä ja toimia. Vaikka meillä ei kaikissa maissa olekaan sellaista omaisuutta, Jumala on siunannut työtä monilla kastetilaisuuksilla.

Toisinaan jo pystytetyt seurakuntatalot ovat vaurioituneet katastrofeissa ja vaativat oleellista korjausta tai peruskorjauksen. Lisäksi on tiettyjä kenttiä ja unioneita, joilla on seurakuntataloja, jotka on hankittu lahjoitusvaroin, mutta nyt ne täytyy rekisteröidä seurakunnan nimiin. Se maksaa, ja nämä kentät ja unionit ovat odottaneet, koska he eivät saa rahoitusta rekisteröintiä varten. ”Mitä siunauksia tulisikaan seurakunnille, jotka auttavat tällä tavoin, ja mitä rakkautta köyhempien seurakuntien taholta, kun he ymmärtävät, että heistä näin pidetään huolta. Ja tämän iloisesti annetun avun myötä saisimme laajemman näkemyksen kristillisestä avuliaisuudesta ja velvollisuudesta.” [*Review and Herald, July 21, 1891.*](#)

Kun kuningas Salomo vetosi Israelin kansaan taloudellisen tuen saamiseksi, heidän vastauksensa oli uskomaton. Jumalan valittu kansa maan päällä osoitti kiitollisuuttaan Hänelle suurella anteliaisuudella. “Jumala itse järjestää suunnitelmat

työnsä eteenpäin viemiseksi, ja Hän on antanut kansalleen runsaasti keinoja, jotta he Hänen sitä pyytäessään voisivat iloiten tarjota apuaan. Jos he ovat uskollisia tuodessaan Hänen aarreaittansa heillä lainassa olleita varoja, Hänen työnsä etenee voimakkaasti. Monia sieluja voitetaan totuudelle, ja Kristuksen tulemuksen päivää nopeutetaan.” *Review and Herald*, July 14, 1904.

Haggain kirjan kaksi ensimmäistä lukua kuvaa Israelin valmistautumista temppelin rakentamiseen. Jumala siunasi niitä, jotka auttoivat Hänen asiaansa maan päällä alttiilla sydämellä. Ja erämaassa, kun oli aika rakentaa pyhäkkö, Jumala sanoi Moosekselle: "Sano israelilaisille, että he kokoavat anteja minulle; jokaiselta, jonka sydän on siihen altis, ottakaa vastaan anti minulle.“

“Meidän kansamme ei pidä odottaa useampia vetoamuksia, vaan heidän tulee ryhtyä työhön, muuttaen mahdottomilta näyttävät asiat mahdollisiksi. Kysyköön jokainen itseltään: 'Eikö Herra olekin antanut minulle varoja Hänen asiansa eteenpäin viemiseksi?’” *Review and Herald*, July 14, 1904.

Douglas Francis Pääkonferenssin rahastonhoitaja

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org
